ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1505

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ. "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
24
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 6 λ. Δύσις ἡλίου 6 ὥ. 11 λ.
ΕΥΡΕΣΙΣ ΚΕΦ. ΙΡΟΔΡ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 9.4, ἐλαχ. 6. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι ἕως ἰσχυροί. Θάλασσα: Αἰγαῖον καὶ Ἰόνιον λίαν κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.2

Ο ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗΣ

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΥΟ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ

Ὅταν, πρό τινος, ὁ λόρδος Πάσσφηλδ, ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἀπήντα εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυπριακῆς Ἀντιπροσωπείας κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον, ἀνέφερε, μεταξὺ ἄλλων ὅτι, ἐπὶ τέλους, κάτι ἔκαμεν ἡ Ἀγγλία καὶ ὑπὲρ τῆς Κύπρου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πεντηκονταετίας τῆς κατοχῆς της. Καὶ ἐχάραττε μίαν σύγκρισιν μεταξὺ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῆς σημερινῆς: ὁδοποιΐα, νοσοκομεῖα, σχολεῖα κλπ.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας κ. Ρωσσίδης, εἰς τὴν ἀνταπάντησίν του ὀρθῶς παρετήρει ὅτι ὄντως ὑφίσταται μία διαφορὰ σήμερον, ἀλλ' ὅτι τοῦτο δὲν σημαίνει μεγάλα πράγματα. Ἀσφαλέστερον κριτήριον θὰ ἦτο ἡ παραβολὴ τῆς μικρᾶς προόδου, τῆς ἐπιτελεσθείσης εἰς τὴν Κύπρον μὲ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν εἰς ἄλλας χώρας ὁμοίως ἀποσπασθείσας ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ εὑρισκομένας ἤδη ὑπὸ διαφορετικὴν διοίκησιν.

Ἡ σύγκρισις εἶνε εὐκολωτάτη. Μία ἄλλη Ἑλληνικὴ μεγαλόνησος εἰς τὴν Μεσόγειον ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν Τουρκίαν πολὺ ἀργότερα ἀπὸ τὴν Κύπρον: ἡ Κρήτη. Καὶ εἰς αὐτὴν ἀφιεροῖ ἓν εἰδικὸν κεφάλαιον εἰς τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἔκθεσίν του ὁ πρόσθετος Ἐμπορικὸς Ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ράλφ Κῶρρεν.

Ἡ Κρήτη εἶνε ἀσυγκρίτως μᾶλλον ὀρεινὴ τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἔχει ἔδαφος λοφῶδες καὶ ἀρόσιμον κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιφανείας της, ἐξαιρουμένου τοῦ βορείου τμήματός της. Διὰ τοῦτο ἡ Κρήτη ὑστερεῖ τῆς Κύπρου μόνον εἰς ὁδούς' Ἀλλ' ἐὰν ὁ λόρδος Πάσσφηλδ ἠδυνήθη νὰ καυχηθῇ εἰς τὴν ἀπάντησίν του ὅτι εἰς τὴν Κύπρον εὑρίσκονται ὁδοὶ ἁμαξιτοὶ δι' αὐτοκίνητα ὁλικοῦ μήκους χιλίων ἀγγλικῶν μιλλίων, εἰς τοῦτο καὶ μόνον σταματᾷ ἡ ὑπεροχὴ τῆς Κύπρου ἐπὶ τῆς Κρήτης. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἂς ἀκούσωμεν τί λέγει περὶ τῆς Κρήτης ὁ Ἀμερικανὸς Ἐμπορικὸς Ἀκόλουθος:

«Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Κρήτης παρεκωλύθη ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὁδῶν ἡ ὁποία ἐπηρεάζει τὴν ἐκμετάλλευσιν πολλῶν ἀγροτικῶν προϊόντων της. Εἰς τὸ νέον πρόγραμμα ὁδοποιΐας τῆς Ἑλλάδος, προβλέπονται ἀρκεταὶ ὁδοὶ ἐν Κρήτῃ, αἱ ὁποῖαι ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχουν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς νήσου, ἥτις εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων τμημάτων τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἔχουν πλεόνασμα ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς των.

»Ἡ νῆσος διασχίζεται καθ' ὅλον τὸ μῆκός της ἀπὸ μίαν ὀροσειρὰν ἐξ ἀσβεστολίθου, τὰ δὲ δύο τρίτα τῆς ἐπιφανείας της εἶνε ἄγονος βραχώδης ἔκτασις. Τὰ περίφημα ἀρχαῖα δάση της τῶν κυπαρίσσων καὶ τῶν κέδρων της ἐξηφανίσθησαν σχεδόν, ἀπομένουν δὲ μόνον ὀλίγα ὑπολείμματά των εἰς τὰς μᾶλλον δυσπροσίτους ὀρεινὰς περιφερείας. Ἡ ἀρόσιμος γῆ εἶνε σχετικῶς ὀλίγη, συμποσουμένη εἰς 840 στρέμματα. Ἡ νῆσος εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀγροτική, τὰ δε κύρια προϊόντα της εἶνε σταφίς, σταφυλαί, οἶνοι, ἐλαῖαι, ἔλαιον, ἐσπεριδοειδῆ καὶ εἴδη κηπουρικῆς. Καλλιεργοῦνται ἐπίσης εἴδη τινὰ σιτηρῶν, ἡ δὲ ὅλη παραγωγὴ τῆς νήσου παραβάλλεται ἱκανοποιητικώτατα μὲ τὴν τοῦ ὑπολοίπου τῆς Ἑλλάδος.

»Ἡ παραγωγὴ αὕτη ὑπολογίζεται εἰς ἀξίαν 800 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἤτοι 2073 δρχμ. κατὰ κεφαλήν, ἔναντι συνόλου ἐν Ἑλλάδι παραγωγῆς 11.263 ἑκατομμυρίων, ἤτοι 1810 κατὰ κεφαλήν. Παράγονται ἐπίσης ἐτησίως 19.440 τόννοι χαρουπιῶν, 810 τόννοι καστάνων, 530 τόννοι ἀμυγδάλων, 200 τόννοι φουντουκιῶν, 470 τόννοι σύκων καὶ 230 τόννοι μήλων.

»Ἡ βιομηχανία ἐν Κρήτῃ εἶνε, σχετικῶς, ἀσήμαντος. Τὸ μεγαλύτερον ἐργοστάσιον εἶνε ἐργοστάσιον κονσερβῶν καὶ μαρμελάδας. Εἶνε ἐφωδιασμένον μὲ σύγχρονα μηχανήματα καὶ εἶνε ἐκ τῶν καλυτέρων τοῦ εἴδους του εἰς τὴν Νότιον Εὐρώπην, τὰ δὲ προϊόντα του ἐξάγονται κυρίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ὑπάρχουν ἐπίσης μικρὰ βυρσοδεψεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, σαπωνοποιεῖα, οἰνοπνευματοποιεῖα, βαφεῖα κλπ.

»Οἱ τρεῖς κύριοι λιμένες τῆς νήσου ἐξάγουν τὰ τρία τέταρτα περίπου τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου, τὰ ὁποῖα εἰσάγονται ἰδίως εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν. Ἡ ἐξ Ἰταλίας καὶ Τσεχοσλοβακίας εἰσαγωγὴ συνίσταται κυρίως εἰς εἴδη μανιφατούρας καὶ ἀποικιακά.

»Ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μεγέθους τῶν καταπλεόντων εἰς τοὺς Κρητικοὺς λιμένας πλοίων, ἐσημείωσε μίαν αὔξουσαν ἀνάγκην διὰ τὴν κατασκευὴν καταλληλοτέρων λιμενικῶν ἔργων. Κατὰ τὸ 1928 κατέπλευσαν εἰς τοὺς Κρητικοὺς λιμένας 2203 ἀτμόπλοια καὶ 1294 ἱστοφόρα, ἔναντι 2170 ἀτμοπλοίων καὶ 1082 ἱστιοφόρων κατὰ τὸ 1927. Μέχρι τοῦ 1927 δὲν ὑπῆρχον κυριολεκτικῶς λιμένες εἰς τὴν Κρήτην. Οἱ μικροὶ λιμένες τῶν Χανίων, τῆς Ρεθύμνης καὶ τοῦ Ἡρακλείου ἦσαν ἀρκετοὶ μόνον δι' ἱστιοφόρα. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λιμένων τούτων ἱδρύθησαν εἰδικὰ ταμεῖα. Ὁ πρῶτος λιμήν, τοῦ ὁποίου ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευή, εἶνε ὁ τοῦ Ἡρακλείου, τῆς μεγαλυτέρας καὶ σημαντικωτέρας ἐμπορικῆς πόλεως τῆς Κρήτης. Ὁ νέος λιμὴν ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἶνε ἕτοιμος κατὰ τὸ 1931, θὰ ἐφοδιασθῇ δὲ μὲ ὅλας τὰς συγχρόνους εὐκολίας διὰ τὴν φόρτωσιν, τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ τὴν ἀνθράκευσιν. Ὅμοια ἔργα θὰ γίνουν βραδύτερον εἰς τὴν Ρέθυμνον καὶ τὰ Χανιά.

»Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν εὐκολιῶν συγκοινωνίας ὑπῆρξεν ὁ κυρίως συντελεστὴς τῆς ἐπιβραδύνσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Κρήτης. Ἡ νῆσος δὲν ἔχει σιδηροδρόμους, ἔχει δὲ ὀλιγίστας δημοσίας ὁδούς. Τὰ χωριὰ καὶ αἱ εὔφοροι πεδιάδες εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς συγκοινωνοῦν μόνον δι' ἡμιόνων καὶ ἵππων, ἐνῷ ἡ συγκοινωνία τῶν παραθαλασσίων χωρίων γίνεται μόνον ἀκτοπλοϊκῶς. Ὡς ἐκ τούτου, μέγα μέρος τῆς ἐσοδείας μένει ἀδιάθετον. Κατὰ τὸ νέον ὁδικὸν πρόγραμμα τῆς Ἑλλάδος ἐν τούτοις, προβλέπεται ἡ ἐντὸς πενταετίας κατασκευὴ ὁδῶν εἰς τὴν Κρήτην συνολικοῦ μήκους 500 χιλιομέτρων. Ἡ σημαντικωτέρα ὁδικὴ ἀρτηρία θὰ εἶνε ἡ διήκουσα ἐκ τοῦ Παλαιοκάστρου, ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς νήσου, πρὸς τὸ Καστέλλι, ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ἄκρου της, εἰς μῆκος 300 χιλιομέτρων. Ἡ ὁδὸς αὐτή, ὑπὸ κατασκευὴν ἤδη, ἀκολουθεῖ τὴν βορείαν ἀκτὴν καὶ διασχίζει τραχύτατον ὀρεινὸν ἔδαφος, τοῦ ὁποίου τὸ μέγιστον ὕψος ἀπὸ τῆς θαλάσσης εἶνε 850 μέτρα.

»Δύο ἄλλαι σημαντικαὶ ἀρτηρίαι θὰ ἑνώσουν τὸ Ἡράκλειον μὲ τὴν Φαιστὸν καὶ τὰ Χανιὰ μὲ τὰ Σφακιά. Τὸ μῆκός των θὰ εἶνε 45 χιλιόμετρα τῆς πρώτης καὶ 75 τῆς δευτέρας.

»Τὸ αὐτοκίνητον πιστεύεται ὅτι θὰ παίξῃ σημαντικὸν ρόλον, εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κρήτης, ἰδίως λόγῳ τῆς ἐλλείψεως σιδηροδρόμων. Ἤδη αὐτοκίνητα συγκεντροῦνται εἰς τὰς τρεῖς μεγαλυτέρας πόλεις —Χανιά, Ἡράκλειον καὶ Ρέθυμνον— ἀλλὰ μὲ τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, τὸ αὐτοκίνητον θὰ ἀποβῇ μία ἀνάγκη μᾶλλον, παρὰ μία πολυτέλεια. Τὰ ὑπάρχοντα ἤδη εἰς τὴν Κρήτην αὐτοκίνητα ἀνέρχονται περίπου εἰς χίλια».

Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ ἐγνώριζε κανεὶς τί θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιπαρατάξῃ εἰς ταῦτα ὁ λόρδος Πάσσφηλδ διὰ τὴν Κύπρον, ἡ ὁποία ἔχει ἕνα καὶ μόνον στενόχωρον λιμένα εἰς τὴν Ἀμμόχωστον καὶ τῆς ὁποίας ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἶνε θλιβερά.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ κ. Κ. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΝ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Κ. ΜΠΑΣΤΙΑ

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Κ. Δ. Τριανταφυλλόπουλος εὐηρεστήθη, ἀπαντῶν εἰς τὰ ἐρωτήματα τῆς ἐρεύνης μου, νὰ μοῦ εἴπῃ τὰ ἑξῆς:

—Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἀστικὸν κώδικα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονηθῇ ἡ ἱστορία. Καὶ τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως ἀστικοῦ κώδικος ἔχει μακράν, ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανείς, ἱστορίαν. Ἡ πρώτη συνέλευσις ἔλαβεν ὡς ἀστικὸν δίκαιον τοὺς νόμους τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἀλλ' εἰς τὰ 1823 εἰς τὴν Κόρινθον συνεκροτήθη μία ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν κώδικος, τῆς ὁποίας κυριώτερον μέλος ὑπῆρξεν μία ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα μορφὴ τῆς περιόδου ἐκείνης, ὁ Θεόδωρος Νέγρης. Ὁ Νέγρης εἶνε μία παρεγνωρισμένη μορφή, καθ' ὅσον ἡ δρᾶσις του εἶναι σημαντικωτάτη. Ὑπάλληλος ὢν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρίαν καὶ ἐνῷ μετέβαινεν εἰς Παρισίους ὡς ἐπιτετραμμένος τῆς Τουρκίας, ἐπληροφορήθη τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἀφοῦ κατέστρεψε τὰ διαπιστευτήρια ἔγγραφα, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Νέγρης μετέχων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐσκέφθη νὰ λάβῃ ὡς πρότυπον τὸν Ναπολεόντειον Κώδικα. Ἡ ἄποψις ὅμως αὐτὴ προσέκρουσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ ὁποῖοι ἀπέκρουαν κάθε ἄλλο δίκαιον, ἐκτὸς τοῦ Βυζαντινοῦ. Τότε ὁ Νέγρης συνέταξε μὲν τὸν κώδικα κατὰ τὸ γαλλικὸν πρότυπον, ἔλεγεν ὅμως εἰς τοὺς κληρικοὺς ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ Βυζαντινὸν δίκαιον.

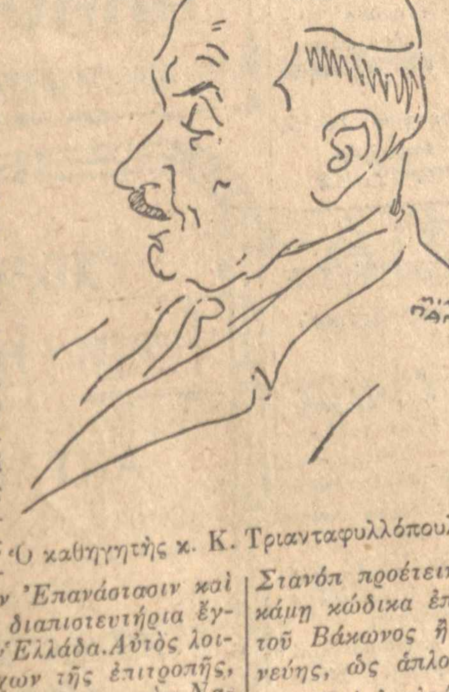

Ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Τριανταφυλλόπουλος

—Καὶ δὲν ὑπῆρξε κανεὶς ποὺ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα;

—Κάποτε ἴσως θὰ ἐξηκριβοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐξωμολογήθη ὁ ἴδιος εἰς τὸν συνταγματάρχην Στανόπ, ὁ ὁποῖος συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἔκδοσιν τότε τῆς ἐφημερίδος τοῦ Μεσολογγίου τὰ «Ἑλληνικὰ Χρονικά». Ὁ Στανὸπ εἶχε πιστεύσει ὅτι ἠδύνατο τότε νὰ δημιουργηθῇ κάποια πνευματικὴ κίνησις εἰς τὸν τόπον, ἀλλ' εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ Βύρων ἀπαντῶν εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν εἶχεν εἴπει: «ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν χρειάζονται οὔτε ἐφημερίδας, οὔτε βιβλία, ἀλλὰ πολεμεφόδια». Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Στανὸπ ἐκάκισε τὸν Νέγρην διὰ τὴν ἀπάτην αὐτὴν καὶ τὸν ἔθεσεν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν μέγαν Ἄγγλον νομικὸν καὶ ἱδρυτὴν τῆς ὠφελιμιστικῆς σχολῆς Ἱερεμίαν Βένθαμ, ὁ ὁποῖος εἶχε διατυπώσει τὴν περίφημον ἀρχήν: «τὰ πλείονα ὀφέλη τοῖς πλείοσι». Κατόπιν ὁ Στανὸπ προέτεινεν εἰς τὸν Νέγρην νὰ κάμῃ κώδικα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ Βάκωνος ἢ τοῦ κώδικος τῆς Γενεύης, ὡς ἁπλουστέρου.

—Καὶ ἠκολούθησεν ὁ Νέγρης τὰς ὑποδείξεις αὐτάς;

—Ἂν δὲν ἀπέθνησκεν ἴσως θὰ εἴχαμε σήμερον ἕναν παράδοξον ἀγγλοελληνικὸν ἀστικὸν κώδικα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ τῆς γραμμῆς

Ἡ Βασίλισσα Μαρία καὶ ἡ Πριγκήπισσα Ἰλεάνα ἔφθασαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ

Φεύγουν τὸ ἀπόγευμα δι' Αἴγυπτον

Μία συνέντευξις πρὸς συνεργάτιδα τῆς «Πρωΐας»

Ἡ εἴδησις τῆς διελεύσεως ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ ρουμανικοῦ τῆς γραμμῆς «Ντάτσια» τῆς Βασιλίσσης Μαρίας τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς νεωτέρας θυγατρός της πριγκηπίσσης Ἰλεάνας, ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ προκληθῇ χθὲς μία ἀσυνήθης κίνησις εἰς τὸν λιμένα καὶ τὴν προκυμαίαν. Μολονότι καμμία πληροφορία δὲν ἀνέφερεν ὅτι ἡ Βασίλισσα ἐπρόκειτο νὰ ἀποβιβασθῇ, κατὰ μῆκος τῆς ἀποβάθρας καὶ ἰδίως εἰς τὸν πρὸ τῆς προβλῆτος χῶρον ὅπου ἐπλεύρισε τὸ πλοῖον, εἶχε συγκεντρωθῆ ἀπὸ ἐνωρὶς ἄπειρον πλῆθος, ἀναμένον νὰ ἴδῃ τὴν βασίλισσαν.

Εἰς τὰς 4 1)2 μ.μ. 21 κανονιοβολισμοὶ τῶν ἐπακτίων πυροβολείων τοῦ Πειραιῶς ἐχαιρέτησαν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν λιμένα τοῦ ρουμανικοῦ ἀτμοπλοίου, ἐνῷ εἰς τὸν σηματογράφον ἀνεβοκατέβαινεν ἡ ρουμανικὴ σημαία. Εἰς τὰς 5 ἀκριβῶς ἡ «Ντάτσια» εὑρίσκετο ἤδη πλευρισμένη εἰς τὴν ἀποβάθραν, ὅπου ἀνέμενον φέροντες μεγάλην στολὴν ὁ Λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης, ὁ ὑπασπιστής του κ. Κανάκης καὶ ὁ ὑπολιμενάρχης κ. Τσεμπερόπουλος, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Ρασκάνο, ὁ γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας κ. Μπαρμπετσιάνο, ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος κ. Μανέσκο, ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος καὶ μερικὰ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ἡ Βασίλισσα Μαρία

Ἕως ὅτου ἐλευθεροκοινωνήσῃ τὸ ἀτμόπλοιον, ἡ Βασίλισσα Μαρία καὶ ἡ Πριγκήπισσα Ἰλεάνα ἐπρόβαλαν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἐχαιρέτησαν μειδιῶσαι τὸ πλῆθος. Κατόπιν ἀνῆλθον πρῶται αἱ λιμενικαὶ ἀρχαί, ὁ Ρουμᾶνος πρεσβευτὴς μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας καὶ ἠκολούθησαν οἱ ἄλλοι.

Οἱ ἐπίσημοι ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ εἰς τὸ σαλόνι τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς πριγκηπίσσης, μαζὶ μὲ τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματα πολυτελείας. Εἰσάγονται παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς Βασιλίσσης συνταγματάρχου κ. Τσβιντινέκ, ὁ ὁποῖος συνοδεύει τὴν Βασίλισσαν εἰς τὸ ταξεῖδι της, μετὰ τῆς ὑπασπιστρίας τῆς Βασιλίσσης κ. Λαχοβάρη καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας κ. Ντομπρέσκου.

Ἡ ἐστεμμένη ταξειδιῶτις ὑποδέχεται ὅλους μειδιῶσα, ἐρωτᾷ διὰ τὸν καιρὸν καὶ ὅταν ἐπληροφορήθη περὶ τῶν πλημμυρῶν, ἐζήτησε μὲ ἐνδιαφέρον λεπτομερείας τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας προσφέρεται τὸ ἐθνικὸν ρουμανικὸν ἀπεριτὶφ «τσούϊκα» μὲ διάφορα ὀρεκτικά.

Ἡ Α. Μεγαλειότης φορεῖ γκρὶ φέτρ καπέλλο, μακρὺ ἐπανωφόρι μὲ μαύρη γοῦνα, ἡ ὁποία καθὼς ἀνοίγει ἀφίνει νὰ φαίνωνται δύο σειραὶ μαργαριταριῶν καὶ ὁλομέλανη ἐσθής. Ἡ πριγκήπισσα παρουσιάζει ἕνα κομψότατον γκρὶ σύνολον, μὲ χωσπὸ καπέλλο, γκρὶ βαρειὰ γοῦνα, ποὺ κρύβει ὁμοιόχρωμον κρὲπ ντὲ σὶν τουαλέττα, καὶ παπούτσια σπόρ.

Οἱ ἐπιβάται, προτοῦ ἐγκαταλείψουν τὸ πλοῖον ζητοῦν νὰ ἰδοῦν ἔστω καὶ ἀπὸ μακρυὰ τὴν Βασίλισσα, ἀλλὰ ἡ ἄνοδος πρὸς τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματα ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀποσύρονται αἱ λιμενικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι προσέφεραν ὡραιοτάτας ἀνθοδέσμας εἰς τὰς ὑψηλὰς ταξειδιώτιδας, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, καὶ εἰς τὸ χὼλ παραμένουν μόνον οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας, ἐνῷ μέσα εἰς τὸ σαλόνι ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ Πριγκήπισσα συνομιλοῦν μετὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ρουμανίας καὶ ἄλλων Ρουμανίδων κυριῶν.

Εἰς μίαν στιγμὴν ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Βασιλίσσης κ. Τσβιντινέκ, τὸν ὁποῖον εἶχα παρακαλέσει νὰ μὲ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, μοῦ ἀναγγέλλει νὰ περάσω, ἐνῷ συγχρόνως μοῦ συνιστᾷ:

— Θὰ ἴδητε τὴν Α. Μεγαλειότητα ὡς μεταφράστρια τῶν ἔργων της. Δὲν θὰ τῆς ἀποτείνετε καμμίαν ἐρώτησιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς.

Ὁμολογῶ ὅτι μὲ πολλὴν συγκίνησιν εὑρέθηκα μέσα εἰς τὸ περιβάλλον τῆς Βασιλίσσης, τῆς ὡραίας Βασιλίσσης, ποὺ πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν τὴν ἐνθυμοῦμαι εἰς τὸ Βουκουρέστι, ὅταν τὴν ἔβλεπα κάθε πρωΐ, χειμῶνα καὶ καλοκαῖρι, εἰς τὴν στρωμένη μὲ χιόνια ἢ μὲ τὰ φύλλα τῶν φιλλυρῶν σωσὲ Κισσελέφ, νὰ καλπάζῃ ἔφιππος ἐπάνω στὸ κατάλευκο ἄλογό της. Τὴν ἔβλεπα νὰ σταθμεύῃ ὀλίγα λεπτὰ ἐμπρὸς εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Βασιλίσσης - μητρὸς Ἑλένης, καὶ χωρὶς νὰ ἀφιππεύῃ, νὰ ζητῇ νὰ πάρῃ στὴν ἀγκαλιά της τὸν ἀγαπημένον της ἔγγονον, τὸν Βασιλέα Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος κατέβαινε τρέχων εἰς τὴν ταχτικὴν πρωϊνὴν ἐπίσκεψιν τῆς γιαγιᾶς του. Ἡ σκηνὴ αὐτή, ποὺ ἐπανελαμβάνετο πάντοτε τὴν ἰδίαν ὥραν, προκαλοῦσε τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν συγκίνησιν τῶν ὑπηκόων τοῦ μικροῦ βασιλέως, καὶ γι' αὐτὸ κάθε πρωΐ αὐτὴν τὴν ὥραν, εἰς τὴν σωσὲ Κισσελὲφ ὑπῆρχαν πολλοὶ ποὺ ἐπέμεναν νὰ ἰδοῦν τὴν τρυφερὰν αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἐστεμμένων. Ἔκτοτε ὁσάκις εἶδα τὴν Βασίλισσα, τὴν ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τριγυρισμένην μέσα σὲ λευκὰ ἄνθη, ἰδίως κρίνους, ποὺ εἶνε τ' ἀγαπημένα της λουλούδια, σὲ λευκὰ πέπλα, σὲ λευκὸ διάκοσμο, πάντα μέσα σὲ ἄσπρα—στὸ ἄσπρο χρῶμα ποὺ τ' ἀγαπᾷ ἰδιαιτέρως.

Χθὲς ἔφερε τὸ χρῶμα τοῦ πένθους της. Ὁλομέλανα ντυμένη, τριγυρισμένη ὅμως πάντα ἀπὸ λουλούδια. Τὸ τραπέζι, τὸ πιάνο, τ' ἀνθογυάλια τοῦ σαλονιοῦ, ὅλα ἦσαν στολισμένα μὲ τοὺς ἀγαπημένους συντρόφους τῆς ἐστεμμένης ποιητρίας. Εἰς τὸ πρόσωπόν της καμμία σκιά, κανένα ἴχνος κοπώσεως. Δυὸ μάτια, τεφρογάλανα, ποὺ μαγνητίζουν, μιὰ μορφὴ γεμάτη φῶς, ποὺ δὲν σᾶς ἀφίνει νὰ προσέξετε ἕνα συννεφάκι μελαγχολίας ποὺ μόλις διαβαίνει στὴν ἄκρη τῶν χειλέων της. Μιὰ κορμοστασιά, λυγερή, κυπαρισσένια, ἕνα παράστημα ἡγεμονικό, ἐπιβλητικό. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισίν της καὶ μὲ τὰ βιβλία της δίδει τὴν ἐντύπωσιν τῆς βασιλίσσης τοῦ παραμυθιοῦ.

Κοντά της στέκει ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα, ἡ μικροτέρα κόρη της, ἀπὸ τὴν ὁποίαν σπανίως χωρίζεται. Εἶνε ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς βασιλίσσης Μαρίας. Ὁμιλεῖ ρουμανικά, σὰν ἀληθινὴ Ρουμανίς, καὶ διαρκῶς γελᾷ μ' ἕνα κρυστάλλινο φαιδρὸ γέλιο. Εἶνε ἕνα ὁλόδροσο λουλοῦδι. Ὑψηλή, κομψή, ζωηρή, μὲ ἁβρὰ χαρακτηριστικά, καστανὰ μαλλιά, δυὸ καστανὰ μεγάλα μάτια, ποὺ σπιθοβολοῦν, μὲ μακρυὲς βλεφαρίδες, ἕνα ὡραῖο φωτεινὸ μέτωπο, μιὰ μορφὴ ποὺ ἐκφράζει ἐξυπνάδα καὶ καλωσύνη.

Τὸ ταξεῖδι των τὸ ἐπέρασαν μὲ ἀσυνήθη θαλασσοταραχήν, ἀλλὰ ἡ τρικυμία ἦτο μιὰ εὐχάριστος περιπέτεια, ἴσως μάλιστα μιὰ ἰδιαιτέρα ἀπόλαυσις καὶ διὰ τὴν βασίλισσα, ἡ ὁποία ἔχει ἐκφράσει τὴν ἀγάπην της γιὰ τὴ θάλασσα μὲ ἄφθαστες ποιητικὲς εἰκόνες εἰς ἕνα πεζόν της ποίημα, καὶ διὰ τὴν πριγκήπισσα, ἡ ὁποία ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε ἀξιωματικὸς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ρουμανίας, ἐπιδίδεται μὲ ἐξαιρετικὴν ἀγάπην εἰς τὰ θαλάσσια σπὸρ κάθε καλοκαῖρι εἰς τὴν Κωνστάντσα.

— Ὤ! Δὲν εἴχαμε μεγάλη τρικυμία, μοῦ λέγει ἡ βασίλισσα. Μ' ἀρέσει ἡ φουρτουνιασμένη θάλασσα, δὲν μὲ πειράζει καθόλου, κ' ἔτσι ἔχω τὴν ἀπόλαυσι νὰ τὴν βλέπω σ' ὅλο τὸ μεγαλεῖον της ὅταν θυμώνῃ.

Κατόπιν ὡμιλήσαμε διὰ τὰ ἔργα της: τὴν «Μινόλα», τὸν «Ἄσβυστο Πόθο», τὴν «Χώρα μου», τὸν «Κρίνον τῆς ζωῆς», τὰς «Ἀναμνήσεις της ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ μετ' αὐτόν», τὰ «Παιδικὰ παραμύθια». Μοῦ ἐξέφρασε τὸ πόσον τῆς εἶνε εὐχάριστον νὰ γράφῃ ἱστορίες γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ προσέθεσε:

Ἡ Πριγκήπισσα Ἰλεάνα μὲ κοστοῦμι Ἱσπανίδος κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν της πέρυσιν εἰς Ἱσπανίαν.

— Γράφω τὰ ἔργα μου, πάντοτε, εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ λυποῦμαι ὅταν δὲν μπορῶ νὰ τὰ διαβάσω μεταφρασμένα. Θὰ ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ ἠμποροῦσα νὰ διαβάσω μιὰ ἑλληνική τους μετάφρασι. Τελευταίως ἔγραψα κάτι διὰ τὸν «Βασιλέα Φερδινάνδον». Δὲν παύω ποτὲ νὰ γράφω.

Ἐρώτησα τὴν ἐστεμμένη συγγραφέα τί θέμα τὴν ἀπασχολεῖ τώρα. Μ' ἐκύτταξε μ' ἕνα ἔξυπνο βλέμμα καὶ μὲ πειὸ ἔξυπνο ἀκόμη χαμόγελο, μοῦ ἀπεκρίθη:

— Γράφω τὰ ἀπομνημονεύματά μου. Ἐτελείωσα τὸ πρῶτον μέρος, καὶ τώρα εὑρίσκομαι εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ζωῆς μου. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες τελειώνω καὶ κάτι ποὺ ἔχω ἀρχίσει διὰ τὴν Ἱσπανία.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἡ Βασίλισσα ἐταξείδευσεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν, τῆς ἀπενεμήθη δὲ καὶ ὁ τίτλος τῆς ἐπιτίμου προέδρου τῆς Ἀκαδημίας τῆς Μαδρίτης.

Ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα, τῆς ὁποίας ἕνα ἄρθρον ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς εἰς τὰ ξένα περιοδικά, ἦτο μοιραῖον ν' ἀκολουθήσῃ τὴν φιλολογικὴν παράδοσιν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ρουμανίας. Μετὰ τὴν Κάρμεν Σύλβα, ἡ βασίλισσα Μαρία καὶ τώρα ἡ Πριγκήπισσα Ἰλεάνα, ἡ ὁποία γράφει μὲ πολλὴν ἔμπνευσιν. Ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα, παρ' ὅλην τὴν ἐπίδοσίν της εἰς τὰ σπόρ, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλει τὸ σφρῖγος της καὶ τὴν ὡραίαν ἀθλητικὴν σωματικήν της διάπλασιν, καὶ παρὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, ποὺ προσφέρει εἰς τὰ διάφορα κοινωφελῆ σωματεῖα τῆς Ρουμανίας, τῶν πλείστων τῶν ὁποίων εἶνε ἐνεργὸς πρόεδρος, καταγίνεται πολὺ εἰς τὴν φιλολογίαν.

—Τί γράφετε Ὑψηλοτάτη; ἐρωτῶ τὴν πριγκήπισσα.

Μὲ θελκτικὴν μετριοφροσύνην, ἔρριξε πρῶτα ἕνα βλέμμα πρὸς τὴν μητέρα της καὶ ἀπεκρίθη:

—Προσπαθῶ νὰ γράψω, ὅπως προσπαθῶ νὰ ζωγραφίσω....

Ἡ Βασίλισσα Μαρία τὴν περιέβαλε μὲ ματιὰ γεμάτη τρυφερότητα καὶ ὑπερηφάνεια καὶ στρεφομένη πρὸς ἐμὲ εἶπε μὲ πεποίθησιν:

—Ἡ Ἰλεάνα γράφει ὡραῖα, καὶ μιὰ μέρα θὰ γράψῃ πολὺ καλά.

* * *

Τὸ ἀτμόπλοιον «Δακία» ἀναχωρεῖ σήμερον τὴν 4ην μ.μ. δι' Αἴγυπτον. Ἡ βασίλισσα καὶ ἡ πριγκήπισσα παρέμειναν χθὲς ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ οὔτε σήμερον θὰ ἐξήρχοντο αὐτοῦ. Αἱ ὑψηλαὶ ταξειδιώτιδες θ' ἀποβιβασθοῦν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐκεῖθεν δὲ θὰ μεταβοῦν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Αἰγύπτου καὶ θὰ ἐπιστρέψουν διὰ ρουμανικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς μετὰ ἕνα μῆνα, μέσῳ Πειραιῶς ἐπανερχόμεναι εἰς Ρουμανίαν.

* * *

Καθὼς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ συνοδεύων τὴν βασίλισσαν ἀστυνομικὸς κ. Ντομπρέσκου, τὸ ταξεῖδι αὐτὸ εἶνε ἄσχετον πρὸς τοὺς ἀρραβῶνας τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας, καθότι ἀπεφασίσθη πολὺ πρὸ τῆς συνάψεώς του. Ἡ βασίλισσα Μαρία, ὡς γνωστόν, ἀγαπᾷ ἐξαιρετικὰ νὰ ταξειδεύῃ, καὶ ἀπὸ πολὺν καιρὸν εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Αἴγυπτον. Εἰς σχετικὴν ἐρώτησίν μου ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ φήμη τῆς διαλύσεως τῶν ἀρραβώνων τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας, ὁ κ. Ντομπρέσκου ἀπήντησε:

—Τὰ ξένα φύλλα γράφουν συχνὰ τὰς πειὸ φανταστικὰς εἰδήσεις. Ἐμεῖς στὸ Βουκουρέστι δὲν ἔχομεν γνῶσιν τῆς φήμης αὐτῆς. Οὔτε ἐπίσημος πληροφορία ὑπάρχει περὶ αὐτῆς, οὔτε αἱ ἐφημερίδες μας ἀνέγραψαν τίποτε σχετικόν, οὔτε ἠκούσαμεν τίποτε.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς "Ἕλλην", τίποτε ἄλλο ἀπὸ "Ἕλλην"»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἦτο διὰ τοὺς Συμμάχους τὸ καλύτερον "ἀτοῦ„ ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ κερδίσουν ἔπρεπε νὰ τὸ πληρώσουν· ἐπροτίμησαν τὸν κ. Βενιζέλον διότι προσεφέρετο ἄνευ ὅρων καὶ δωρεὰν

Ἰδοὺ λοιπὸν μετὰ τὰς προτάσεις τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1914, τοῦ Μαΐου τοῦ 1915, τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1916, γίνεται τώρα ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἡ τελευταία ἀπόπειρα διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἀπέπεμψε τὴν Κυβέρνησιν Λάμπρου, ἥτις εἶχεν ἀναμιχθῆ εἰς τὰ ἀτυχῆ γεγονότα τοῦ Νοεμβρίου. Ἐκάλεσεν ἐκ νέου εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν κ. Ἀλέξανδρον Ζαΐμην, ὅστις ἐνέπνεε πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Συμμάχους.

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης δὲν θ' ἀφήσῃ εἰς τὴν ἱστορίαν ὄνομα τόσῳ ἠχηρὸν ὡς τοῦ κ. Βενιζέλου: ἐκπροσωπεῖ ἐν τούτοις πλησίον τοῦ Βασιλέως μίαν πολιτικὴν πολὺ συνετωτέραν καὶ πρὸ παντὸς εὐρυτέραν καὶ εὐθυτέραν:— ἐπέμβασις εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, ὅπου τὰ συμφέροντα καὶ αἱ πατροπαράδοτοι συμπάθειαι τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐπέμβασις ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι ἑνὸς κόμματος μόνον, ἐπέμβασις σύσσωμος, ἑκουσία, ἔνθερμος, ἡ μόνη ἁρμόζουσα εἰς λαὸν ἐλεύθερον ἐπέμβασις.

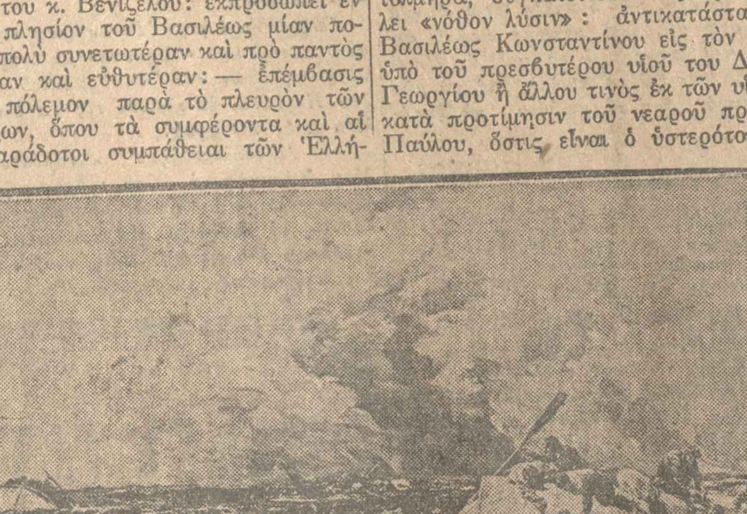

Ἡ περισυλλογὴ τῶν ναυαγῶν τῆς τορπιλλισθείσης ὑπὸ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου «Λουζιτανίας», κατὰ σχεδίασμα τῆς ἐποχῆς.

Ἀπὸ συμφώνου μὲ τὸν Βασιλέα, ὁ κ. Ζαΐμης εἶδεν ἀμέσως τοὺς πρέσβεις τῆς Ἀντὰντ διὰ νὰ τοὺς παρακαλέσῃ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μεσάζοντες διὰ τὴν ἐπίτευξιν προσεγγίσεως τῶν Κυβερνήσεων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, προσεγγίσεως ἥτις ἔμελλε νὰ εἶναι εὔκολος καὶ οὕτως εἰπεῖν φυσική, ἀφοῦ ἐφεξῆς ἀμφοτέρων ἡ πολιτικὴ θὰ ἦτο ἡ αὐτή.

Ὁ κ. Ρωμάνος, ὁ ἐν Παρισίοις πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἶχε προσχωρήσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Θεσσαλονίκης· ἦτο πλέον ἀντιπρόσωπος ἑνὸς κόμματος· ὁ κ. Ζαΐμης ἐζήτησε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν διορισμὸν νέου πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπέδειξε τὸν Ν. Καλογερόπουλον, πρώην πρωθυπουργόν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Γαλλίας Γκυγεμὲν τὸν ἐχαρακτήριζεν ὡς εἰλικρινῶς γαλλόφιλον καὶ ὡς μὴ τρέφοντα προσωπικὴν ἔχθραν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ κόμης Γκράνβιλ παρεκάλεσε τὸν κ. Βενιζέλον νὰ προέλθῃ εἰς συμφωνίαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, ὁ Γκυγεμὲν παρεκάλεσε τὰς βενιζελικὰς ἐφημερίδας νὰ μὴ κακομεταχειρίζωνται τὴν νέαν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν συνδιαλλαγὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων: αἱ Δυνάμεις, διὰ τῆς μεσολαβήσεώς των θὰ διεκανόνιζον ὅλας τὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι ἐφεξῆς ἐπρόκειτο νὰ μὴ εἶναι πρωτευούσης σημασίας.

Οἱ Σύμμαχοι λοιπὸν ηὔχοντο μίαν συνεννόησιν μὲ τὸν Βασιλέα, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ἂν παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, ὅτι δὲν εἶχον καμμίαν ἀπόδειξιν περὶ συνεννοήσεώς του μὲ τὴν Γερμανίαν, ὅτι τὸν ἐθεώρουν πάντοτε ἐλεύθερον τῶν ἀποφάσεών του.

Εὐγενὴς καὶ ἔξυπνη πολιτική. Ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1917, θὰ εἶχεν ἀναμφιβόλως φέρει τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματά της, ἐξ ὧν τὸ μεγαλύτερον, τὸ πλῆρες ὑποσχέσεων, ἤθελεν εἶναι ἡ νόμιμος ἀποκατάστασις ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος, ὅλης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν φυσικῶν της συμμάχων.

* * *

Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν τὴν ἤθελε, δὲν τὴν ἐκαταλάβαινε.

Ἀπήντησεν εἰς τὰς συστάσεις δι' ἐκρήξεως ὀργῆς:—Θέλει νὰ γνωρίζῃ, δηλοῖ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀντάντ, ἂν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναδέχεται τῆς εὐθύνην τῆς νέας ταύτης πολιτικῆς, ἥτις διαψεύδει ὁλόκληρον τὸ παρελθὸν ἐὰν συγκατατίθεται «νὰ περάσῃ μὲ τὸ σφουγγάρι» τὰ Νοεμβριανὰ γεγονότα (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἀφεώρα καθόλου),—καὶ τότε, εἶπε, θὰ ἴδῃ τί πρέπει νὰ κάμῃ, — καὶ ἡ φράσις αὐτὴ ἦτο γεμάτη ἀπειλήν.

...Ἀπειλαὶ ἀρκετὰ ἀσυνάρτητοι, ἐκτὸς ἂν ἐλέγοντο... Θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ παιγνίδι, θ' ἀποσυρθῇ. Ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τὸν ἐξώθησε, αὐτὴ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην (δὲν τὸν ἐγνώριζον τότε καὶ ἐπίστευον εἰς ἕνα ἐθνικὸν κίνημα)· θὰ δημοσιεύσῃ ἔγγραφα· θὰ προκαλέσῃ σκάνδαλον... Ἔπρεπε ν' ἀλλάξουν τὴν δυναστείαν· προσφέρεται εἰς τὸν κόμητα Γκράνβιλ νὰ ζητήσῃ νέον βασιλέα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν· ὁ Γκράνβιλ τὸν εὐχαριστεῖ· ἀγγλικὴ δυναστεία ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Βενιζέλου! Προτιμοτέρα θὰ ἦτο ἡ δημοκρατία· ἢ ἂν αὐτὴ ἡ ἰδεώδης λύσις —θὰ τὴν ἰδοῦμεν καὶ αὐτήν!— ἐφαίνετο εἰς τὰ ἀσθενῆ πνεύματα πρόωρος ἢ λίαν τολμηρά, συγκατετίθετο εἰς ὅ,τι ἀπεκάλει «νόθον λύσιν»: ἀντικατάστασις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὸν Θρόνον ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ του Διαδόχου Γεωργίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν υἱῶν του, κατὰ προτίμησιν τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος Παύλου, ὅστις εἶναι ὁ ὑστερότοκος, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὑπὸ τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τοῦ κ. Βενιζέλου... Ἔπειτα, ἔπρεπε νὰ ἐξαρθοῦν ὑπεράνω τῶν τοιούτων συμπαιγνιῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἀσχολοῦνται οἱ μικροῦ ἀναστήματος πολιτικοί· ἔπρεπε νὰ συλλάβουν καὶ νὰ πραγματώσουν, ὑπὸ τὴν προσφερομένην εἰς αὐτοὺς μεγαλοφυᾶ ἔμπνευσιν, τὴν νέαν Ἑλλάδα τὴν δημοκρατικὴν Ἑλλάδα, τὴν στενὴν φίλην τῶν φιλελευθέρων Δυνάμεων τῆς Δύσεως, τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐπεθύμησαν καὶ ἐπροστάτευσαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ ταῖς δώσῃ τὸ βενιζελικὸν κόμμα. Ἔπρεπε νὰ συλλογισθοῦν τὸ μέλλον αὐτὸ καθὼς καὶ τὸ παρόν. Ἄλλως τε, πρὸς τὸ παρὸν ἔπρεπε νὰ κρατηθοῦν ἐν Θεσσαλονίκῃ· ἤθελον νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν ἢ νὰ τὴν διατηρήσουν, ἀποκομίζοντες ὅλα τὰ ὀφέλη; Διὰ νὰ τὴν διατηρήσουν, ἔπρεπε νὰ διατηρήσουν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν προωθήσουν πρὸς τὴν ἐξουσίαν, πρὸς τὴν δικτατορίαν, εἰς ἣν τὸν ἐκάλει ἡ Ἑλλάς.

Ἐφοβοῦντο τὸν κ. Βενιζέλον, ἀλλ' ἤρχισαν νὰ αἰσθάνωνται τὸ βάρος αὐτῆς τῆς περιπλοκῆς. Ἀργότερον, ὅταν θὰ θελήσουν ν' ἀπαλλαγοῦν αὐτῆς, θὰ εἶναι πολὺ ἀργά!

Ἐν τούτοις, πρὶν προχωρήσουν μέχρι τῶν ἄκρων ἐν τῇ περιπετείᾳ, ἐδίστασαν: καὶ ὑπῆρχον λόγοι!

Ἐν Λονδίνῳ τοὐλάχιστον, ἂν ὄχι ἐν Παρισίοις, αἱ δυσχέρειαι αἱ συναντώμεναι ἀπὸ δεκαοκταμήνου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐγκατάστασιν Θεσσαλονίκης, αἱ ἀπογοητεύσεις ἃς ὑπέστησαν, ἡ Ρουμανικὴ καταστροφή, ἡ Ρωσσικὴ ἐπανάστασις καὶ τὰ πρῶτα προμηνύματα αὐτῆς περὶ τῶν μελλόντων νὰ συμβοῦν κατόπιν, αἱ ἐκδηλωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἰταλίας διαθέσεις, καθὼς ἀναμφιβόλως καὶ αἱ ἀπαύστως ἀναφαινόμεναι ἐν Ἑλλάδι, εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, πολιτικαὶ δυσχέρειαι, ἡ συναίσθησις τοῦ διαπραχθέντος σφάλματος καὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν του, ἴσως δὲ —ποιὸς ξεύρει;— καὶ κάποια ἀόριστος τύψις, πάντα ταῦτα ἐγέννησαν εἰς τοὺς κύκλους τῶν συνετωτέρων τὴν ἰδέαν τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Θεσσαλονίκης, τοὐλάχιστον τοῦ μεγάλου σχεδίου ὅπερ εἶχον καταρτίσει ἐν μέσῳ τόσων μηχανορραφιῶν, νὰ διατηρήσουν ἐλάχιστον στρατὸν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Θεσσαλονίκης, ἰσχυρῶς περιχαρακούμενον καὶ νὰ μεταφέρουν ἀλλαχοῦ τὰς 200—300.000 ἀνδρῶν.

Ἡ Ἀγγλία ἔκαμε ρητὴν περὶ τούτου πρότασιν. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τὴν ἀντέκρουσε ζωηρότατα· ἔμενε προσκεκολλημένη εἰς τὸ μέγα σχέδιον τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἀγγλία ἐξήγγειλε τὴν πρόθεσίν της ὅπως ἀποσύρῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ στρατοῦ της· ἡ Γαλλία ἐπέμενεν εἰς τὴν ἄποψίν της. Ἡ Ἀγγλία συγκατένευε νὰ κάμῃ μερικῶν μηνῶν ὑπομονήν, ἀλλ' ἐδήλωσεν ὅτι, ἂν δὲν ἐδημιουργοῦντο περιστάσεις νέαι, αὐτὴ θὰ ἐγκατέλειπε τὸν Ἰούλιον τὴν βάσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τοῦτο καθώρισε τὴν προθεσμίαν τῶν ἐσχάτων ἀποφάσεων καὶ τῆς ἐκτελέσεώς των.

Ἂν ἠδύναντο νὰ ἔχουν εὐθὺς ἀμέσως τὸν ἑλληνικὸν στρατόν, τὰς 200—300 χιλιάδας ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ὁ κ. Βενιζέλος παρέτασσεν εἰς τὰ χαρτιά του, ἡ Ἀγγλία δὲν θ' ἀπέσυρε τὰ στρατεύματά της· ὁ συμμαχικὸς στρατὸς Θεσσαλονίκης θ' ἀπετέλει τέλος τὸν τεράστιον ἐπιθετικὸν ὄγκον, τὸν ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ παρεσκεύαζον καὶ εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον στηρίξει τόσας ἐλπίδας.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἔπρεπε νὰ κάμουν γρήγορα, νὰ τελειώνουν· ἔπρεπε νὰ παίξουν τὸ μεγάλο παιγνίδι.

Τὸ χαρτὶ—Κωνσταντῖνος, ἂς εἴπωμεν, ἦτο ἴσως τὸ καλύτερον ἀτοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸ εἶχον ἀκόμη· ἔπρεπε νὰ τὸ κερδίσουν καὶ διὰ νὰ τὸ κερδίσουν ἔπρεπε νὰ τὸ πληρώσουν ἀναμφιβόλως. Τὸ χαρτὶ-Βενιζέλος τὸ εἶχον ἤδη εἰς χεῖράς των, τὸ εἶχον ἐκ τῶν προτέρων, δωρεάν, ἀφοῦ εἶχε κηρύξει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ἔπαιξαν τὸ χαρτὶ-Βενιζέλος καὶ «ἐσκάρταραν» τὸ χαρτὶ-Κωνσταντῖνος.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ πτῶσις τοῦ κ. Μπριάν. —Αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν Συμμάχων διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. — Ὁ κ. Βενιζέλος ζητεῖ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Παρῆλθον ἤδη πέντε ἑβδομάδες ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῶν πέντε μεγαλυτέρων ναυτικῶν Δυνάμεων τοῦ κόσμου διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν καὶ ἡ Διάσκεψις αὐτὴ εὑρίσκεται σήμερον εἰς λήθαργον, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἡ κωματώδης κατάστασις, ἡ προηγουμένη μιᾶς τελευτῆς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ ἐργασίαι της ἀνεστάλησαν λόγῳ τῆς παρεμπεσούσης Γαλλικῆς κρίσεως. Δὲν ἦτο, βέβαια, δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ συζητήσεις ἐπὶ οὐσιωδεστάτων λεπτομερειῶν, ὅπως τὸ ζήτημα τῶν ὑποβρυχίων καὶ τὸ τῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτραποῦν εἰς κάθε κατηγορίαν, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Γάλλων ἀντιπροσώπων. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον σχεδὸν ὅτι τὴν Τετάρτην, ὁπότε ὁ κ. Μπριὰν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Λονδῖνον ὡς ἀρχηγὸς πλέον τῆς Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας, αἱ συζητήσεις δὲν θὰ προοδεύσουν ταχύτερον. Αἱ διαφωνίαι μεταξὺ τῶν συζητητῶν εἶνε ριζικαὶ καὶ ὀξεῖαι καὶ ἡ ἔκβασις τῆς Διασκέψεως ἄδηλος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κέρδος θὰ εἶνε καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ διευκρίνισις τῶν ἀπόψεων μιᾶς ἑκάστης τῶν μεγάλων ναυτικῶν Δυνάμεων, διότι τελικῶς θὰ κρίνῃ ἐπ' αὐτῶν ἡ Διεθνὴς Δημοσία Γνώμη. Αὐτῆς δὲ ἡ πίεσις ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἀναγκάζουσα ὅλας τὰς Δυνάμεις νὰ μὴ τολμοῦν νὰ ἀπορρίπτουν ἄνευ προφάσεων καὶ δικαιολογιῶν τὴν ἰδέαν τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΛΙΟΣΙΑ Τὸ ὑπόμνημα πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν διαφόρων ἀθηναϊκῶν ὀργανώσεων, διὰ τοῦ ὁποίου ὑποστηρίζεται, ὅπως ἡ στρατιωτικὴ πόλις ἀνεγερθῇ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Λιοσίων ἢ ἀλλαχοῦ, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Γουδί, ὅπως ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῆ, εἶνε ἐπαρκῶς σαφὲς καὶ λογικόν, ὥστε φανταζόμεθα νὰ ἔχῃ τὸ ἐπιζητούμενον ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπῆρχε κἂν ζήτημα μεταβολῆς τῆς περιοχῆς Γουδὶ εἰς στρατιωτικὴν ἀποικίαν, ἂν ὑφίστατο κάποια συνεργασία τῶν διαφόρων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ ἂν ὑπῆρχε σοβαρὸν καὶ ὁριστικῶς ἐγκεκριμένον σχέδιον πόλεως. Διότι τὸ Γουδὶ ἀπὸ καιροῦ ἔχει προταθῆ ὡς χῶρος κατάλληλος πρὸς ἵδρυσιν πανεπιστημιακῆς ἀποικίας, εἰδικῆς φοιτητικῆς πόλεως, ἐξ ἄλλου δέ, παρ' ὅλον ὅτι σήμερον χρησιμοποιεῖται διὰ γυμνάσια συνταγμάτων εἰς περιωρισμένην κλίμακα, λόγῳ τῆς γειτνιάσεώς του πρὸς τὰ Παραπήγματα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ καταλληλότερος πρὸς τοῦτο χῶρος, δεδομένου ὅτι ἀπέχει πολὺ τῶν κυριωτέρων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, εὑρίσκεται δὲ σήμερον εἰς τὰ βορειοανατολικὰ κράσπεδα τῆς πόλεως, συνοικιζόμενον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Προκειμένου νὰ μετακομισθοῦν οἱ στρατῶνες, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξευρεθοῦν εὐκολώτατα ἄλλαι, καταλληλότεραι καὶ εὐθηνότεραι ἐκτάσεις περὶ τὴν πόλιν πρὸς ἵδρυσιν στρατιωτικῆς συνοικίας, καὶ ἴσως ὁ παρὰ τὰ Λιόσια χῶρος νὰ εἶνε πράγματι ὁ καλύτερος.

ΤΑ ΑΡΛΕΚΙΝΟΕΙΔΗ *Ἱδρύθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς Ἑκατονταετηρίδος, εἰδικὸν τάγμα—πρότυπον εὐζωνικόν, ὅπως ἐκλήθη. Καὶ οἱ ὁπλῖταί του ἐνεφανίσθησαν χθὲς εἰς τὰς ὁδούς, μαζὶ μὲ τοὺς μασκαράδες, μασκαρευμένοι ἀδεξιώτατα εἰς εὐζώνους μὲ κακορραμμένους μανδύας πολυπτύχους καὶ μὲ ἀηδῆ πανταλόνια «κολλὰν» ἀπὸ χονδρὸν χακί, ἐπέχοντα θέσιν κάλτσας. Ἀλλ' ἐὰν πρόκειται περὶ προτύπου τάγματος διὰ παρατάξεις, τὸ ζήτημα τῆς στολῆς εἶνε οὐσιῶδες. Ἐὰν δέ, ὅπως λέγεται, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ προτύπου αὐτοῦ τάγματος θὰ φέρουν φουστανέλλαν καὶ περικεφαλαίαν, ὅπως ὁ Κολοκοτρώνης, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῇ, εἰς τιμωρίαν, νὰ ἐμφανίζεται καὶ ὁ κ. Σοφούλης μὲ φουστανέλλαν καὶ περικεφαλαίαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων.*

9—19 ΜΑΡΤΙΟΥ Διάφοροι ἐκλογεῖς τῆς Λακωνίας προσέφυγαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καταγγέλλοντες ὡς παράνομον τὴν προκήρυξιν τῆς γνωστῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν τὴν 9 Μαρτίου. Τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὥρισε δικάσιμον ἡμέραν τῆς ἐν λόγῳ προσφυγῆς τήν... 19ην Μαρτίου.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως παρατηροῦμεν ὅτι ἡ τοιαύτη «ἐνημερότης» τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, δὲν εἶναι πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κύρους τοῦ νέου θεσμοῦ.

ΠΩΣ ΑΠΑΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ *Εἰς γαλλόφωνον ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης ἀναγινώσκομεν τὸ ἑξῆς συναρπαστικοῦ ἐνδιαφέροντος τηλεγράφη-*

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

μα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως :

«Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψεν ἀπόπειραν παρασκευασθεῖσαν κατὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀθήναις. Λησταὶ προετίθεντο νὰ ἀπαγάγουν τὸν πρεσβευτήν. Ἡ ἀστυνομία ἀναζητεῖ τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ συνωμοσίας».

Ἀσφαλῶς δὲν ἔχει ἀνάγκην συγχαρητηρίων ἐπὶ...τῇ διασώσει του ὁ συμπαθὴς κ. Μπαστιανίνι. Αἰσθανόμεθα ὅμως μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὴν ὁμοιοεπαγγελματίαν ... συνάδελφον καὶ τὸν ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτήν της, οἱ ὁποῖοι, ἐξ ἀδικαιολογήτου γενναιοψυχίας, περιωρίσθησαν μόνον εἰς τὴν ἀπόπειραν καὶ δὲν προέβησαν εἰς τὴν ἀπαγωγήν.

Ο ΦΟΥΡΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΣΤΡΑΔΙΝ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅσων ἐγράψαμεν χθὲς διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ μεγάρου ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τοῦτο:

Τὸ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Νικολούδη ἀρχικῶς εἶχε γίνει μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ Δικαστικὸν μέγαρον θὰ ἐγίνετο εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους. Μετὰ ἤρχισαν αἱ γνωσταὶ συζητήσεις διὰ τὴν θέσιν εἰς ἣν ἔπρεπε ν' ἀνεγερθῇ τὸ οἰκοδόμημα καὶ τὸ σχέδιον αὐτὸ ἠκολούθει πιστῶς τὰς συζητήσεις καὶ τοὺς συζητοῦντας καὶ παρουσιάζετο κατάλληλον καὶ διὰ τὸν βορρᾶν καὶ διὰ τὸν νότον καὶ διὰ τὰς κατωφερείας καὶ διὰ τὰ ἰσώματα. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ διατυπώσωμεν τὸ αἰσθητικὸν τοὐλάχιστον ἐρώτημα ἂν ἕνα σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔγινε δι' ὡρισμένον χῶρον εἶνε δυνατὸν αὐτούσιον νὰ τοποθετηθῇ εἰς μέρη λίαν διάφορα κατὰ τὰ ἑκάστοτε γοῦστα τῶν ἰθυνόντων ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ φοῦρνος τοῦ μακαρίτη Ναστραδὶν Χότζα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ κέφι ὅλων τῶν ἰδιοτρόπων ἐγύριζε πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἱκανοποιῶν τοὺς πάντας καὶ ἀσφαλίζων τὸ μέγα ἀγαθὸν τῆς ἡσυχίας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι, ἔστω καὶ ἀργά, οἱ ἁρμόδιοι θὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν παρατήρησιν αὐτήν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ παρὰ τὴν συνοικίαν Μακρυγιάννη χῶρος, μόλις ἀπέχων ἑκατὸ περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου, καλύπτει πιθανῶς ἀρχαιότητας, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶνε κρῖμα νὰ δημιουργήσουν ζητήματα κάπως ἀργά, ὅταν θὰ ἔχουν γίνει μερικὰ ἔξοδα, ἔστω καὶ προκαταρκτικά.

Η ΤΗΒΕΝΟΣ

Φαίνεται ὅτι ἀνακινεῖται καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς δικαστικῆς τηβένου. Τὰ κράτη τὰ ὁποῖα ἔχουν υἱοθετήσει τὴν τήβενον, ἔχουν βεβαίως λόγους πολλοὺς καὶ σοβαροὺς πρὸς τοῦτο. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐκτὸς ὅλων τῶν ἄλλων καὶ ἕνα λόγον σοβαρώτερον ἀκόμη: Ὅτι τὰ δικαστήρια τῶν περισσοτέρων ἑλληνικῶν πόλεων παρουσιάζουν τέτοια χάλια, ὥστε διὰ λόγους στοιχειώδους ἐξωτερικῆς παραστάσεως ἡ τήβενος ἔχει μίαν ἐπὶ πλέον σκοπιμότητα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Ἂν εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν ἔχει καθιερωθῇ τὸ ἔνδυμα τῶν δικαστῶν, ἔχει τόσα ἄλλα μέσα ἡ χώρα ἐκείνη, ὥστε ζήτημα παραστάσεως νὰ μὴν τίθεται διόλου. Ἐδῶ ὅμως ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ν' ἀποκτήσωμεν αἰθούσας καὶ κτίρια ποὺ νὰ λέγουν κάτι εἰς τὸ κοινόν, ἂς ἐνδύσωμεν τοὺς δικαστάς μας. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἕνα μέτρον εὔκολον καὶ πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐξυπηρετεῖ σημαντικὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς παραστάσεως ἑνὸς δικαστηρίου.

ΜΙΑ ΘΕΣΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ὑφυπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ μίαν θέσιν: τὴν τοῦ ἀρχιάτρου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ὅτι αἱ δύο πόλεις ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἰατρικῆς μερίμνης δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ὅπως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν δύο μεγαλυτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος — ἀφίνομεν ὅτι ἡ μία εἶνε πρωτεύουσα καὶ ἡ ἄλλη «ὁ μεγαλύτερος λιμὴν τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου» — διαβιοῦν ὑπὸ συνθήκας αὐτόχρημα δολοφονικάς. Ὥστε κάθε μέτρον, τεῖνον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν αὐτῶν, εἶνε κατ' ἐξοχὴν εὐπρόσδεκτον, ὅταν ὅμως λαμβάνεται κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογήν του.

Καὶ συγκεκριμένως, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, εἶνε πλέον ἡ περιττὴ ἡ θέσις τοῦ ἀρχιάτρου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, ἐὰν θὰ πρόκηται περὶ προσθήκης δαπάνης καὶ ἑνὸς ἀκόμη τροχοῦ εἰς τὸ γραφειοκρατικὸν κάρρον καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ γίνῃ ἀρχίατρος καταδικασθῇ διὰ περιπλόκων διατάξεων εἰς ἁπλοῦν διεκπεραιωτὴν ὑπομνημάτων, διαμαρτυριῶν καὶ ἄλλων μνημείων τοῦ γαρπτοῦ λόγου. Ἀπεναντίας θὰ ἦτο πλήρως δικαιολογημένη ἡ νέα θέσις, ἐὰν αὐτὴ ἤθελε καταληφθῇ ὑπὸ ἀνθρώπου ἱκανοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὅμως νὰ παρασχεθῇ εὐρυτάτη — διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶμεν τὸ κακόηχον: δικτατορική — ἐξουσία δράσεως καὶ ἐπαρκῆ τὰ ὑλικὰ μέσα. Μόνον τότε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναμείνωμεν ἀποτελέσματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Ἕνας παλαίμαχος τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας, ὁ Γεώργιος Χατζῆς, ἀπέτισε χθὲς τὸν κοινὸν φόρον, θῦμα μακρᾶς καὶ ἀμειλίκτου ἀσθενείας. Ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἐξέδιδε τὴν «Ἤπειρον» εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν του μὲ τιμίαν εὐθύτητα καὶ θάρρος πολεμιστοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἐγκατέλειψεν εἰς δυσκόλους περιστάσεις. Ὁ Γεώργιος Χατζῆς ἦτο ψυχὴ θερμὴ καὶ πνεῦμα ἀεικίνητον. Εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους ἦτο γνωστὸς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πελλερέν, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσε πεζογραφήματα καὶ ποιήματα. Ἡ πενία του μέχρι τέλους τοῦ βίου του εἶνε ἡ πιστοποίησις τοῦ ὑπερηφάνου χαρακτῆρος του καὶ τῆς ἀτρώτου ἐντιμότητός του.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρίαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ — ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν Ὑδραυλικῶν Ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, κηρύσσουσι δημόσιον διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι μηχανημάτων:

Πέντε (5) μεταφορέων (Τρακτέρ).

Ὀκτὼ (8) Χωματοξυστήρων ὁδοποιίας (SCRAPERS).

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 26ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιριῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ τῆς 11ης π.μ. μέχρι μεσημβρίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Γράμματα

Ὅπως ἀνοίγω τὴν πόρτα τοῦ γραφείου, τὸ μάτι μου ἀθέλητα πέφτει πρῶτα ἐπάνω στὸ σύρμα ποῦ συγκρατεῖ τὰ γράμματα, μὲ μίαν ἀνομολόγητη ἐρώτησι καὶ κάποια προσδοκία:

— Μήπως ἔχω κανένα γράμμα;

Ἀλλοίμονον!.. Εἶνε μέρες τώρα, ποῦ δὲν ὑπάρχει κανένα γιὰ μένα, ἀνάμεσα στὰ τόσα γράμματα ποῦ τὸ βαραίνουν καὶ τὸ κάνουν νὰ γέρνῃ ἐπικινδύνως ἀπάνω ἀπὸ τὴ σόμπα. Δὲν περιμένω τίποτε συγκεκριμένως, ἀλλὰ εἶνε στιγμὲς ποῦ περιμένει κανεὶς κάτι, ἕνα κάποιο μήνυμα ἀπὸ μακρυά, μιὰ κάποια διακοπὴ στὴν μονοτονία τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἕνα γράμμα φιλικὸ ἢ καὶ ἀδιάφορο, σὰν κάποιο χέρι ἁπλωμένο ἀπὸ μακρυά, σ' ἕναν κάποιον χαιρετισμό, σὰν ἕνα μαντῆλι ποῦ κυματίζει σ' ἕνα καράβι ποῦ τραβᾷ μακρυὰ καὶ ποῦ μᾶς συγκινεῖ, ὅπως τὸ βλέπουμε ἀδιάφοροι περιπατηταὶ σὲ μιὰ προκυμαία, ἔστω κι' ἂν δὲν εἶνε γιὰ μᾶς!

Εἶνε στιγμὲς ποῦ νοιώθει κανεὶς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικοινωνίας μὲ κάποιον, μὲ κάτι, μὲ τὸν Θεό, ἂν ὑπάρχῃ, μ' ἕναν ἄλλον ὅμοιό του μακρυά, καὶ τὸ χέρι, παίρνοντας τὴν πέννα, γιὰ νὰ γράψῃ κάτι ἀδιάφορο, κάτι ξένο, νοιώθει μιὰν ἐπιθυμία ν' ἀρχίσῃ ἕνα ἀτέλειωτο γράμμα, καὶ νὰ γράψῃ ἔτσι, ὧρες ὁλόκληρες, ὡς ποῦ νὰ κουρασθῇ. Εἶνε ἡ ψυχὴ πολλὲς φορὲς τόσο γεμάτη, ποῦ κάπου πρέπει νὰ ξαλαφρώσῃ καὶ ν' ἀνακουφισθῇ.

Σὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ Χριστουγεννιάτικα διηγήματα κάποιο παιδάκι, ποῦ περιμένει κι' αὐτὸ κάτι, ὅπως ὅλα τὰ εὐτυχισμένα παιδιά, γράφει ἕνα γράμμα στὸν «Κύριον Θεόν, εἰς Παράδεισον», τοῦ ζητεῖ τὰ γλυκά, τὸ ἀλογατάκι ποῦ τοῦ ἄρεσε καὶ θὰ ἤθελε νὰ τὸ ἔχῃ, καὶ ὁ καλὸς Θεὸς συχνὰ ἔρχεται στὴ γῆ, ὑπὸ μορφὴν καλοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἱκανοποιεῖ τὰ παιδιά. Γιατὶ νὰ μὴν εἴμαστε πάντα παιδιά, καὶ νὰ μὴν ἔχουμε παρὰ ἕνα παιχνιδάκι νὰ ζητήσουμε;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 100ετηρίδος

Ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον συγκληθεῖσα ἐνταῦθα Ζ' γενικὴ συνέλευσις τῆς Ὁμοσπονδίας λειτουργῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀπεφάσισεν ὁμοθύμως ὅπως καὶ ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς συνελεύσεως «ἐκτὸς τῆς κατ' ἰδίαν συμμετοχῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν εἰς τὰς ἑκασταχοῦ τῆς χώρας μελλούσας νὰ τελεσθῶσιν ἑορτάς, θὰ καταβληθῇ καὶ ἰδιάζουσα μέριμνα πρὸς ἔκδοσιν ἀναμνηστικοῦ τόμου, παρέχοντος ὡς οἷόν τε σαφῆ καὶ ἀπηκριβωμένην εἰκόνα τόσον τῆς ἀναπτύξεως τῆς Παιδείας κατὰ τὴν διαρρεύσασαν 100ετίαν, ὅσον καὶ τῆς συμβολῆς τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης εἰς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ συντελεσθὲν μέγα ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ δημιουργίας».

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ὑπερβαίνει τὰς μικρὰς καὶ ἀσθενεῖς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ὁμοσπονδίας δυνάμεις, προέβη αὕτη εἰς τὸν καταρτισμὸν 14μελοῦς ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὴν τὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους περάτωσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀναμνηστικοῦ τόμου.

Β. ΠΑΣΤΟΣ μαιευτὴρ - γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης, Ἀθῆναι: Πατησίων 115, Πειραιεύς: Τσαμαδοῦ 31 (Μέγαρον Ζερβοῦ).

Ὁμιλίαι

(Ἐπιστροφὴ στὴ γῆ καὶ στὸ λαό)

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐγένετο ἡ πέμπτη κατὰ σειρὰν διάλεξις τῆς ὑπὲρ τῆς Αὐτοδιοικήσεως Ἑνώσεως, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἄγγελον Σικελιανὸν καὶ θέμα «ἡ ἐπιστροφὴ στὴ γῆ καὶ στὸ λαό».

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξε μὲ μεγάλην πειστικότητα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ὅταν ὅλοι μας κατανοήσωμεν τὴν μεγάλην σημασίαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ ἀφοσίωσις μας εἰς τὴν μητέρα γῆν. Ἀπόστολοι μιᾶς τοιαύτης κινήσεως πρέπει νὰ γίνουν κατὰ τὸν κ. Σικελιανόν, οἱ μορφωμένοι νέοι τῆς κοινωνίας μας, διασπείροντες εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερον κύκλον τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ ἐνθαρρύνοντες τοὺς ἤδη ἀσχολουμένους μὲ τὴν γῆν εἰς τὰς προσπαθείας των.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέφερε σειρὰν ὅλην πολυτιμοτάτων συμβουλῶν τὰς ὁποίας οἱ διανοούμενοι νέοι εἶνε ἀνάγκη, ἀναλαμβάνοντες τὴν προσπάθειαν ταύτην, νὰ δώσουν πρὸς τοὺς Ἕλληνας γεωργούς.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἰδέας ταύτης θὰ συντελέσῃ ἐπίσης καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Σικελιανοῦ ἐνεθουσίασε τοὺς ἀκροατάς, οἱ ὁποῖοι ἐπλήρωσαν χθὲς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ο ΑΚΡΟΑΤΗΣ

Πῶς ἐξελέγη ἡ Μὶς Εὐρώπη 1930

Σήμερον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» τὴν 7 μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ τόσον ἀναμενομένη διάλεξις τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη περὶ τοῦ «πῶς ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη Διπλαράκου ἐξελέγη Μὶς Εὐρώπη 1930».

Τὰ ἐναπομείναντα εἰσιτήρια διατίθενται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη, Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη, Κοντὰκ καὶ εἰς τὸν «Παρνασσόν».

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ὁ μὴν Ἰανουάριος τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ «Ἔρευνα» μὲ σειρὰν χρονογραφημάτων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα. Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα πρὸς 10 δραχ.

— Ἐκυκλοφόρησε κατάμεστον ὕλης λίαν ἐκλεκτῆς τὸ 10ον τεῦχος τῆς 15ημέρου «Ἐθνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἑλλάδος» μὲ διάφορα ἐνδιαφέροντα ἄρθρα, μελέτας, διηγήματα, ποιήματα καὶ πλῆθος εἰκόνων.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἀπὸ σήμερον Δευτέραν ἕνα ἀπὸ τὰ εὐχαριστότερα ἔργα τοῦ
ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΟ
Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ
Ἐκτὸς προγράμματος νέα ἐπίκαιρα μετρὸ καὶ
ΒΑΡΙΕΤΕ

ΟΜΙΛΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ
ΤΡΑΦΑΛΓΑΡ
ΟΜΙΛΟΥΣΑ & ΗΧΗΤΙΚΗ
ΜΕ ΤΟΥΣ
ΚΟΡΙΝ ΓΚΡΙΦΙΘ-ΒΙΚΤΩΡ ΒΑΡΚΟΝΙ
Η ΡΩΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΑ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΩΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΧΑΜΙΛΤΩΝ.
✖
ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΝΕΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
ΚΑΙ Ο ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΣ ΤΕΝΟΡΟΣ
CARLO HACKETT
ΣΤΗΝ
ΣΕΡΕΝΑΤΑ
ΤΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ
«ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΥ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
„ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΜΑΣ"
(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΑΙΑΣ „Ν. ΗΜΕΡΑΣ„)
Τὰ τελευταῖα 150 τεύχη τῆς πολυκρότου αὐτῆς μελέτης πωλοῦνται εἰς τοῦ Ἐλευθερουδάκη καὶ εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκόν.

Χοροὶ

Ὁ χορὸς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἐξαιρετικός, χάρις εἰς τὰς ὡραίας ἀλληγορικὰς μεταμφιέσεις πολλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων εἰς φιλολογικὰ ἑλληνικὰ ἔργα, θὰ δοθῇ μεθαύριον Τετάρτην εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς». Εἰσιτήρια πωλοῦνται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Λύκειον ὁδὸς Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου 1.

—Ὁ ἀναβληθείς, λόγῳ τοῦ καιροῦ, χορὸς τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος θὰ δοθῇ αὔριον Τρίτην εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

—Ἀπόψε εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς» ὁ χορὸς τῶν Χημικῶν.

—Συνεργεῖον ἀπὸ 60 σκιτσογράφους καὶ εἰδικοὺς καλλιτέχνας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ζωγράφου κ. Κλώνη, ἐργάζεται ἀπὸ ἡμερῶν πυρετωδῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διακόσμου τοῦ χοροῦ τῶν Συντακτῶν. Τὰ «Ὀλύμπια» θὰ παρουσιάσουν θέαμα τὴν νύκτα τοῦ χοροῦ ἀληθῶς πρωτοφανὲς καὶ μοναδικὸν διὰ τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ χρῶμα τῆς φλογὸς θὰ κυριαρχῇ παντοῦ δίδον ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὸν ἐξωτικὸν τῆς αἰθούσης καὶ τῶν θεωρείων διάκοσμον. Τὰ εἰσιτήρια τοῦ μεγάλου λαχείου τοῦ χοροῦ ἤρχισαν πωλούμενα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου). Ἀπὸ σήμερον δὲ θὰ πωλοῦνται καὶ εἰς τὰς θυρίδας τῶν «Ὀλυμπίων». Τὸ λαχεῖον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ εἰσιτήριον χοροῦ, ἑπομένως δύναται πᾶς τις τρέφων τὴν ἐλπίδα ἢ τὴν φιλοδοξίαν νὰ γίνῃ κάτοχος πολυτελοῦς αὐτοκινήτου ἀξίας 160.000 δραχμῶν ἢ δέκα πέντε χιλιοδράχμων ἢ ἄλλων πολυτελῶν ἀντικειμένων νὰ προμηθευθῇ ἓν ἢ περισσότερα λαχεῖα ὧν ἡ τιμὴ εἶναι ἐξηκοντάδραχμος. Μαζὶ μὲ τὸν χορὸν καὶ τὸ λαχεῖον τὸ ἐτήσιον ὄργανον τῶν Συντακτῶν «Ὁ Φανός» θὰ σκορπίσῃ καὶ ἐφέτος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἅλας τῆς εὐθυμίας καὶ τοῦ γέλωτος ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον. Οἱ γνωστότεροι τῶν χιουμοριστῶν μας καὶ τῶν εὐθυμογράφων μας συνεργάζονται εἰς τὸν «Φανόν». Μεγάλη δὲ εἶναι ἡ σπουδὴ τῶν καταστημάτων καὶ οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων ὅπως ἐξασφαλίσουν τὰς δημοσιεύσεις τῶν ἀγγελιῶν των εἰς τὸ μοναδικὸν εἰς κυκλοφορίαν δημοσιογραφικὸν τοῦτο ὄργανον. Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ὁ «Φανὸς» θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς 100.000 χιλιάδες ἀντίτυπα. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἄλλαι 100.000 ἀντιτύπων τοῦ «Φανοῦ» θὰ πωληθοῦν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰς παραγγελίας εἰς τὰ δύο Πρακτορεῖα ἐφημερίδων.

Ἔκτακτα μέτρα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Χοροῦ πρὸς πλήρη τήρησιν τῆς τάξεως.

—Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη ὁ προχθεσινὸς χορὸς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Κόσμος πολύς, κοτιγιὸν ἄφθονα καὶ διάφορα νούμερα ἀπὸ Ἀθηναϊκὰς ἐπιθεωρήσεις προσέδωσαν πολὺ κέφι. Λαχεῖον ἐπίσης πλουσιώτατον, τοῦ ὁποίου τὸν πρῶτον ἀριθμόν, ἕνα σαλονάκι, ἐκέρδισεν ὁ κ. Μαλαματιανός. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων: ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δροσοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λαμπαδαρίου, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Σκάσση, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Ζαβιτσιάνος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συρίχα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βενετάκη, αἱ δ. Ἔφη καὶ Ἰωάννα Λαγάνα, Παρίση, Πολιουδάκη (ἡ Μὶς Μακεδονία—Θράκη), ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπαμπούρη, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Στάθη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μουσούρη. Ἐπίσης αἱ δ. Ντίζ, Κορωνιοῦ, Χατζηϊωάννου, Κροκιδᾶ, Μπαρμπαρέσου, Λουκάκη καὶ οἱ κ. κ. Γ. Μεταξᾶς, Α. Λαγάνας, Χρ. Βούλγαρης, Τράκας, Πηχεών, Βαρβιτσιώτης, Δημητρίου, Γιαννάκης, Ἀθανασιάδης, Καλαβρέζος κλπ.

—Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Λάκωνες συμπήξαντες πρὸ ἔτους Παλλακωνικὸν σύλλογον ὑπὸ τὸν τίτλον «Λακωνικὴ Ἕνωσις», δίδουν τὸν πρῶτον ἐτήσιον χορὸν των εἰς τὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου αὔριον Τρίτην καὶ ὥραν 10 μ.μ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀτραξιόν, ἡ δ. Μπουκλάκου θὰ τραγουδήσῃ μετὰ δεκάδος μαθητριῶν της διάφορα ἐκλεκτὰ τραγούδια, καὶ θὰ γίνῃ ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου.

—Τὸ Σάββατον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ χορὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου.

—Ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Λεσβίων δίδεται τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ντελὶς» μέγας φιλανθρωπικὸς χορὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐκ Λέσβου ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Συγκοινωνίας κ.κ. Παπανδρέου καὶ Καραπαναγιώτη εἰς τὸν ὁποῖον θὰ παρευρεθῇ καὶ ἡ «Μὶς Λέσβος» δὶς Δανάη Ἀμανίτου.

ΑΤΤΙΚΟΝ
Ὁμιλῶν καὶ ἠχητικὸς Οὐέστερν Ἐλέκτρικ
Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς οὐδεὶς χορός, οὐδεμία συγκέντρωσις θὰ σᾶς δώσουν τόσην ἀπόλαυσιν ὅσην θὰ αἰσθανθῆτε παρακολουθοῦντες τὸ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ συγχρονισμένο καὶ ἠχητικὸ φίλμ τοῦ
ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

Ο ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ
Δρᾶμα ἰσοδύναμον τοῦ «Καρτιὲ-Λατέν» καὶ ἀναμφισβητήτως τὸ καλύτερον τῆς ἑβδομάδος.
ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Μεγάλη συναυλία τῶν τυφλῶν κιθαριστῶν.
ΝΕΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΜΕΤΡΟ
Σημ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τῶν Ἀπόκρεω αἱ κινηματογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προβάλλουν τὰ ἐλαφρότερά των ἔργα ἢ ἐπαναλήψεις. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἀττικοῦ» ἀπεφάσισεν ἐφέτος νὰ κάμῃ ἐξαίρεσιν καὶ νὰ θυσιάσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἔργα τοῦ ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ, εἶνε δὲ βεβαία ὅτι τὸ Σὸν Κοινὸν θὰ ἐκτιμήσῃ τὴν θυσίαν της ταύτην καὶ θὰ προσέρχεται σύσσωμον.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ τυπογραφικὰ παλαιὰ ζητοῦνται πρὸς ἀγορὰν μὲ τὴν ὀκᾶ. Προσφοραὶ Διαχείρισιν «Πρωΐας».

Τὸ Ραδιόφωνον

Λόγῳ τῆς κακοκαιρίας τὸ εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον καθυστέρησε καὶ ἑπομένως δὲν ἐλήφθη τὸ πρόγραμμα τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν.

Διαλέξεις

Σήμερον ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας θὰ γίνῃ διάλεξις παρὰ τῆς κυρίας Οὐΐτμορ ἀντιπροέδρου τοῦ «Ἐθνικοῦ Γυναικείου Κόμματος» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ θέμα: «Αἱ νεώτεραι κατευθύνσεις τῆς γυναικείας κινήσεως εἰς τὴν Ἀμερικήν». Ἡ διάλεξις ὀργανοῦται ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς Γυναίκας». Θὰ γίνῃ δὲ ἀγγλιστὶ μὲ μετάφρασιν. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. 10 μ.μ. «Τράβα τὸ κορδόνι».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σᾶς γνωρίσαμε».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ «Ποσειδῶν ὁ Μασκαρᾶς».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Δρόμος πρὸς τὴν διαφθορά», ἀκατάλληλο διὰ δεσποινίδας.
ΑΤΤΙΚΟΝ (ὁμιλῶν). «Τσάρεβιτς» μὲ τὸν Πέτροβιτς, καὶ ἡ «Μὶς Εὐρώπη».
ΙΝΤΕΑΛ. «Τραφαλγὰρ καὶ Σερενάτα».
ΟΥΦΑ. «Ζήτω ὁ Ἔρως».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Πῶς ἐπλούτησεν ὁ Γιάννης».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ ἀγοροκόριτσο».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Κοῦρσα τιμῆς».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τὸ κορίτσι τοῦ μπάρ».
ΑΡΗΣ. «Παρὶ γκέρλς».
ΛΟΥΞ. «Πριγκήπισσα Ρεπανάκι».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Νύχτες Σικάγου».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Μοντεχρῆστος», τέλος.
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Νίνα Πετρόβνα».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Καρμελίτα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Οὐγγρικοὶ ἔρωτες».

«Τράβα τὸ κορδόνι»

Κατόπιν τῆς χθεσινῆς κοσμοσυρροῆς εἰς τὴν ἀποκρηάτικην ἀπογευματινὴν τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη μὲ τὴν ἀλησμόνητον φάρσαν «Τράβα τὸ Κορδόνι», ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἀπόψε εἰς ἑσπερινὴν παράστασιν μὲ ὅλους τοὺς πρώτους διδάξαντας καὶ τὸν Βαρνάβαν Βαρνάβαν τοῦ Βαρνάβα. Εἶνε μία μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ περάσῃ κανεὶς μιὰ εὐχάριστη βραδυὰ μέσα στὴν περίοδο τῆς Ἀποκρηᾶς ἀπόψε στὸ θέατρον Κοτοπούλη.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

(Συνεταιρισμὸς Καταναλωτῶν)

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως Μετόχων

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Ὑδρεύσεως καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσης καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 παράγραφος 5 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. καὶ τῷ Νόμῳ 2190 περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν,

Καλοῦνται

οἱ κάτοχοι κοινῶν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας Ὑδρεύσεως καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσης εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 16ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Λαρίσης, πρὸς ἐκλογὴν τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας.

Οἱ μέτοχοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τὰς μετοχὰς αὐτῶν ἐν Λαρίσῃ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ, ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ νὰ προσαγάγωσι πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁριζομένης ὡς ἄνω προθεσμίας τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Λαρίσσῃ Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 10 Φ)ρίου 1930.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
τῆς Ἑ. Υ. Η. Λ.
Ν. ΦΙΛΙΟΣ

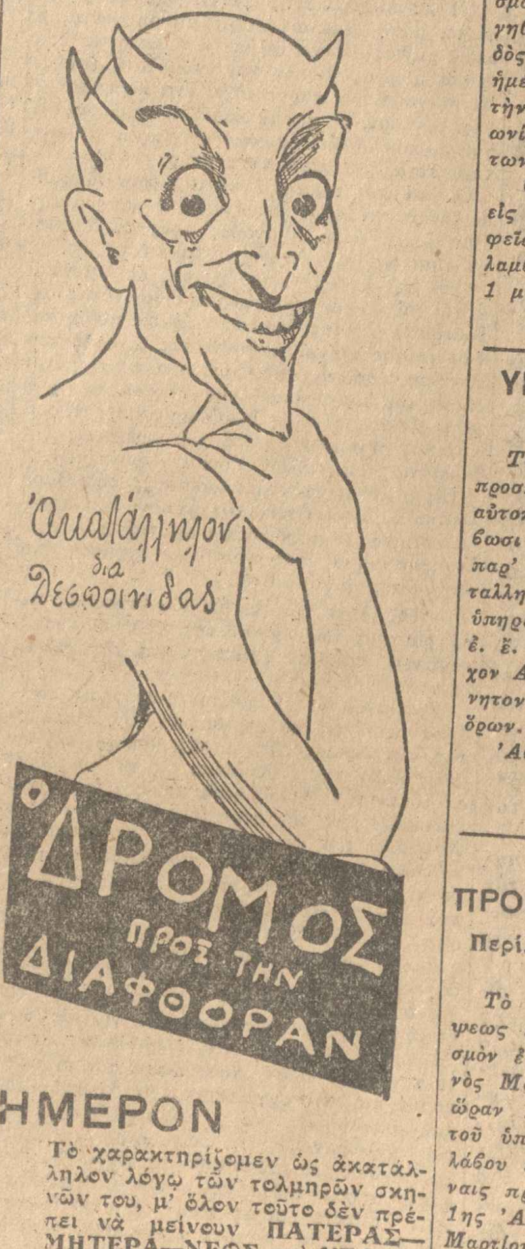

ΣΗΜΕΡΟΝ
Τὸ χαρακτηρίζομεν ὡς ἀκατάλληλον λόγῳ τῶν τολμηρῶν σκηνῶν του, μ' ὅλον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μείνουν ΠΑΤΕΡΑΣ—ΜΗΤΕΡΑ—ΝΕΟΣ καὶ ΝΕΑ ποὺ νὰ μὴ παρακολουθήσουν τὸ διδακτικὸν αὐτὸ ἔργον, διὰ νὰ ἰδοῦν πόσους κινδύνους καὶ παγίδες κρύβουν τὰ ἄθῳα γλέντια καὶ αἱ ἄθῳαι συναναστροφαί.
ΣΙΝΕ ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἀθλητισμὸς

—«Ἕνωσις Κων)πόλεως» — «Ἀτρόμητος» 1-0

Πολὺ πρὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀγῶνος Ἑνώσεως—Ἀτρομήτου ἐπιστεύετο μεταξὺ τῶν φιλάθλων ὅτι ἡ συνάντησις θὰ ἦτο ἐξαιρετικῶς σκληρά, καὶ ὅτι ὁ Ἀτρόμητος ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ νικήσῃ καὶ πάλιν τὴν Ἕνωσιν θὰ ἐφήρμοζε πολὺ σκληρὸ παιγνίδι. Πολλοὶ δὲν ἐδίσταζαν νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ εἶχε δραματικὸν χαρακτῆρα καὶ νὰ κατακυρώσουν τὴν νίκην ὑπὲρ τοῦ Ἀτρομήτου, ἐνῷ ἄλλοι ἔσπευσαν νὰ καταλάβουν καταλλήλους θέσεις ὄπισθεν τῶν τερμάτων, ὅπου, κατὰ τὴν γνώμην των, θὰ διεξήγετο ἡ... γιγαντομαχία.

Ἂν αἱ προβλέψεις αὐταὶ τῶν θεατῶν —οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν χθεσινὴν συνάντησιν ἦσαν πολλοί—δὲν ἐπηλήθευσαν ἐξ ὁλοκλήρου, ἐπλησίασαν ὅμως πάντως πολὺ τὴν πραγματικότητα καὶ δὲν θὰ πρέπῃ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ κατακρίνωμεν τοὺς ἀνευθύνους...προφήτας. Ὁ Ἀτρόμητος, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν φημίζεται ὡς κακὸς δαίμων τοῦ πρωταθλήματος, ἐνίκησεν, ὡς γνωστόν, τὴν Ἕνωσιν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τοῦ πρωταθλήματος μὲ 2—1, καὶ ἡ νίκη αὐτὴ συνδυαζομένη μὲ τὸ σκληρὸ ὅσον καὶ ταχὺ παιγνίδι τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζει ὁ Ἀτρόμητος, ἦτο φυσικὸν νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀτμόσφαιραν ἀμφιβολίας διὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα. Εὑρέθησαν μάλιστα πολλοὶ οἱ ὁποῖοι παρασυρθέντες ὑπὲρ τὸ δέον ἀπὸ τὰς προφητείας διαφόρων φιλάθλων καὶ... συμβούλων, ἐστοιχημάτισαν σοβαρὰ ποσὰ διὰ τὴν νίκην τοῦ Ἀτρομήτου.

Ὁ Ἀτρόμητος ἡττήθη ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν μὲ 1—0, ἠδύνατο ὅμως ὁ Ἀτρόμητος νὰ ἀποσπάσῃ τὴν ἰσοπαλίαν ἂν διετήρει μεγαλυτέραν ψυχραιμίαν ἐνώπιον τοῦ ἀντιπάλου τέρματος. Τρεῖς ὡραῖαι εὐκαιρίαι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τέρμα διέφυγον λόγῳ τῆς νευρικότητος τῶν κυνηγῶν. Ἡ Ἕνωσις ἐπέτυχε τὸ μοναδικόν της τέρμα εἰς τὰ πρῶτα 5 λεπτὰ τοῦ α' ἡμιχρονίου, ἀπὸ τὸν Νεγρεπόντην δὲ ἀπ' εὐθείας σούτ. Τὸ παιγνίδι εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἐξειλίχθη μᾶλλον μοιρασμένο καὶ ἐξαιρετικὰ σκληρό. Ἀπὸ τοὺς τερματοφύλακας ὁ Ὀριγώνης ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ πολλάκις, ἐνῷ ὁ Γιάμαλης ἀπέκρουσε δύο ὑψηλὰ καὶ ἐπικίνδυνα σούτ τοῦ Ἀτρομήτου. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ὁ Ἀτρόμητος διετήρησε μικρὰν ὑπεροχὴν κατὰ διαστήματα καὶ ἠπείλησε κατ' ἐπανάληψιν τὸν Γιάμαλην ἄνευ ὅμως ἀποτελέσματος. Ἡ ὁμὰς ἄλλως τε ἐτήρησεν ἀμυντικὴν στάσιν καὶ οἱ κυνηγοὶ δὲν ἔτυχον ἐπαρκοῦς βοηθείας ἀπὸ τοὺς μέσους. Καὶ ἀπὸ τὰς δύο ὁμάδας ἔπαιξαν καλὰ οἱ ὀπισθοφύλακες. Ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν θὰ ξεχωρίσωμεν τὸν Κωνσταντινίδην καὶ Μπούγγαραν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀτρόμητον τὸν κεντρικὸν μέσον καὶ κυνηγὸν καὶ τὸν Ὀριγώνην. Δέον ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὸ 2ον ἡμιχρόνιον ἡ Ἕνωσις ἔπαιξε μὲ 10 παίκτας διότι ὁ Ἠλιάσκος, συγκρουσθεὶς μὲ τὸν Βῶκον ἐτραυματίσθη εἰς τὴν ρῖνα ἀρκετὰ σοβαρῶς. Διαιτητὴς ὁ κ. Ἀσπρογέρακας, πολὺ καλός.

—Ἄλλαι συναντήσεις

Πρὸ τοῦ ἀγῶνος Ἀτρόμητος—Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως συνηντήθησαν αἱ ὁμάδες Ὀλυμπιακὸς τῆς Χαλκίδος καὶ Ἕνωσις Πατησίων.

Ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς τρίτης, ὡς γνωστόν, κατηγορίας, ἐνίκησε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς μὲ 4—0, ἡμιχρόνιον 3—0. Σημειοῦμεν τὸ ὡραῖον παιγνίδι τῆς Ἑνώσεως Πατησίων, ἡ ὁποία διετήρησε πλήρη τὴν ὑπεροχὴν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος.

— Διὰ τὸ πρωτάθλημα 2ας κατηγορίας Ἀθηνῶν ὁ Ἀττικὸς ἐνίκησε χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ τὴν Ἕνωσιν Ἐμποροϋπαλλήλων μὲ 5—3. Ἐπίσης ὁ Ἠλυσιακὸς ἐνίκησε τὴν Ἕνωσιν Ἡρακλείου καὶ ὁ Νέος Ἀστὴρ τὴν Ὀλυμπιάδα. Ἀμφότεροι οἱ ἀγῶνες ἦσαν τῆς γ' κατηγορίας καὶ ἔγιναν εἰς τὸ γήπεδον Ἀπόλλωνος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διενεργηθησόμενον ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (ὁδὸς Κηφισίας 3) τὴν 5ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π. μ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν τῷ Συνοικισμῷ Ἰωνίας ὑπολοίπων σεισμοπλήκτων οἰκημάτων.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ Τεχνικὸν Τμῆμα Ἀστικῆς (Γραφεῖον ΙΙ) ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 12—1 μ. μ.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστικῆς)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προσκαλεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους δικύκλων αὐτοκινήτων τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς γενησομένας δοκιμὰς παρ' ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ καταλληλοτέρου τύπου διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὅπως μέχρι πρώτης Μαρτίου ἐ. ἔ. παραδώσωσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ὄρχον Αὐτοκινήτων ἀνὰ ἓν δίκυκλον αὐτοκίνητον καὶ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

Ἀθῆναι, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1930.
Ὁ ὑπουργὸς
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Περίληψις προκηρύξεως μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1930 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐκκενώσεως βόθρων τῶν ἐν Ἀθήναις προσφυγικῶν Συν)σμῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1930 μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1931 χρονικὸν διάστημα.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι παρὰ τῷ τμήματι Περιθάλψεως Προσφύγων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι νὰ μετάσχωσιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 5—7 μ.μ. πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ Κυριακῆς.

Ὁ ὑπουργὸς
ΕΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ὁ κ. Δημ. Παπασταύρου καὶ ἡ δὶς [illegible]λα Κ. Καλογεροπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Σ. Σ.

Ἰατροὶ

—Α. Π. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ, μαιευτὴρ γυναικολόγος. Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Μαιευτηρίου, Ἀσκληπιοῦ 4. Δέχεται 3—6 μ.μ. Τηλ. 70—98.

—ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ, διευθυντὴς ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς Πολιτικοῦ Νοσοκομείου, Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου Κωνσταντίνου) 4—6 μ.μ. Τηλ. 52—10.

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς κ. ΓΕΩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ, δέχεται καὶ ἐγχειρίζει ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. Μαστροπούλου) Ἁγίου Κων)τίνου 5α. Τηλ. [illegible]

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» θὰ δοθῇ τὴν Παρασκευὴν ὁ ἐτήσιος χορὸς ὑπὲρ τοῦ «Συλλόγου Ἀπόρων Φυματικῶν». Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ χορὸς ὡς κάθε ἔτος εἶνε τῶν καλυτέρων, ὁ σκοπὸς εἶνε τόσον ἱερὸς ὥστε πᾶσα ἐνίσχυσις νὰ εἶνε δικαιολογημένη.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΧΡΗΣΤΟΝ Δ. ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΝ
(Δικηγόρον ἐξ Αἰγίου)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1930
Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν 11ην π.μ. τῆς σήμερον Δευτέρας 24 Φεβρουαρίου τελεῖται ἐν τῷ Ναῷ τοῦ 1ου Νεκροταφείου 40ήμερον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου

ΝΩΤΗ ΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Παρακαλοῦνται οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην του ὅπως παρευρεθῶσι.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

«Προκήρυξις συγκριτικῆς δοκιμῆς γεωργικῶν μηχανῶν».

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 153378)13—12—1929 ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ διενεργείας ἐκθέσεων καὶ συγκριτικῶν δοκιμῶν ἢ διαγωνισμῶν γεωργ. μηχανῶν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 147 τεῦχος Β' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προκηρύσσομεν συγκριτικὴν δοκιμὴν γενησομένην κατὰ τὴν 27ην, 28ην καὶ 29ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ἡ δοκιμὴ θέλει γίνει εἰς τὴν περιφέρειαν Λαρίσης, θὰ ἀφορᾷ δὲ αὐτοκίνητα ἄροτρα, ἑλκυστῆρας, φρέζας κλπ. δυνάμεως 4 ἕως 40 ἵππων.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀποταθοῦν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ ὑφ' ἡμᾶς ὑπουργείου.

Ὁ ὑπουργὸς
Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 4 μ. μ.
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
Ὀρχήστρα πλήρης. — Πλούσια δῶρα. — Βραβεῖα.—Λαχεῖον δωρεάν.
Γενικὴ εἴσοδος δραχ. 25
ΗΧΩ..

Πρὸς τιμὴν ὅλων τῶν ΓΙΑΝΝΗΔΩΝ προβάλλεται ἡ πειὸ ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία
Τοῦ γνωστοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΡΕΤΖΙΝΑΛ ΝΤΕΝΝΥ
ΠΩΣ ΕΠΛΟΥΤΗΣΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
γεμάτη μὲ κωμικὲς παρεξηγήσεις
2 ΩΡΕΣ ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΧΟΡΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΠΕΤΣΙΩΤΩΝ
ΑΚΤΑΙΟΝ
ΠΕΜΠΤΗ 27η Φεβρουαρίου ὥρα 6 1)2 μ. μ. μέχρι μεσονυκτίου.
ΑΤΤΡΑΞΙΟΝ - ΚΟΤΙΓΙΟΝ - ΛΑΧΕΙΟΝ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΛΗΡΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΙΤΑΡΚΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ ΣΙΤΟΥ

ΤΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΟΥ κ. Σ. ΧΑΣΙΩΤΟΥ

Β'.

Εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ γεωργικὴν ἔποψιν προηγμένας χώρας τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Αὐστραλίας κλπ. ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου μεγάλαι καταβάλλονται ἐπιστημονικαὶ προσπάθειαι διὰ τὸν καθορισμὸν δι' ἑκάστην ἰδιαιτέραν περίστασιν ἐδάφους καὶ κλίματος τῶν πρὸς σπορὰν ποικιλιῶν τοῦ σίτου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου φυτοῦ, ὅσαι παρουσιάζουν ὡρισμένα πλεονεκτήματα, ἀντοχὴν λ.χ. εἰς καιρικὰς ἐναντιότητας ἑκάστου τόπου, ὀλιγωτέραν προσβολὴν ἀπὸ ὡρισμένας ἀσθενείας, ἀπόδοσιν κατὰ στρέμμα ἀνωτέραν ἢ ἄλλαι ποικιλίαι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καλλιεργούμεναι, ποιότητα προϊόντων ἀνωτέραν κλπ. Εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἀνέρχονται αἱ γνωστότεραι σήμερον καὶ μᾶλλον ἐπικρατοῦσαι διάφοροι ποικιλίαι τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων δημητριακῶν. Ἄλλαι τῶν ποικιλιῶν τούτων ἀνήκουσαι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος προέκυψαν κατόπιν πολυετοῦς καὶ ἐπιμόνου διαλογῆς ἄλλαι παρήχθησαν ὅλως τυχαίως καὶ ἐβελτιώθησαν ἔπειτα διὰ περαιτέρω διαλογῆς τοῦ σπόρου αὐτῶν, ἄλλαι διὰ διασταυρώσεως κατὰ τὴν γονιμοποίησιν τῶν ἀνθέων κλπ. ἐνεργουμένης εἰς εἰδικοὺς πειραματικοὺς σταθμούς, διὰ τεχνητῆς ἐπεμβάσεως εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἢ εἰσαχθεῖσαι ἐξ ἄλλων χωρῶν ἐνεκλιματίσθησαν διὰ συνεχοῦς αὐτῶν καλλιεργείας. Οὕτω κατωρθώθη νὰ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν ὁλονὲν νεώτεραι ποικιλίαι σίτου μὲ πολὺ ἀνωτέραν ἀπόδοσιν, κατὰ 50 καὶ ἄνω πολλάκις ἐπὶ τοῖς 100, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πρότερον καλλιεργουμένας, βελτιωθείσης συνάμα καὶ τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων. Ὁ πολλαπλασιασμὸς δὲ καὶ ἡ διάδοσις τῶν σπόρων ἑκάστης τῶν ποικιλιῶν τούτων ἀποτελεῖ πολὺ σπουδαίας εἰδικὰς ἐπιχειρήσεις μὲ τὴν ὑλικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους κλπ.

Ἀπὸ ὀλίγων ἤδη ἐτῶν ἱδρύθη καὶ ἐν Λαρίσῃ διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ ἐμοῦ, συνηγορήσαντος, ὡς γενικοῦ τότε τῆς γεωργίας Ἐπιθεωρητοῦ, ὁ πρῶτος παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικὸς σταθμὸς βελτιώσεως τῶν φυτῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀκριβῶς τοῦ καθορισμοῦ τῶν ποικιλιῶν ἐκείνων τῶν σιτηρῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν, τῶν ὁποίων ὁ σπόρος πρέπει νὰ προτιμᾶται ὑπὸ τὰς διαφόρους ἐδαφικὰς καὶ κλιματολογικὰς συνθήκας ἑκάστου τόπου, ὥστε νὰ παρουσιάζουν ὡρισμένα πλεονεκτήματα, σταθερωτέραν εὐδοκίμησιν, ἀνωτέρας καὶ μᾶλλον ἐξησφαλισμένας ἐσοδείας κλπ. Ὁ Σταθμὸς οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰδικῶς εἰς τὴν Ἑσπερίαν δαπάναις τοῦ Κράτους σπουδάσαντος τὰς σχετικὰς μεθόδους ἐξόχου ἐπιστήμονος κ. Ι. Παππαδάκη, μεταφερθεὶς πρὸ τριετίας ἤδη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὸ κτῆμα τῆς πρώην Γεωργικῆς σχολῆς, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Λαρίσῃ καὶ ἐν Χαλκιδικῇ δύο παραρτημάτων αὐτοῦ (ὑποσταθμῶν) καθὼς καὶ ὑπὸ πολλῶν πολλαχοῦ τῆς χώρας πειραματικῶν ἀγρῶν, καλλιεργουμένων ὑπὸ γεωπόνων κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ εἰδικοῦ ὡς ἄνω ἐπιστήμονος, ἔσχεν ἤδη ὡς πρῶτον λίαν ἀξιόλογον ἀποτέλεσμα, τὸν καθορισμὸν τῆς Αὐστραλιακῆς ποικιλίας τοῦ σίτου, τῆς λεγομένης Καμπέρρας, ὡς ἀντεχούσης ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ποικιλίαν παρ' ἡμῖν εἰς τὴν ξηρασίαν καὶ εἰς τὴν ὀλεθρίαν πνοὴν τοῦ λίβα. Διότι ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ὡριμάζῃ κατὰ 10 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρωϊμώτερον τῶν σπειρομένων ἐγχωρίων σίτων. Ὁ σπόρος τῆς ποικιλίας ταύτης, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόδοσις εἰς τὰς πλείστας δοκιμαστικὰς καλλιεργείας ἰδίᾳ ἐν Μακεδονίᾳ, Θεσσαλίᾳ κλπ. ἐπανειλημμένως ἀπεδείχθη κατὰ 30 τοῖς 100 ἀνωτέρα κατὰ μέσον ὅρον ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους σίτους. Ἤρχισε δὲ ἤδη διαδιδόμενος σπαρέντων ἐκ τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐφέτος ἑκατοντάδων τινῶν τόννων, εἰς διάφορα χωρία τῆς Βορείου ἰδίᾳ Ἑλλάδος καὶ τῆς Θεσσαλίας πωληθεὶς διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ σπόρος τῆς πολυτίμου ταύτης ποικιλίας ἀναπαραγόμενος ἐπιτυχῶς ἐν τῷ τόπῳ πρόκειται βεβαίως νὰ λάβῃ γενικωτέραν διάδοσιν, ἐνῷ συγχρόνως ἄλλαι πολλαὶ ποικιλίαι σίτου μελετῶνται ἢ δημιουργοῦνται ἐν τῷ εἰρημένῳ σταθμῷ διὰ τῆς συστηματικῆς διαλογῆς καὶ διὰ διασταυρώσεως, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προσαρμόζωνται κάλλιον εἰς τὰς παρ' ἡμῖν συνθήκας, αἱ ὁποῖαι διαφέρουν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Τοιουτοτρόπως, ἐλπίζομεν, ὅτι ἱδρυομένων δαπάναις τοῦ Κράτους καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας τῆς χώρας παρομοίων σταθμῶν ἢ ὑποσταθμῶν καὶ πολλαπλασιαζομένων τῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας πειραματικῶν ἀγρῶν, χάριν τῆς συγκριτικῆς καλλιεργείας τῶν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἱδρυμάτων τούτων ἀξίων δοκιμῆς νέων ποικιλιῶν σιτηρῶν, θὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς μετά τινα ἔτη ν' ἀποκτήσωμεν εἰς τοὺς ἀγρούς μας ἐκείνας ἐξ αὐτῶν, ὅσαι δὲν θὰ ὑπόκεινται πλέον, ὡς μέχρι τοῦδε, εἰς τὰς τόσον συχνὰς ἐκ καιρικῶν ἰδίως λόγων ἀποτυχίας, πρὸς μεγάλην ζημίαν καὶ ἀπογοήτευσιν τῶν σιτοπαραγωγῶν μας. Προχωρούσης δὲ τῆς τόσον σπουδαίας ἐργασίας ταύτης τῶν εἰδικῶν σταθμῶν, εἶναι ἀνάγκη, ἵνα τὸ Κράτος λαμβάνῃ ἐν τῷ μεταξὺ μέτρα περὶ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ὑλικῆς ἐνισχύσεως ἰδιαιτέρων ἐπιχειρήσεων, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς καὶ πωλήσεως ἁγνῶν καὶ ἀνοθεύτων σπόρων ἐξ ἑκάστης τῶν νέων ποικιλιῶν, ὅσαι θ' ἀποδειχθοῦν παρ' ἡμῖν δι' ἑκάστην ἰδιαιτέραν περίπτωσιν ἐδάφους καὶ κλίματος ἄξιαι διαδόσεως εἰς τὸν γεωργικὸν κόσμον, μὲ ἐγγύησιν περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

Ἄλλος τρόπος διὰ τὴν αὔξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς εἶναι ὡς εἴπομεν τὰ βαθύτερα πρὸ τῆς σπορᾶς ὀργώματα, ἵνα εἰσχωρῇ εἰς μεγαλύτερον βάθος ἐντὸς τῆς γῆς τόσον ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ, ὅσον καὶ τὸ ὕδωρ τῶν βροχῶν, τῶν ὁποίων τόση ὑπάρχει ἀνάγκη διὰ τὴν θρέψιν τῶν φυτῶν. Οὕτω καὶ θὰ ἐναποθηκεύεται ἐντὸς τοῦ ὑπεδάφους περισσοτέρα ὑγρασία, ἵνα χρησιμεύῃ αὕτη κατὰ τοὺς μῆνας τῆς μεγάλης ξηρασίας. Εἰς τὰ βαθέως ὠργωμένα ἐδάφη καὶ αἱ ρίζαι τῶν φυτῶν εἰσδύουν εὐκολώτερον εἰς μεγαλύτερον σχετικῶς βάθος, λαμβάνουν συνεπῶς ἀπὸ μεγαλύτερον ὄγκον χώματος περισσοτέραν τροφὴν καὶ οὕτω τὰ φυτὰ ἀναπτύσσονται περισσότερον, γίνονται εὐρωστότερα καὶ παράγουν ἀφθονώτερον.

Ἡ ἐκτέλεσις βαθυτέρων ὀργωμάτων ἔστω καὶ μέχρι 15—16 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου διὰ τὰ σιτηρά, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε συνηθιζομένων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πολὺ ἐπιπολαίων εἰς βάθος λ. χ. δέκα ἕως δώδεκα μόνον ἑκατοστῶν, ἐφαρμοζομένη ἐννοεῖται εἰς ἀγρούς, τῶν ὁποίων ἡ ἐδαφικὴ σύστασις ἐπιτρέπει τὴν βαθεῖαν ἄροσιν (εἰς πεδινὰ μᾶλλον ἐδάφη), δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐκτελῆται παρ' ἡμῖν. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ συνηθίσουν οἱ ἀγρόται μας νὰ τρέφουν ἀφθονώτερον τὰ ἀνεπαρκῶς μέχρι τοῦδε τρεφόμενα ἐργατικὰ των ζῷα, διὰ νὰ γίνωνται ταῦτα ἰσχυρότερα πρὸς ἐργασίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδιαιτέρα πρέπει νὰ καταβάλληται προσπάθεια διὰ προπαγάνδας τῶν γεωπόνων, διὰ παροτρύνσεων καὶ δι' ὑποδειγματικῆς καλλιεργείας εἰς τὰ χωρία πρὸς ἐπέκτασιν τῆς σπορᾶς ζωοτροφικῶν φυτῶν, χρησιμοποιουμένων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν ἀδίκως ἄνευ σπορᾶς ἀφινομένων ἀγραναπαύσεων, διὰ τῆς γενικῆς χρήσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν περιττὴν καὶ ὅλως ἄσκοπον πλέον τὴν ἐπὶ ἓν συνήθως ἔτος εἰς πολλὰ τῶν ἐπαρχιῶν μας ἐγκατάλειψιν μέρους τῶν ἀγρῶν ἄνευ οἱασδήποτε σπορᾶς.—Χάριν βαθυτέρας μάλιστα ἀρόσεως τῶν ἀγρῶν δύνανται νὰ ζεύωνται εἰς τὸ αὐτὸ ἄροτρον πλείονα τῶν δύο ζῴων. Ἔστω λ.χ. τέσσαρα ὁμοῦ βώδια ἢ ἄλλα ἀροτριῶντα ἀνήκοντα εἰς δύο ἢ εἰς πλείονας γεωργούς, συμφωνοῦντας νὰ καλλιεργοῦν διὰ τῆς τοιαύτης τῶν ζῴων των ἑνώσεως, ἀλληλοδιαδόχως καὶ μὲ τὴν σειράν, ἅπαξ τοῦ ἔτους ὅλους τοὺς ἀγρούς των. Ἡ ἔκτασις ἄλλως τε ἑκάστου τῶν ἀγροτικῶν παρ' ἡμῖν ἰδιοκτησιῶν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τόσον μικρά, σπανίως μὲν ὑπερβαίνουσα τὰ 40—50 στρέμματα, συνηθέστερον δὲ κάτω καὶ τῶν 30 στρεμμάτων, ὥστε ὑπάρχει πάντοτε καιρὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς βαθείας αὐτῶν ἀρόσεως κατὰ τὸν ἄνω τρόπον. Δι' αὐτὸ εἶναι ὅλως ἀδικαιολόγητον, παρ' ἡμῖν μάλιστα, ὑπὸ τὸ ξηρὸν τῆς χώρας κλίμα, τὸ ἐπιπόλαιον ὄργωμα τῶν ἀγρῶν. Εἶναι μάλιστα πρακτικῶς δυνατὸν εἰς κάθε ἀνοιγομένην αὐλακιὰν ὑπὸ τοῦ ἀρότρου, ν' ἀκολουθῇ ταὐτοχρόνως δεύτερον ἄροτρον ὄπισθεν τοῦ πρώτου, ὅπως σκάπτῃ ὀλίγον τι βαθύτερον τὴν αὐλακιάν, συμφωνούντων δύο γεωργῶν νὰ ἑνώσωσι πρὸς τοῦτο τὰ ζῷα των πρὸς αὔξησιν τῆς ἐργατικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Εἰς πολλὰ λ.χ. χωρία τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἐσυνηθίζετο, πρὸ τῆς ἐκεῖθεν ἐκτοπίσεως αὐτῶν, ὑπὸ προοδευτικῶν ὁμογενῶν μας γεωργῶν, κατὰ διαστήματα 6—7 ἐτῶν μία πολὺ βαθεῖα ἄροσις τῶν ἀγρῶν των εἰς βάθος 30 καὶ πλέον ἑκατοστῶν, μὲ 8 ἰσχυρὰ βώδια ἀνήκοντα εἰς 4 ἢ καὶ πλείονας γεωργούς, σύροντα ὁμοῦ τὸ ἄροτρον, πρὸς ἐκσκαφὴν κατ' ἔτος τοῦ ἕκτου μέρους τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τῶν ἀγρῶν ἑκάστου τῶν γεωργῶν τούτων. Οὕτω 4 λ.χ. γεωργοὶ τρέφοντες ἀνὰ δύο βώδια καὶ κατέχοντες ἕκαστος κατὰ μέσον ὅρον 50 ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, στρέμματα ἀγρῶν καὶ συνολικῶς οὗτοι 200 στρέμματα, ἠδύναντο εὐχερῶς ἀνασκάπτοντες μὲ 8 βώδια ἕκαστος ἀνὰ 8 στρέμματα περίπου κατ' ἔτος, νὰ ἐκτελέσωσι τμηματικῶς ὅλων σχεδὸν τῶν ἀγρῶν των τὴν ἀνασκαφὴν εἰς τὸ σπουδαῖον αὐτὸ βάθος τῶν 30 τοὐλάχιστον ἑκατοστῶν, κατὰ τὸ διάστημα ἑκάστης ἑξαετίας. Αἱ τοιαῦται βαθεῖαι ἀρόσεις εἶναι βεβαίως εὐχερέστερον νὰ γίνωνται διὰ βενζιναρότρων, εἰς ὅσα τῶν χωρίων εἶναι τεχνικῶς δυνατὴ καὶ συμφέρουσα ἡ χρῆσις αὐτῶν. Ἀλλὰ περὶ τούτου εἰς τὸ αὐριανὸν ἄρθρον θὰ εἴπωμεν τὴν γνώμην μας.

ΣΠΥΡ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ
Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐργαζομένων τὰ Ταμιευτήρια τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης παραμένουν συνεχῶς ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς
9ΗΣ Π. Μ. ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 8ΗΣ Μ. Μ.
ἄνευ διακοπῆς μεσημβρινῆς
ΓΚΡΕΚΑ.

Ἡ πόλις τῶν οὐρανοξυστῶν

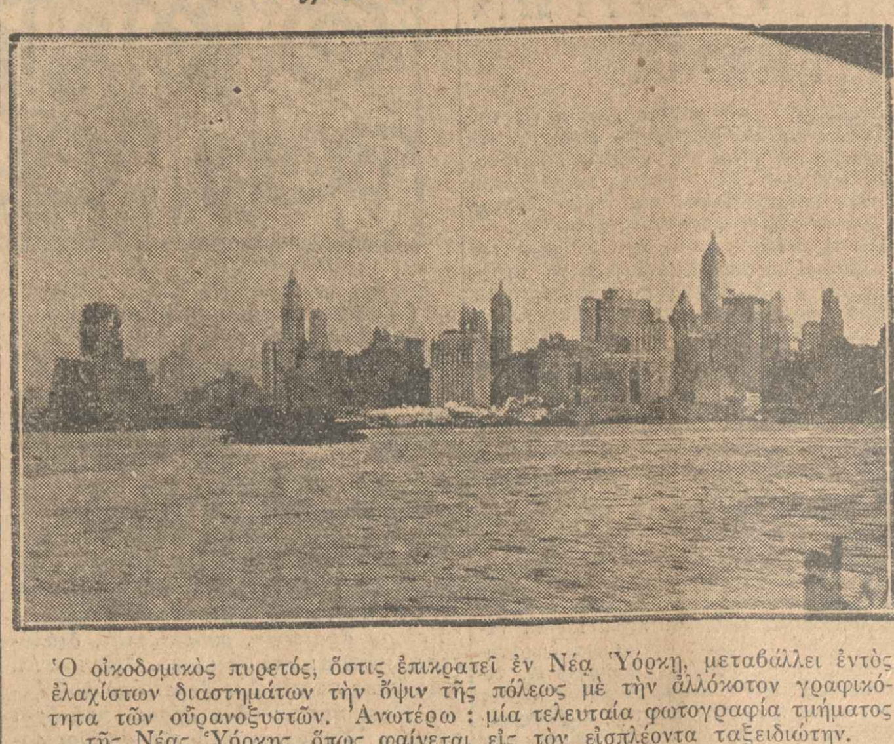

Ὁ οἰκοδομικὸς πυρετός, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, μεταβάλλει ἐντὸς ἐλαχίστων διαστημάτων τὴν ὄψιν τῆς πόλεως μὲ τὴν ἀλλόκοτον γραφικότητα τῶν οὐρανοξυστῶν. Ἀνωτέρω: μία τελευταία φωτογραφία τμήματος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπως φαίνεται εἰς τὸν εἰσπλέοντα ταξειδιώτην.

Τὰ ἀκριβώτερα παπούτσια

Ἡ μὶς Ἄλις Οὐάϊτ, ὡραῖος κινηματογραφικὸς ἀστήρ, ἐνεφανίσθη τελευταίως εἰς ἑσπερίδα φοροῦσα τὰ ἀκριβώτερα ὑποδήματα τοῦ κόσμου. Ἡ ἀξία των ὑπολογίζεται εἰς 187.500 δραχμάς, λόγῳ κυρίως τῶν ἀργυρῶν καὶ ἀδαμαντοποικίλτων πορπῶν, αἵτινες κοσμοῦν τὰ ὑποδήματα.

Διαγωνισμὸς χιονοσαρώθρων

Εἰς τὰς Ἄλπεις, παρὰ τὴν Μπριανσόν, ἔγινε διαγωνισμὸς καθαρισμοῦ χιόνος. Κατ' αὐτὸν ἐπετεύχθη σάρωμα νεωστὶ πεσούσης χιόνος εἰς βάθος δύο ποδῶν, καὶ χιόνος παγωμένης εἰς βάθος 40 πόντων.—Ἓν τῶν βαρέων χιονοσαρώθρων ἐν ἐνεργείᾳ.

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀπὸ τὴν πόρτα αὐτὴ ἔμπαιναν στὴν αὐλή. Ἀπὸ τὴν αὐλὴ ἄρχιζε ἡ σκάλα ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ διάδρομο τῆς κουζίνας. Στὸ κεφαλόσκαλο ὑπῆρχε κι' ἄλλη μιὰ μικρὰ πόρτα. Ἀλλ' αὐτῆς ὁ σύρτης ἦταν χαλασμένος ἀπὸ καιρό. Κι' ἡ Μαρία, κάθε βράδυ, ὅταν θἀνέβαινε νὰ κοιμηθῇ, τὴν ὠχύρωνε πάντα, σπρώχνοντας μιὰ κασσέλα, ἀρκετὰ βαρειά, ποὺ βρισκόταν στὸ διάδρομο τῆς κουζίνας.

Ὁ κ. Μαυρομάρης θυμόταν πολὺ καλά, πὼς ὅταν, κατὰ τὶς δυό, γύρισε στὸ σπίτι ἀπὸ τὴ σκάλα τῆς ὑπηρεσίας, αὐτὴ τὴν κασσέλα παρέλειψε νὰ τὴν ξανασπρώξῃ. Ἦταν ὅμως ἀδύνατο νὰ θυμηθῇ, ἂν εἶχε βάλει τὸ σύρτη στὴν κάτω πορτούλα. Καὶ τὴ νύχτα, καθὼς εἴπαμε, τοῦ εἶχ' ἔρθει αὐτὴ ἡ σκέψη... Ρώτησε τώρα τὸ Γιαννάκη. Ἀλλ' αὐτὸς εἶχε ἀνεβῇ πρῶτος, καὶ δὲν εἶχε ἰδῇ ἂν ὁ πατέρας του εἶχε βάλει καὶ τὸ σύρτη, ἢ εἶχε κλείσει ἁπλῶς.

—Ἀπὸ τὸν κρότο, καϊμένε;... Δὲν ἄκουσες, δὲν κατάλαβες ἀπὸ τὸν κρότο;

—Εἶχα ἐγὼ νοῦ ἀπόψε;!...

—Οὔτ' ἐγώ... αὐτὸ εἶναι ἡ ἀλήθεια!

Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν πρωϊνὴ αὐτὴν ἔρευνα ἦταν: Ἡ Ἀθανασία δὲν κρυβόταν στὸ σπίτι. Μπορεῖ ὅμως,—αὐτὴ ἢ ἄλλος,— καὶ νὰ μπῆκε ἀπόψε στὸ σπίτι καὶ νὰ βγῆκε. Ἀφοῦ δηλαδὴ δὲν ἀποκλειόταν νὰ εἶχε ξεχάσει ὁ κ. Μαυρομάρης τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας ἀνοιχτή, δὲν ἀποκλειόταν ἐπίσης καὶ νὰ μπῆκε ἄνθρωπος καὶ νὰ βγῆκε.

Ἂν ὁ κ. Μαυρομάρης εἶχε βάλει τὸ σύρτη, θἆταν ἀδύνατο νὰ μπῇ κανεὶς χωρὶς νὰ σπάσῃ τὴν πόρτα. Κι' ἂν πάλι θυμόταν καλὰ πὼς τὸν εἶχε βάλει, θἆταν βέβαιος τώρα πὼς κάποιος τὸν ἔβγαλε γιὰ νὰ φύγῃ.

Ἀλλὰ τὸ φυσικῶς δυνατὸ δὲν εἶναι παρὰ μόνο πιθανό. Κανένας τώρα δὲν μποροῦσε νἆναι βέβαιος πὼς κάποιος εἶχε βγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι, οὔτε, πολὺ λιγώτερο, πὼς ὁ κάποιος αὐτὸς ἦταν ἡ Ἀθανασία!

Ἀπὸ ποῦ κι' ὡς ποῦ;

Ἐπειδὴ τὄλεγε ἡ γριά, ἡ ξεμωραμένη;

Ὡς τόσο αὐτὴ ἐπέμενε στὴ μανία της:

—Ἡ Ἀθανασία ἦταν καὶ σᾶς ἔφυγε!... Τί κουτοὶ νὰ τὴν ἀφήσετε νὰ φύγῃ!... Τώρα... ποιὸς ξέρει τί ἄλλα θὰ μᾶς κάνῃ!...

—Τίποτα! ἀπαντοῦσε ἡ ἄλλη ἐκστατική: Μὴ φοβόσαστε πιὰ τίποτα! Τελείωσαν ὅλα, ὅλα!

Ἔκαναν τὸ σταυρό τους μπροστὰ στὶς δυὸ αὐτὲς ἐπίμονες βεβαιότητες. Κι' ἔβρισκαν τὴ δεύτερη πιὸ ἀνεξήγητη κι' ἀπὸ τὴν πρώτη.

Ὁ τρελλὸς ὅμως φόβος εἶχε περάσει. Ξημέρωνε καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἔδιωχνε ὅλα τὰ φαντάσματα...

Τὸ κάτω-κάτω δὲν εἶχαν πάθει καὶ τίποτα. Ζωντανοὶ ἦταν, σῶοι καὶ ἀκέραιοι! Ὅποιος κι' ἂν ἦταν αὐτὸς ποὺ τοὺς ἔπαιζε τὸ πιάνο καὶ τοὺς ἔρριχνε πέτρες, δὲν ἤθελε παρὰ νὰ τοὺς τρομάζῃ... Ἔ, καλά! Ὕστερα;

Ξαναγύριζαν στὴν πραγματικότητα. Καὶ ξανάρχιζαν τὴν καθημερινὴ ζωὴ ὅπως πάντα, μὲ μιὰ καρηβαρία μόνο ἀπὸ τὴν ἀγρύπνια καὶ τὸ ἀγουροξύπνημα...

Η'.

Τὸ σπίτι ὅπου καθόταν ὁ Περικλῆς Ζαννῆς,—σ' ἕνα στενό, στριφτό, γραφικὸ δρόμο τῆς Πλάκας,— ἦταν ἀπ' τὰ παλιὰ ἐκεῖνα ἀθηναΐκα σπίτια, ποὺ συχνὰ τἀνακαινίζουν, τὰ μεγαλώνουν, τὰ φρεσκάρουν, τὰ στολίζουν, χωρὶς νὰ τὰ γκρεμίζουν ἀπ' τὰ θεμέλια, χωρὶς νἀλλάζουν τὸ ἀρχικό τους σχέδιο. Ἔτσι ἦταν ἕνα παράξενο σπίτι ἀπέξω κι' ἀπὸ μέσα, παλιὸ μαζὶ καὶ καινούργιο, ἀνώμαλο, πολύπλοκο, καθαυτὸ ἄσχημο, ἂν καὶ στιλπνό, φρεσκοβαμμένο, φανταχτερό. Ὁ Ζαννῆς τὸ εἶχε ἀγοράσει,— τοῦ ἄρεσε ἡ θέση προπάντων,— γιὰ νὰ τὸ δώσῃ τῆς κόρης του ὅταν τὴν πάντρεψε στὴν Ἀθήνα μικρὴ-μικρή, καὶ γιὰ νἄχῃ κι' αὐτὸς ἕν' ἀποκούμπι καὶ νὰ μὴν κάθεται στὸ ξενοδοχεῖο, ὅπως ἄλλοτε, ὅταν ἐρχόταν κάθε τόσο, γιὰ λίγους μῆνες, ἀπ' τὸ νησί. Στὸ ἰσόγειο ἦταν ἕνα μεγάλο φαρμακεῖο κι' ἕνα μεγάλο μαγαζὶ μὲ εἴδη αὐτοκινήτων. Τὸ πρῶτο πάτωμα τὄχαν ἐπίσης νοικιασμένο σὲ μιὰ καλὴ οἰκογένεια (ὅσο γι' αὐτό, ὁ Ζαννῆς εἶχε προσέξει πολύ). Καὶ στὸ ἐπάνω, ψηλά, ποὺ εἶχε καὶ ὡραία κατοικήσιμη σοφίτα, καθόνταν οἱ νοικοκυραῖοι: Ὁ πατέρας, ἡ κόρη κι' ὁ γαμπρός. Κανένας ἄλλος. Οὔτε παιδιὰ εἶχαν, οὔτε σκυλιά, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ντάρλιγκ, τὸ σκυλάκι τῆς κυρίας, κι' ἀπ' τὴν περίφημη Ἀγάθη, τὴν ἄσπρη γάτα τοῦ Ζαννῆ. Διατηροῦσαν ὅμως ἕνα πολυάριθμο προσωπικό, καὶ γιατί ἦταν πλούσιοι καὶ γιατὶ ἤθελαν συντροφιὰ καὶ περιποίηση, ἀλλὰ προπάντων γιατὶ ἡ Μάσιγγα, ἡ κόρη τοῦ Ζαννῆ καὶ γυναῖκα τοῦ ἀξιωματικοῦ Κικίρη, ἀγαποῦσε πολὺ τὴν ἐπίδειξη...

Τὸ ἀπαρταμέντο τοῦ Ζαννῆ ἦταν στὴ σοφίτα. Εἶχε μανία μὲ τὸ ὕψος ὁ ποιητής. Καὶ στὸ ξενοδοχεῖο σὰν καθόταν, ἤθελε πάντα κάμαρα ψηλά. Τοῦ φαινόταν ἔτσι πὼς ἔμενε στὴν ἐξοχή του, στὸν πύργο του. Ἀλλὰ στὸ ἀθηναΐκο σπίτι, τὸν τραβοῦσε προπάντων ἕνα παράθυρο ποὺ ἔβλεπε τὴν Ἀκρόπολι. Ἐκεῖ εἶχε τὸ γραφεῖο του, τὸ σπουδαστήριό του, τὸ «ἐργαστήρι» του. Δίπλα ἕνα σαλονάκι. Καὶ παραπέρα μιὰ κρεββατοκάμαρα μὲ λουτρό. Αὐτὸ ἦταν ὅλο τὸ ἀπαρταμέντο του. Ἀπὸ τἄλλο μέρος τῆς σοφίτας, ἦταν δυὸ-τρεῖς κάμαρες ὅπου κοιμόνταν ὑπηρέτριες. Κι' ἡ Μάσιγγα ἦταν ἥσυχη πὼς ἂν ὁ μπαμπάς χρειαζόταν τίποτα τὴ νύχτα, δὲν εἶχε παρὰ νὰ ξυπνήσῃ τὴ Φλώρα ἢ τὴν Εὐγενία.

Ἀλλὰ κι' ἄλλο κόμμοντο εἶχε ἡ σοφίτα του: Μποροῦσε κανεὶς νἀνεβαίνῃ ἴσια χωρὶς νὰ περνᾷ μέσ' ἀπὸ τὸ σπίτι. Ὅσοι μάλιστα ἤξεραν τὸ «μυστικό»,—ἔτσι τοὺς τὄλεγε ὁ ἴδιος,— ἔμπαιναν ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας, ἔπαιρναν τὴ σκάλα καὶ σταματοῦσαν μόνο ἀπέξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ Ζαννῆ.

—Τάκ! τάκ!

—Ἐμπρός!... Ὤ, καλῶς μου τη! καλῶς μου τη!...

Γιατί, τὶς περισσότερες φορές, γυναῖκες ἀνέβαιναν ὡς τὴ σοφίτα τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλες τὶς περίμενε, καὶ κάποτε μὲ ἀγωνία. Ἄλλες πήγαιναν στὴν τύχη, ἂν τὸν ἔβρισκαν ἐκεῖ... Ἀλλὰ κι' αὐτὲς κ' ἐκεῖνες ἔφευγαν ὕστερα, χωρίς, πολλὲς φορές, νὰ τὶς ἰδῇ οὔτε ὑπηρέτρια. Κι' ἦταν ὅλες ἢ θαυμάστριες σὰν τὴ Φώφη Μαυρομάρη, ἢ «κατηχούμενες» σὰν τὴν μητέρα της. Σπάνια ὁ ποιητὴς δεχόταν ἐκεῖ-πάνω καὶ κανένα φίλο, λόγιο, συνάδελφο. Αὐτοὺς τοὺς ἔβλεπε μᾶλλον κάτω, στὸ σαλόνι τῆς κόρης του. Κι' ὅταν δὲν ἦταν ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, προτιμοῦσε νὰ πηγαίνῃ μαζί τους περίπατο καὶ νὰ «τὰ λένε».

Ὡστόσο τύχαινε κάποτε νὰ βλέπῃ κι' ἡ Μάσιγγα κανένα ὡραῖο κορίτσι, πότε τῆς καλῆς τάξης καὶ πότε παρακατινό, νἀνεβαίνῃ στὴ σοφίτα ἢ νὰ κατεβαίνῃ. Καὶ στὸ τραπέζι, ἔλεγε πονηρά:

—Σήμερα, μπαμπά, εἴχατε πάλι ἐπισκέψεις...

Ὁ Ζαννῆς ἔσκυβε στὸ πιάτο του:

—Οὖφ, μιὰ σαχλή! Δὲ μ' ἀφίνει ἥσυχο μὲ τοὺς θαυμασμούς της;... Γράφει κι' αὐτὴ ποιήματα...

Κι' ἡ Μάσιγγα, μισοκλείνοντας ἕνα μάτι στὸν ἄντρα της:

—Ἅμα ξανάρθῃ, νὰ τῆς ποῦμε πὼς λείπετε;

—Ὄχι δά! ἀπαντοῦσε ζωηρὰ ὁ Ζαννῆς. Δὲν μοῦ κάνει τίποτα τὸ κακόμοιρο...

Κι' οἱ ἄλλοι κρυφογελοῦσαν.

Ἄλλοτε, στὴν ἴδια παρατήρηση τῆς κόρης του, ἀπαντοῦσε μ' ἐνθουσιασμό:

—Αὐτή;... Ὤ, εἶν' ἕνα μέντιουμ πρώτης τάξεως!

—Δὲν ἐμποδίζει ὅμως νὰ εἶναι κι' ὄμορφο κορίτσι... ἔλεγε ὁ Κικίρης.

—Ἀλήθεια; ἔκανε ὁ Ζαννῆς· σοῦ φάνταξε;... Μάσιγγα, νὰ φυλᾷς τὸν ἄντρα σου!

—Σιγά, ψιθύριζε ἡ Μάσιγγα μ' ἕνα μορφασμό.

Ὤ, ἤξερε καλὰ αὐτὴ πὼς ὁ ἄντρας της ἦταν «φρόνιμος», ἐνῷ ἤξερε ἄλλο τόσο πὼς ὁ πατέρας της, ἂν καὶ πενηντάρης, δὲν ἦταν καθόλου... Ἀλλὰ κι' ἀπ' τὸ γέρο της ἀκόμη, λιγώτερο φρόνιμη ἦταν αὐτὴ ἡ ἴδια. Εἶχε πιὸ πολλοὺς θαυμαστὲς τῆς ὀμορφιᾶς της ἀπ' ὅσες θαυμάστριες τῶν στίχων του ὁ Ζαννῆς. Οἱ κακὲς γλῶσσες ἔλεγαν μάλιστα πὼς δεχόταν τοὺς θαυμασμούς τους μὲ μεγαλύτερη συγκατάβαση...

(Ἀκολουθεῖ)

ARWA
Η ΚΑΛΤΣΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΡΥΠΑ

ΧΡ. ΧΩΜΜΕΝΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 3

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Ὁ κ. Γουλιέλμος Φερρέρο εἰς τὸ τελευταῖον βιβλίον του ποὺ τὸ ἐπιγράφει «Ὁμιλίες πρὸς τοὺς κουφούς» θέτει καθαρὰ καὶ ξάστερα ἕνα πρόβλημα.

Οἱ ἄνθρωποι γνωρίζουν τί θέλουν;

Κάθε ἄνθρωπος καὶ κάθε ἐποχὴ θὰ ἔπρεπε κατὰ τὸν συγγραφέα νὰ θέτῃ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ καὶ νὰ τὸ πράττῃ συνεχῶς ὅπως ἀνάπτῃ κανεὶς ἕνα φῶς ὅταν ἡ ὥρα εἶνε σκοτεινή.

Τὸ κακὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κυρίως πάσχει ἡ ἐποχή μας ἠμπορεῖ νὰ συνοψισθῇ εἰς μίαν ἔκδηλον ἐξασθένησιν τῆς θελήσεως, εἰς μίαν ἀναρχίαν χαρακτήρων.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν γνωρίζει ἡ ἀνθρωπότης τί ἀκριβῶς ζητεῖ καὶ μὲ κάποιαν κατάπληξιν στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω. Μέσα εἰς τὸ σκιόφως βλέπει τὴν ἱστορίαν ἑκατὸ ἐτῶν ποὺ ἀρχίζει εἰς τὸ Βατερλῶ καὶ τελειώνει εἰς τὸν Μάρνην. Εἶνε ὁ περίφημος δέκατος ἔνατος αἰὼν ποὺ ἐθεωρήθη ὁ αἰὼν τῆς τάξεως, τῆς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας. Ὅλα ὅμως αὐτὰ ποὺ ἐφαίνοντο τόσον καλὰ θεμελιωμένα ἐσκόρπισαν εἰς μίαν καὶ μόνην στιγμήν. Ἀλλὰ διατί;

Ἡ ἔκπληξις ὅμως δὲν σταματᾷ ὡς ἐδῶ. Τὸ βλέμμα τῶν ἀνθρώπων στρέφεται καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις καὶ διερωτῶνται: Εἶνε ἡ Ρωσσία αὐτή; Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ τοὺς ἀνησυχεῖ βαθύτερον, ποὺ τοὺς κάμνει νὰ χάνουν τὴν σειρὰν τῶν σκέψεών των εἶνε ἕνα παράπονον κοινὸν εἰς τὰ χείλη ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τὴν Σικελίαν εἰς τὴν Ἀλάσκαν, ἀπὸ τὰ Οὐράλια ὄρη μέχρι τοῦ πορθμοῦ τοῦ Μαγγελάνου οἱ λαοὶ διαμαρτύρονται ὅτι εἶνε εἵλωτες τῶν πλουσίων. Μὲ τὴν σειράν των οἱ πλούσιοι ὀνομάζουν ἑαυτοὺς θύματα τῆς ἀφορήτου τυραννίας τῆς ἐργασίας. Καὶ οἱ δύο κόσμοι αἰσθάνονται ἑαυτοὺς δεσμώτας καὶ εἶνε δύσκολον νὰ καθορίσῃ κανεὶς ποῖος ἔχει τὸ δίκαιον καὶ ποῖος τὸ ἄδικον. Ὁ Φερρέρο δὲν διστάζει νὰ διαλαλήσῃ ὅτι καὶ οἱ δύο κόσμοι ἔχουν δίκαιον διότι καὶ οἱ δύο εἶνε δεσμῶται καὶ οἱ δύο κατὰ τὸν συγγραφέα δουλεύουν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τύραννον. Τὸ δὲ παράδοξον εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν εἶνε ὅτι εἶνε εἵλωτες ἑνὸς τυράννου, τὸν ὁποῖον λατρεύουν καὶ οἱ δύο κόσμοι ὡς ἐλευθερωτήν.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ ἱστορία αὐτὴ καταντᾷ φαντασιώδης καὶ μυστήριον.

Ἀκούσατε ὅμως τὸν ἴδιον τὸν κ. Φερρέρο.

«Ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνας ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ ἴδια του χέρια εἶχε κατασκευάσει ὅσα ἀντικείμενα τοῦ ἦσαν χρήσιμα καὶ ἐξυπηρετεῖτο ταὐτοχρόνως ἀπὸ μερικοὺς ταπεινοὺς καὶ προθύμους ὑπηρέτας: Τὸ βόϊδι, τὸν ὄνον, τὸ νερό, τὸν ἄνεμον, τὴν φωτιά. Ἡ φωτιὰ μάλιστα ἦτο ὁ πιὸ ταπεινὸς καὶ πρόθυμος ὑπηρέτης. Ἀποτραβηγμένος σὲ μιὰ γωνία τοῦ σπιτιοῦ, ὁ ἀρχαῖος αὐτὸς δοῦλος, ἐθέρμαινε τὸν κύριόν του, ἔψηνε τὰ φαγητά του καὶ κάποτε τὸν συνώδευε εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὸν ἐβοήθει εἰς τὴν πυρπόλησιν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν πόλεων τοῦ ἐχθροῦ. Μὲ τὴν συντροφιὰν αὐτῶν τῶν θεραπόντων ὁ ἄνθρωπος ἔζησε αἰῶνας ὁλοκλήρους κερδίζοντας τὸ ψωμί του μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του. Εἶχε ζήσει πτωχὰ ἀλλ' ὄχι ἄσκοπα. Διότι κατὰ τοὺς αἰῶνας ποὺ ἠκολούθησαν ἔκτισε τὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν Παναγίαν τῶν Παρισίων, ἔγραψε τοὺς «Διαλόγους τοῦ Πλάτωνος», τὴν Θείαν Κωμῳδίαν τοῦ Δάντε τὰς Σκέψεις τοῦ Πασκάλ, ἐδημιούργησε τὴν νίκην τῆς Σαμοθράκης καὶ ἐζωγράφισε τὴν Ἄνοιξιν τοῦ Μποτιτσέλλι. Ἵδρυσε τὴν ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν, ἐξεχριστιάνισε τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικήν. Μίαν ἡμέραν ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔκαμε μίαν θαυμαστὴν ἀνακάλυψιν. Ὁ ταπεινὸς αὐτὸς δοῦλος ποὺ ἀπεσύρετο εἰς τὰ τζάκια, ποὺ ἔζη στὶς κουζίνες, ποὺ τὸν ἐθέρμαινε καὶ ἔψηνε τὰ φαγητά του, ἦτο ἕνας δαίμων. Ἐγνώριζε νὰ ἐμψυχώνῃ καὶ νὰ κινῇ γίγαντας σιδηρούς, τυφλούς, κουφούς, ἀδιανοήτους, ἱκανοὺς ὅμως ὅσον καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ κινοῦνται, νὰ πλέκουν, νὰ κόπτουν, νὰ ράπτουν, νὰ θερίζουν, νὰ καλλιεργοῦν. Καὶ πόσον ταχύτερα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον!»

Μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν γιγάντων αὐτῶν, τῶν μηχανῶν, ὁ ἄνθρωπος ἐσυντόμευσε τὰς ἀποστάσεις, κατέκτησε τὴν ἔκτασιν καὶ ἐμεθύσθη. Διότι ἂν ἡ φωτιὰ ἦτο ὁ κύριος ποὺ ἐκίνει τὸν σίδηρον, ὁ ἄνθρωπος ἦτο ὁ κύριος τῆς φωτιᾶς. Καὶ χάρις εἰς τὴν μηχανὴν ἐπίστευσεν ὅτι ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν προπατορικὴν κατάραν νὰ τρώγῃ τὸν ἄρτον του μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του. Νέον ἀξίωμα ζωῆς ἦτο ἡ φυσικὴ συνέπεια τοῦ μηχανικοῦ θριάμβου.

«Ὁ μεγαλύτερος δυνατὸς πλοῦτος μὲ τὸν ὀλιγώτερον δυνατὸν μόχθον».

Μὲ τὴν βοήθειαν λοιπὸν τῆς μηχανῆς ὁ ἄνθρωπος ἐκυριάρχησε τῆς γῆς, τοῦ ἀέρος, ἐνίκησε τὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν κατώρθωσε νὰ σπάσῃ τὰ δεσμὰ τῆς ἐργασίας. Ἀντὶ ἡ μηχανὴ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν μόχθον, τὸν ηὔξησε. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν παίζει, ἀλλὰ ἐργάζεται, ὅσον δὲν εἰργάσθη ὁ ἄνθρωπος καμμιᾶς ἐποχῆς. Τσακίζεται κυριολεκτικά. Ἔχομεν πλούσια μέσα, κομφόρ, ἄπειρες διασκεδάσεις, ἀλλὰ πεθαίνομεν στὴ δουλειά. Δὲν πρόκειται ὁ καθεὶς ἐξ ἡμῶν νὰ παράγῃ, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ καταναλίσκῃ. Ἠμπορεῖ ἀκινδύνως νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν ἔχει δικαίωμα ἡσυχίας. Ἐργασία καὶ ἀπολαύσεις ἐλαττώνουν σιγὰ σιγὰ τὶς ὧρες τοῦ ὕπνου εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἐφεῦρε ἀκόμη μηχάνημα διὰ νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον.

Καὶ ἐρωτᾷ ὁ Γουλιέλμος Φερρέρο:

«Διατί ὁ ἄνθρωπος περισσότερον παρὰ ποτὲ εἶνε σήμερον δοῦλος τῆς ἐργασίας, σήμερα ποὺ ἑκατομμύρια ἀκουράστων ὑπηρετῶν, μὲ τὰ μετάλλινα κορμιὰ καὶ τὴν πύρινη ψυχὴ ἐργάζονται γι' αὐτόν; Καὶ πῶς δὲν προφθαίνει νὰ κοιμηθῇ ἀφοῦ χάρις εἰς τὴν μηχανὴν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ὅ,τι θὰ ἔκαμνε ἄλλοτε ἐντὸς ἑνὸς μηνός;

* * *

Ὁ λαός, λέγει ὁ Γουλιέλμος Φερρέρο, κατηγορεῖ τοὺς πλουσίους ὅτι εἶνε ἄπληστοι. Οἱ πλούσιοι πάλιν κατηγοροῦν τοὺς πτωχοὺς ὅτι δὲν εἶνε ποτὲ εὐχαριστημένοι. Ἀλλ' ἐδῶ ὑπάρχει ἡ παρεξήγησις. Ἂν οἱ μᾶζες ἱκανοποιοῦντο καὶ σήμερα νὰ ζοῦν πτωχὲς καὶ ταπεινὲς ὅπως ἄλλοτε, ποία θὰ ἦτο ἡ κατανάλωσις ποὺ θὰ ἐδημιούργει κίνησιν εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον; Ὅλως ἀσκόπως, λέγει ὁ Φερρέρο, οἱ δύο αὐτοὶ κόσμοι ἀλληλοκατηγοροῦνται. Ἕνας καὶ μόνον εἶνε ὁ τύραννός των καὶ αὐτὸς εἶνε ἡ μηχανή.

* * *

Ὑπῆρξαν, καταλήγει ὁ συγγραφεύς, ἐποχαὶ χονδροειδέστεραι, πτωχότεραι, ἀμαθέστεραι ἀλλὰ ἐγνώριζον τί ἐζήτουν. Σήμερα ἐκυριαρχήσαμε τῆς γῆς, τοῦ ἀέρος, τῶν θαλασσῶν, γνωρίζομεν καὶ ἐννοοῦμεν τὰ πάντα, ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν τὸν ἑαυτόν μας. Καὶ τὸ αἴτιον εἶνε ἁπλοῦν ἀλλὰ καὶ πολύπλοκον. Ἐχάσαμεν τὸ μέτρον εἰς τὴν ζωήν μας, ἐχάσαμεν κάθε ἔννοιαν περιορισμοῦ, τρέχομεν πρὸς τὸ ἄγνωστον μὲ τὴν σφαλερὰν ἰδέαν, ὅτι εἴμεθα ἐλεύθεροι. Πολὺ ἀργὰ μὲ βαθυτέραν ἀπογοήτευσιν πληροφοροῦμεν τὸν ἑαυτόν μας ὅ,τι ἐφαντάσθημεν ἦτο ὄνειρον ἀνθρώπων, [illegible] πατοῦσαν στερεὰ εἰς τὴν γῆν.

M.

Αὐγούστου Μπαγὺ

Νέρων

Ἡ ἀγωνία ἑνὸς κόσμου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Ἀγριππίνα ἦτο πολὺ ἐνεργητική, τόσον πολὺ ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῆς σαρκός της, ἐν τούτοις, ὅταν τὸ ἔκρινεν ἀναγκαῖον, ἐδέχετο νὰ παραδοθῇ εἰς ἡδονὰς καὶ συνευρέσεις, ποὺ θὰ ἐπανεστάτουν ἀκόμη καὶ μίαν γυναῖκα τοῦ Σουβούρρου. Ἀπὸ τὴν ἐσχάτην διαφθορὰν ἐξήρχετο ἀνέπαφος, μὴ σκεπτομένη παρὰ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκε. Μία ὑπεράνθρωπος ὑπερηφάνεια, αὐτὸ ἦτο τὸ κύριον γνώρισμα τῆς ψυχῆς ἐκείνης. Κόρη ἑνὸς ἥρωος, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἰταλικῶν γεγονότων ἐμφανίζεται σὰν ἕνα εἶδος Ρωμαίου Πάρσιφαλ, διετήρησε πάντοτε, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν μοιχείαν, τὴν πορνείαν καὶ τὴν αἱμομιξίαν, τὸ μεγαλεῖον τῶν ὑπάρξεων, ποὺ συγγενεύουν μὲ τοὺς θεούς. Ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἰδιοφυΐας της, εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ κυβερνᾷ τὴν αὐτοκρατορίαν. Ἀλλ' ἐὰν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ παραβιάζῃ ὅλους τοὺς νόμους καὶ νὰ ἀνατρέπῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ρώμην μίαν αὐτοκράτειραν. Ἡ Αἰωνία Πόλις, παρὰ τὴν κατάπτωσίν της, θὰ ἐγίνετο ἀνάστατος ἐν ᾗ περιπτώσει μία γυναῖκα ἐξεδήλωνε τὴν τολμηρὰν πρόθεσιν, νὰ κυβερνήσῃ μόνη τὸ Κράτος. Ἡ Ἀγριππίνα ἐχρειάζετο λοιπὸν ἀπαραιτήτως ἕνα φάσμα μονάρχου ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦσε νὰ κυβερνᾷ παρὰ ἐκ τῶν παρασκηνίων, καθὼς θὰ ἐλέγαμεν σήμερον. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ αὕτη εἰς τὰ χέρια τοῦ Νέρωνος. Ἀλλ' ὁ νεαρὸς μονάρχης, περιστοιχισμένος ἀπὸ τόσην δόξαν, ζαλισμένος ἀπὸ τόσας τιμητικὰς ἐκδηλώσεις, δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ πάρῃ τὸ πρᾶγμα στὰ σοβαρὰ καὶ νὰ πιστεύσῃ ἀφελῶς ὅτι τὸν ἔκαμεν αὐτοκράτορα διὰ νὰ κυβερνήσῃ;... Ὁ Σενέκας καὶ ὁ Βοῦρος ἔχουν τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ τοῦ ὁμιλοῦν διαρκῶς περὶ ρόλου, τὸν ὁποῖον θὰ ἔπαιζεν εἰς τὸ μέλλον. Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν ν' ἀφεθῇ νὰ τὸ πιστεύσῃ σοβαρῶς; Δὲν θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ τοῦ παραδώσουν τὴν αὐτοκρατορίαν, χωρὶς νὰ περιμένουν, τώρα ποὺ ἦτο πολὺ νέος καὶ δὲν θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ κυβερνᾷ, ἀλλὰ θὰ ἐδέχετο εὐχαρίστως νὰ τὴν μοιρασθῇ;

Ἔτσι, μία ἄκαμπτος ἀλληλουχία γεγονότων ἀπῄτει τὸν θάνατον τοῦ Κλαυδίου, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν διαρκῆ ὑπνηλίαν, τὸν ἔκλυτον βίον του καὶ τὴν ἀποχαύνωσίν του δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένος ν' ἀποθάνῃ συντόμως!

Οἱ πρῶτοι μῆνες μετὰ τὸν γάμον τοῦ Νέρωνος ὑπῆρξαν διὰ τὴν Ἀγριππίναν μία περίοδος ἀγρύπνων συλλογισμῶν. Εἶχεν ἔλθει ἡ στιγμὴ τῆς δράσεως, καὶ ὅλα τὴν ὤθουν πρὸς αὐτήν. Ὁ Πάλλας τὴν ἐπίεζε νὰ κτυπήσῃ τὸν Νάρκισσον, τοῦ ὁποίου τὸ θράσος καὶ τὸ μῖσος καθίσταντο ἐπικίνδυνα. Ἀλλὰ τὸ ἐγχείρημα ἦτο πολὺ δυσχερὲς καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσουν ἐν βίᾳ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἰταλία ἐσείοντο ἀπὸ τὴν βοὴν τῶν συνεχῶν ἑορτῶν. Ὀλίγας ἑβδομάδας πρὸ τοῦ γάμου εἶχε γίνει ἡ ὀνομαστὴ ναυμαχία τῆς λίμνης τοῦ Φουκίνου, καθ' ἣν ἐγένετο μία θαυμασία ἐπίδειξις τῶν πλοίων, σχεδίων, ἐνόπλων στρατευμάτων καὶ πολεμικῶν μηχανῶν. Ἡ ἐπίσημος αὐτὴ ἑορτὴ ὠργανώθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τῆς διώρυγος, ἡ ὁποία θὰ ἥνωνε τὴν λίμνην τοῦ Φουκίνου μὲ τὸν ποταμὸν Λίριν. Δεκαεννέα χιλιάδες ἄνδρες εἶχαν συγκεντρωθῆ εἰς τὰς γαλέρας. Ἀπὸ τὸ Λάτιον, τὴν Ἀπουλλίαν, τὸ Ἀβρούζια ἔσπευσαν ἀναρίθμητα πλήθη, ὁδοιποροῦντα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁλοκλήρους, διὰ ν' ἀποτελέσουν ἕνα δεύτερον στράτευμα ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ καὶ χωρικοὺς μὲ τὰ ὑποζύγιά των, ἀπὸ γεωργοὺς μὲ τὰ ἄροτρά των, ποὺ ἔσυραν βούβαλοι, ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ ἄστεως, ποὺ ἤρχοντο ἔφιπποι, ἀπὸ ἑταίρας καὶ γυναῖκας τῆς ἀριστοκρατίας, ποὺ μετεφέροντο μέσα εἰς τὰ πολυτελῆ φορεῖα των. Θὰ ἦσαν ἀρκετοὶ ὅλοι αὐτοὶ νὰ κάμουν μίαν πόλιν! Τὰ πλήθη συνωθοῦντο ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν λόφων καὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης, μέχρι τῶν κορυφῶν τῶν ὑπερκειμένων βουνῶν, διὰ νὰ θαυμάσουν τὴν κοιλάδα καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην θάλασσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξεκινοῦσεν ἕνας στόλος, ὡσὰν νὰ ἐπήγαινε νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον. Ὁ Κλαύδιος, ἡ Ἀγριππίνα καὶ ὁ Νέρων παρίσταντο κατὰ τὰς ἐπιδείξεις. Καθὼς ὁ σύζυγός της, ἡ αὐτοκράτειρα ἔφερε μίαν χλαμύδα χρυσοκέντητον, ἡ ὁποία ἠκτινοβόλει εἰς τὸν ἥλιον. Ἡ ἀλληλοεξόντωσις προεκάλεσεν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν, ἀληθῆ φρενίτιδα. Κόκκινοι χείμαρροι αἵματος ἐξεχύθησαν εἰς τὴν διώρυγα, ὅταν μετὰ τὸ τέλος τῆς ναυμαχίας ἤνοιξαν τὸν ὑδατοφράκτην. Ἀλλὰ τὰ νερὰ δὲν ἐπροχώρησαν πολύ. Τὰ τοιχώματα ἦσαν κακῶς κατασκευασμένα καὶ ἡ ἐργασία θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐξ ἀρχῆς.

Τὸ ἐπεισόδιον, μικρᾶς σημασίας αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ὑπῆρξε πρόσχημα διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς σκηνῆς, τὴν ἡ Ἀγριππίνα οὐδέποτε ἐλησμόνησεν. Ἀπερισκέπτως ἴσως, καὶ ὑποτιμῶσα ὑπὲρ τὸ δέον, τὸν ἀκούραστον ἀντίπαλόν της, ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Ναρκίσσου, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ διεύθυνσις τῶν ἔργων. Ἀπροκαλύπτως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κλαυδίου τὸν ἐπετίμησεν ἰταμῶς, ἐλπίζουσα ὅτι κατόπιν τοῦ [illegible] αὐτοῦ συμβάντος θὰ κατέστρεφε τὴν πίστωσίν του. Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ χαιρετήσῃ τὸν Καίσαρα, προσεποιήθη ὅτι εἶχε κυριευθῆ ἀπὸ μίαν ἱερὰν ἀγανάκτησιν:

—Πῶς, Κύριε δέχεσαι τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνικανότης ἐγελοιοποίησεν ἀνεπανορθώτως τὴν αὐτοκρατορίαν; Ἐγκατέλειψες τὴν Ρώμην, παρέστης διὰ τοῦ θείου προσώπου σου εἰς τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλουν ἀπὸ τόσων ἐτῶν, ἐδόξασες τὸ περιστατικὸν αὐτὸ δι' ἀγώνων, κατὰ τοὺς ὁποίους ἔρευσε ρωμαϊκὸν αἷμα καὶ νὰ ποῦ ὅλα αὐτὰ ἐτελείωσαν μὲ ἕνα γέλιο περιφρονήσεως! Τίποτε δὲν εἶχε γίνει! Καὶ διατί ἂν ὄχι ἐπειδὴ ὁ ἄπληστος αὐτὸς ἀπελεύθερος διεσπάθισε τὸ χρῆμα, ποὺ τοῦ ἐνεπιστεύθησαν καὶ ἐπλούτισεν ἀπιστεύτως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου;

Ὁ Νάρκισσος δὲν ἐκλονίσθη καθό-

λου· ἡ ἀντεπίθεσίς του ὑπῆρξε τρομερά :

—Μὲ κατηγορεῖς ὅτι ἐπλούτισα ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν; Μήπως θὰ προτιμοῦσες νὰ μαζέψω, καθὼς σύ, τὸ χρυσάφι μου ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῶν θυμάτων μου; Θαρρεῖς λοιπὸν πῶς ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει τὰ ἐγκλήματά σου; Δὲν ἐξέκαμες τὴν Λόλλιαν, διὰ νὰ τῆς πάρῃς τοὺς θησαυρούς της καὶ τὸν Σταϊλίον Ταῦρον διὰ νὰ τοῦ κλέψῃς τοὺς κήπους του; Θέλεις νὰ σοῦ ἀναφέρω καὶ ἄλλα;... Ἀλλὰ δὲν εἶνε τίποτε, βέβαια!... Μερικοὶ φόνοι, μερικὲς λαφυραγωγίες, μία ἀμείλικτη πλεονεξία, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε τίποτε!... Τὸ ν' ἀπομακρύνῃς ἀπὸ τὸν θρόνο τὸν υἱὸ τοῦ αὐτοκράτορος, τὸ νὰ σφετερισθῇς τὴν ἐξουσία τοῦ Καίσαρος μὲ μίαν ἀπερισκεψία, ποὺ ἐπαναστατεῖ ἀκόμη καὶ τοὺς Βαρβάρους, τὸ ν' ἀξιώσῃς τὴν γονυκλισίαν τῶν πρεσβευτῶν, τὸ νὰ ἐπιθεωρῇς τὰς φρουράς, τὸ ν' ἀνεβάσῃς εἰς τὸ ὕπατον ἀξίωμα τὸ παιδὶ τοῦ πρώτου γάμου σου, διὰ νὰ κυβερνᾷς εἰς τὴν θέσι του, ὅταν ἀπαλλαγῇς τοῦ Καίσαρος, ἅ, αὐτὰ ὅλα φανερώνουν βέβαια, μιὰ φιλοδοξία ποὺ δὲν εἶνε κοινή, ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ σχέδια ἐκεῖνα, ποὺ ἀνεβάζουν τοὺς θνητοὺς στὸ ἐπίπεδο τῶν ἀθανάτων...Σοῦ ἀρέσει νὰ συνεχίσωμεν τὴν σύγκρισιν τῶν ἐγκλημάτων σου καὶ τῶν ἰδικῶν μου;

Ὁ Κλαύδιος, τρομαγμένος, ἀλλὰ μὴ γνωρίζων ἀπὸ ποῖον μέρος ἦτον ὁ κίνδυνος, ἠγέρθη καὶ ἔκρινε φρόνιμον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θυελλώδη συζήτησιν. Ἀφῆκε πρόσωπον μὲ πρόσωπον τὴν αὐτοκράτειραν, τρέμουσαν ἀπὸ μῖσος καὶ τὸν εἰρωνικὸν ἀπελεύθερον, σιωπηλοὺς τώρα πειὰ καὶ συλλογιζομένους τὸ μέλλον.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Νέρων, γενόμενος γαμβρὸς τοῦ αὐτοκράτορος, κατέκλυζε τὴν Γερουσίαν μὲ τὸν χείμαρρον μιᾶς εὐγλωττίας, τὴν ὁποίαν ὤφειλεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν Σενέκαν. Ὁ φιλόσοφος, ἤρχισε σιγὰ-σιγὰ νὰ βλέπῃ καθαρώτερα ὅτι ἡ διδασκαλία του δὲν ἐνδιέφερε τὸν μαθητήν του, ὅτι ὁ νεανίας ἔπληττε καὶ ὅτι ἦτον ἀνήσυχος νὰ γνωρίσῃ ὀλίγον καλύτερα τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο ὅτι τοῦ προσφέρουν καὶ συγχρόνως τοῦ ἀρνοῦνται. Ἔπρεπε νὰ τὸν συγκρατῇ καὶ νὰ τὸ τὸν διασκεδάζῃ. Ἀφοῦ ὁ δημόσιος καμποτινισμὸς ἦτο δι' αὐτὸν μία ἀπόλαυσις, τὸ φρονιμώτερον ἦτο νὰ ἐξασφαλίσῃ τουλάχιστον αὐτὴν τὴν ἱκανοποίησιν. Ἄς ἔκαμνεν ἀγορεύσεις ἐπὶ ἀγορεύσεων !... Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὰς συνθέσῃ μόνος του, ὁ χρόνος τὸν ὁποῖον θὰ διέθετε διὰ νὰ τὰς μάθῃ δὲν θὰ τοῦ ἐπέτρεπε ν' ἀσχοληθῇ μὲ ἄλλα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις θὰ ἦτον ἴσως ὀλεθρία!...

Τότε λοιπὸν ὁ Νέρων ἤρχισε νὰ παίζῃ τὸν ρόλον τοῦ δικηγόρου. Παθητικώτατος, ζωηρός, ὁρμητικός, κτυπώντας βαρὺ τὸ πόδι του εἰς τὸ ἔδαφος, μεγαλοπρεπής, μὲ τὸ ἐπιβλητικὸν ἄλλωστε ἀνάστημά του, τὴν δυνατὴ καὶ πονεμένη φυσιογνωμία του, τὰ σκοτεινὰ καὶ θαυμπὰ μάτια του, ὁ μέλλων αὐτοκράτωρ ὡμίλει ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῶν δεινοπαθουσῶν πόλεων, ζητῶν ὅπως ἐπιδειχθῇ ὑπὲρ αὐτῶν ἡ ἐγνωσμένη ρωμαϊκὴ γενναιοδωρία. Ἐζήτει ὑπὲρ τῆς Ἀπαμίας, κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστραμμένης ὑπὸ τῶν σεισμῶν, ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν φορολογικῶν βαρῶν. Διὰ τὴν Βολωνίαν, καταστραφεῖσαν ἀπὸ μίαν πυρκαϊάν, ἐζήτει μίαν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων σηστερτίων. Διὰ τοὺς Ροδίους ἐζήτει τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου, ὁ Σενέκας ὑπερέβη ἑαυτόν :

—Ἐὰν εἶνε ἀληθές, συγκλητικοί, ὅτι κανένα αἴσθημα δὲν εἶνε ἱερώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἑνώνει μὲ τοὺς δημιουργοὺς τῆς σήμερον, ἡ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ρώμη ὀφείλει τὴν γέννησίν της δὲν πρέπει ν' ἀγαπᾶται σὰν μιὰ μητέρα;

Καὶ ἡ Ἰλιὰς καὶ ἡ Αἰνεΐας ἐξέχυναν τότε τοὺς μυθολογικοὺς θησαυρούς των ἐπὶ τῶν ἐκστατικῶν γερουσιαστῶν, οἱ ὁποῖοι, μόλις ἐτελείωσεν ἡ ἀγόρευσις, μὲ μάτια πλημμυρισμένα δάκρυα, ἅπλωναν τὰ χέρια των πρὸς τὸν πνευστιῶντα ρήτορα, ποὺ ἐσκούπιζε τὸν ἱδρῶτά του, ἐνῷ ὅλοι οἱ Πατρίκιοι τῆς Ρώμης ἐγονάτιζαν γύρω του, διὰ νὰ φιλήσουν τὰ κράσπεδα τῆς τηβέννου του.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
"Δ. Α. ΣΤΑΘΑΤΟΣ„

Πρόσκλησις

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα αὐτῆς (ὁδὸς Φιλελλήνων 25) τὴν 19 Μαρτίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π. μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1) Λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς χρήσεως 1929.
2) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν.
3) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ καὶ καθορισμὸς μερίσματος 1929.
4) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.
5) Ἐκλογὴ 2 τακτικῶν ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930.

Συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 25 τοῦ Καταστατικοῦ πᾶς μέτοχος κάτοχος 25 μετοχῶν δικαιοῦται νὰ συμμετάσχῃ τῆς Συνελεύσεως.

Αἱ μετοχαὶ δύνανται νὰ κατατεθῶσι παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρίας ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι Τραπέζῃ. Αἱ ἀποδείξεις καταθέσεων τίτλων ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας πέντε (5) τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν Συνέλευσιν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ δὲ τούτων θέλει παραδίδεσθαι τοῖς κ. κ. Μετόχοις δελτίον εἰσόδου εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1930
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Δ. Α. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ—ΣΥΡΙΑΣ
Ὁ ὑπερωκεάνιος κολοσσὸς
„ΕΔΙΣΩΝ"
ἀναχωρήσει τὴν 21ην Μαρτίου, ἡμέραν Παρασκευήν, καὶ ὥραν 5 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ
ΓΙΑΦΦΑΝ
ΒΗΡΥΤΤΟΝ
δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Διὰ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 57-29
Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2-27 καὶ εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα ταξειδίων.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ κτηματικῶν συναλλαγῶν Στεφ. Μπολοβίνου μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 61 καὶ πλατεῖα Ὁμονοίας Μέγαρον Σαρόγλου.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΟΓΚΩΔΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Χθὲς τὴν 10 1)2 π.μ. ὥραν ἐγένετο εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἡ προαγγελθεῖσα Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ὅπως διαμαρτυρηθῇ οὗτος κατὰ τῶν ὑπὸ σύναψιν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

Τὸ θέατρον ἦτο ἀπὸ ἐνωρὶς κατάμεστον κόσμου, πληρώσαντος ἀσφυκτικῶς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ θεάτρου, τοὺς ἐξώστας, τὰ θεωρεῖα καὶ τοὺς διαδρόμους. Πολὺ πλῆθος προσῆλθεν ἀργότερα καὶ ἔμεινε συγκεντρωμένον εἰς τὸν πρὸ τοῦ θεάτρου περίβολον.

Ἔξωθι τοῦ θεάτρου καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐφρούρει ἰσχυρὰ δύναμις ἀστυφυλάκων.

Τὰ μέτρα αὐτὰ πιθανῶς ἐλήφθησαν διὰ τὸν φόβον τῆς δημιουργίας ταραχῶν ἐκ μέρους παρεισφρυσάντων κομμουνιστῶν.

Ἐκτὸς ὅμως μερικῶν ἐπεισοδίων ἅτινα ἔλαβον χώραν ἐντὸς τοῦ θεάτρου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Ἀθηνογένη, οὐδὲν ἄλλο ἐπεισόδιον ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς ἀστυνομικὴν ἐπέμβασιν.

Ἐκ τῶν προσφύγων βουλευτῶν παρέστησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν μόνον οἱ κ.κ. Τσιγδέμογλου, Χούρσογλου, Μαρσέλλος καὶ Συμεώνογλου.

Ὡμίλησαν κατὰ σειρὰν οἱ κ.κ. Κυριακίδης (Πρόεδρος τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α.), Μανούσης (τέως βουλευτὴς) καὶ Ἀθηνογένης (Πρόεδρος τῶν Ἑλλήνων Ὑπηκόων), μεθ' ὃ ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ κάτωθι ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τῆς Παλλαϊκῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 23 Φεβρουαρίου 1930, συγκληθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν συνεργαζομένων Προσφυγικῶν Ὀργανώσεων «Π.Ο.Α.Δ.Α.», «Παμβουρλιωτικῆς Ἑνώσεως» καὶ «Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ὑπηκόων» εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

Ἑπτὰ συνεπληρώθησαν ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας καθ' ἣν ὑπὸ τὰ πλήγματα μιᾶς ἀνελπίστου στρατιωτικῆς καταστροφῆς ὁ τυχηρὸς νικητὴς ἐπέβαλε, πλὴν τῶν ἄλλων ὅρων, καὶ τὸν ἀναγκαστικὸν ἐκπατρισμὸν τῶν ὁμογενῶν ἐκ τῶν ἀνέκαθεν ἑστιῶν τοῦ Πόντου, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης.

Ἐκ τῶν προηγηθεισῶν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπειῶν διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς Εἰρήνης συνεννοήσεων, τῶν σαφῶς διατυπουμένων ἐν τοῖς οἰκείοις πρακτικοῖς καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διετυπώθησαν αἱ καταρτισθεῖσαι συμφωνίαι, ἐδημιουργήθησαν τρεῖς κεφαλαιώδεις κατηγορίαι ἐνδιαφερομένων ἀτόμων.

α') Ἡ τῶν λεγομένων «ἐταμπλί», περιλαμβάνουσα τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς ἐγκατεστημένους ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τοῦ 1928.

β') Ἡ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ δικαιούχων τῆς 9ης δηλώσεως, καὶ

γ') Ἡ τῶν τέως Ὀθωμανῶν ὑπηκόων ὁμογενῶν, γνωστῶν ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν τῶν ἀνταλλαξίμων.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμογενῶν τῆς α' καὶ β' κατηγορίας, ἡ Τουρκία ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς μὲν τὰ περιουσιακὰ δίκαια ν' ἀποδώσῃ τὰς παρ' αὐτῆς κατασχεθείσας καὶ σωζομένας περιουσίας, κινητὰς καὶ ἀκινήτους, διὰ δὲ τὰ περιουσιακὰ δίκαια τῶν ὁμογενῶν τῆς γ' κατηγορίας καθωρίσθη σαφῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 5ου τοῦ 6ου Πρωτοκόλλου τῆς Συνθήκης Εἰρήνης, ὅτι οὐδόλως θέλουσι θιγῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκκαθαρίσεως, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 14, σαφέστερον καθωρίσθη ὅτι ὁ μετανάστης θὰ λαμβάνῃ κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τὴν χώραν εἰς ἣν μεταναστεύει καὶ διὰ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα τῷ ὀφείλονται, περιουσίαν ἴσης ἀξίας καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ὡς ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἔχει ἐγκαταλείψει.

Κατὰ τὸ πέρας τῆς σχετικῆς περὶ ἀνταλλαγῆς διασκέψεως, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1923, ὁ πρῶτος Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος Ἰσμὲτ Πασᾶς, ἐκδηλῶν τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Μοντάνια, ἐδήλωσεν ἐπὶ λέξει, ὅτι τὸ δυσκολώτερον ἔργον τῆς ὑποεπιτροπῆς ἔκειτο εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῶσι διὰ τοὺς μετανάστας ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπωφεληθῶσι πλήρως καὶ ὁλοκληρωτικῶς μιᾶς δικαίας ἐκκαθαρίσεως. Προσέθετεν ὅτι τὰ προβλεπόμενα ἐν προκειμένῳ μέτρα θέλουσιν ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ὅτι οὐδεμία παραβίασις τῆς Συμβάσεως θέλει λάβει χώραν, δυναμένη νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παράπονα. Ἐπισφραγίζων τὰς ἐργασίας τῆς ὑποεπιτροπῆς ὁ Λόρδος Κῶρζον, ἐδήλωσεν ὅτι φρικιᾷ ἀναλογιζόμενος τὰ δεινοπαθήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβάλῃ ἡ σπουδαία αὕτη ἔξοδος οἰκογενειῶν καὶ ὁμάδων καὶ ὅτι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι λυποῦνται διὰ τὰς μεθόδους αἵτινες ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ καὶ ὅτι ἡ λύπη των θὰ μετριασθῇ εἰς αἴσθημα ἱκανοποιήσεως ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπιτύχει τὸ ἀναληφθὲν ἔργον.

Ἐκ τῶν μέχρι σήμερον δεδομένων προκύπτει ὅτι τὰ ἑκατέρωθεν οἰκονομικὰ δίκαια ἀφορῶσι συνολικῶς, Μουσουλμανικὸν μὲν πληθυσμὸν 400.000 ἀτόμων ὅλων τῶν κατηγοριῶν, Ἑλληνικὸν δὲ πληθυσμὸν 2.000.000 ὁμοίως ὅλων τῶν κατηγοριῶν.

Ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ οἰκονομικὰ στοιχεῖα τῶν Τούρκων ἐν Ἑλλάδι ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀκινήτους περιουσίας, ἐνῷ τὰ ἀντίστοιχα συμβατικὰ καὶ περιουσιακὰ τῶν Ἑλλήνων Τουρκίας, περιλαμβάνουν σὺν τῇ ἀκινήτῳ περιουσίᾳ καὶ μέγιστον μέρος κινητῆς τοιαύτης. Εἶνε ἐπίσης γνωστόν, ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Εἰρήνης ἡ Ἑλλάς, προωθοῦσα μέχρις ἀκατανοήτου σχολαστικότητος καὶ μωρίας τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς ἐπιθυμίαν πρὸς πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν συνθηκῶν, ἀπέδωκε μέγιστον μέρος τῆς ἀστικῆς ἀκινήτου περιουσίας εἰς τοὺς Μουσουλμάνους δικαιούχους.

Εἶνε τέλος γνωστόν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δεδομένων, καὶ τῆς γενομένης ἐκτιμητικῆς ἐργασίας, ἐν μέρει μὲν ἐπισήμου καὶ αὐθεντικῆς, ἐν μέρει δὲ μονομερῶς ἐν Ἑλλάδι, ὅτι ἡ περιουσιακὴ κατάστασις τῶν ἑκατέρωθεν ὁμάδων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἑλληνικαὶ περιουσίαι κινηταὶ καὶ ἀκίνητοι:
1) Περιουσία Κων)πολιτῶν εὑρισκομένων ἐν Ἑλλάδι Λ. Τ. Χ. 5.500.000.
2) Ἑλλήνων Ὑπηκόων καὶ Δικαιούχων 9ης δηλώσεως Λ. Τ. Χ. 23.000.000.
3) Ἀνταλλαξίμων Λ.Τ.Χ. 264.000.000.
4) Κοινοτικαὶ Λ. Τ. Χ. 36.000.000.
Σύνολον Λ. Τ. Χ. 328.500.000.

Περιουσίαι Μουσουλμάνων Ἀνταλλαξίμων Τούρκων Ὑπηκόων δικαιούχων 9ης δηλώσεως καὶ ἀπόντων Δ. Θράκης Λ. Τ. Χ. 44.500.000. Διαφορὰ εἰς βάρος τῆς Τουρκίας καὶ εἰς πίστην τῆς Ἑλλάδος Λ. Τ. Χ. 224.000.000.

Ἡ διαφορὰ αὕτη, ἥτις ὁσονδήποτε καὶ ἂν μειωθῇ καὶ κατὰ τὸν σφαγιαστικώτερον ἔτι τρόπον, πάντως θὰ καταλίπῃ σπουδαῖον παθητικὸν ὑπόλοιπον εἰς βάρος τῆς Τουρκίας, ἡ διαφορὰ αὕτη ἀνειλημμένη καὶ κατοχυρωμένη διὰ διεθνῶν πράξεων, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀκράδαντον πίστιν τοῦ ἀμέσως ἐνδιαφερομένου κόσμου, ὅτι θὰ παράσχῃ τά τε ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ μέσα εἰς μίαν σθεναράν, τιμίαν, φιλόστοργον καὶ εὐσυνείδητον Κυβέρνησιν τῆς χώρας ἡμῶν ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνειλημμένων αὐτῆς ὑποχρεώσεων ἔναντι ἡμῶν πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων καὶ πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ἐνδιαφερομένων συμφώνως πρὸς τὰ ὁμαδικὰ δίκαια ἑκάστης κατηγορίας δικαιούχων.

Μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴν καὶ τὴν πίστιν, ὡς μοναδικὰ ἐφόδια, ὁ κόσμος τῶν ἐκπατρισθέντων ἀντιμετωπίζει ἐπὶ ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη καὶ ἐπὶ ἄγνωστον ἔτι καιρὸν τὰ δεινοπαθήματα τοῦ ἀμειλίκτου ἐκπατρισμοῦ καὶ τῆς ἀπογυμνώσεως. Ἀπὸ τῶν ἀκροτάτων βορείων ἐσχατιῶν τῶν Ἑλληνικῶν μεθορίων καὶ ἐπὶ τῶν ἑλωδῶν ἐκτάσεων τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Βαλκανικῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὰς ἀνεμοσαλεύτους στέγας ταπεινῶν οἰκίσκων καὶ ἐντὸς ξυλίνων ἐπαγγελματικῶν παραπηγμάτων, ὑπὸ διαρκῆ δίωξιν καὶ μεταφορὰν ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ αὐχμηρῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, πλανᾶται ἤδη τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἄλλοτέ ποτε ὀλβίας φυλῆς. Μόνιμος κυρίαρχος τοῦ χρυσομάλλου δέρατος ἀπὸ τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας μέχρι τῆς χθές, ἐντὸς τοῦ πλουσίου ἐδάφους τῆς Θρακικῆς καὶ Μικρασιατικῆς γῆς, παλαίει ἤδη ἀσφυκτιῶσα ἐντὸς τοῦ στενοῦ κλοιοῦ τῶν διὰ πρώτην φορὰν τόσον στενῶν οἰκονομικῶν ὁρίων, διεξάγει ἀγῶνα ἀπέλπιδα πρὸς ἀναδημιουργίαν.

Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ φρικτοῦ τούτου μαρτυρίου, ὑπερτέρου ἐκείνου ὅπερ ἐξειλίχθη ἐπί τινας μόνον ἡμέρας ἐπὶ τῆς ἱερᾶς γῆς τῆς Παλαιστίνης, πληροφορεῖται νέον παρασκευαζόμενον σφαγιασμὸν οἰκονομικῶν δικαίων ἀπολύτως ἄδικον, κατὰ παραβίασιν τῶν κειμένων συνθηκῶν, καὶ δημιουργὸν ἀποτελεσμάτων ἀνυπολογίστως ὀλεθρίων. Συμπαγὴς καὶ ἡνωμένος ὁ ἐκπατρισθεὶς κόσμος ὑπεβοήθησε εἰς τὸν τερματισμὸν τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῶν πολιτικῶν μερίδων τῆς χώρας, διότι διὰ τοῦ βάρους τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς, ἐπαγίωσε κατάστασιν πολιτικῆς σταθερότητος, διεμόρφωσε ὁριστικῶς τὴν ἐθνολογικὴν μορφὴν τῶν βορείων τμημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ἐπηύξησε σπουδαίως τήν τε ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν.

Γυμνός, φερέοικος, κατατρυχώμενος ὑπὸ ἀπείρων κακουχιῶν, ἀπεργάζεται πάντα ταῦτα, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ρίψῃ τὰ ἅγια τοῖς κυσί, στέργουσα ἐν εἰρήνῃ νὰ θυσιάσῃ ὕψιστα δίκαια αὐτοῦ, κατωχυρωμένα διὰ διεθνῶν πράξεων καὶ πλαισιούμενα ὑπὸ τοῦ στοιχειώδους δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς. Διέρρεεν οὕτω ὁ χρόνος τῆς νέας σκληρᾶς βιοπάλης, ὅτε ἀπό τινος χρόνου ὑπὸ τὸ βάρος ἀκατασχέτου συγκινήσεως, ὁ τύπος τῆς χώρας, ἰδίως ὁ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων, διεξάγει δημοσιογραφικὴν εἰδησεολογίαν πα-
ρασκευάζουσαν τὴν κοινὴν γνώμην εἰς τὴν ψύχραιμον καὶ ἀδιαμαρτύρητον ἀποδοχὴν νέων συμφωνιῶν μετὰ τῆς Τουρκίας, καταλυτικῶν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης Εἰρήνης, καὶ δὴ πολὺ δυσμενεστέρων διά τε τὸ Κράτος καὶ διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὁμογενεῖς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔχει ὑπ' ὄψει του καὶ ἀναπολεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης ταύτης, ἡ στάσις ὅλων τῶν παρελθουσῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς παρούσης, πλειοδοτούσης μάλιστα εἰς ἀνεξήγητον ὀλιγωρίαν, ὑπῆρξαν ἀδιάφοροι, σχεδὸν ξέναι πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς διαφυλάξεως τῶν συμβατικῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ φυγομαχίας καὶ μοιρολατρείας προκαλουμένη ἡ ὀφειλέτις ἐπικράτεια, σπεύδει νὰ ἀπαλλάξῃ Καὶ ὅτι, ἐκ τῶν μέχρι σήμερον γνωσθεισῶν ἑαυτὴν πάσης ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως. λεπτομερειῶν περί τε τοῦ περιεχομένου τῶν ὑπὸ συζήτησιν συμφωνιῶν καὶ περὶ τῶν κρατουσῶν ἀντιλήψεων, ἐπίκειται νὰ συντελεσθῇ νέος ἀκρωτηριασμὸς τῶν ἑλληνικῶν δικαίων, ὅλως ἀδικαιολογήτως, ὅτι πρόκειται νὰ ἐκχωρηθῶσι διὰ πράξεως αὐτόχρημα δωρητηρίου πρὸς τὴν Τουρκικὴν Ἐπικράτειαν, δίκαια καὶ ἀξιώσεις ἀναμφισβητήτου κύρους καὶ ὅτι τέλος ἡ τοιαύτη πολιτικὴ παραφροσύνη θὰ ἐπισφραγισθῇ δι' ἑορτῶν καὶ τελετῶν ἐν τῇ αἱματοβρέκτῳ χώρᾳ διὰ τῆς ἐκεῖ μεταβάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν αὐτῆς, συνῆλθεν εἰς πάνδημον Συνέλευσιν καὶ μὲ μυριόστομον φωνὴν τῶν προσελθόντων,

Ψ η φ ί ζ ε ι

1) Διαμαρτύρεται πρωτίστως πρὸς τὴν νόμιμον Κυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ ὅλον τὸν πολιτικὸν κόσμον αὐτῆς καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συναντίληψιν αὐτῶν πρὸς ἀπόκρουσιν δημιουργίας νέας καταστάσεως μειωτικῆς, ἔστω καὶ κατὰ κεραίαν, τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς συνθήκης ὅρων καὶ συμφωνιῶν. Ἐνδεχομένως καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ διαμαρτυρία αὕτη δὲν εὕρῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπήχησιν, νὰ γίνῃ ἀνάλογος διαμαρτυρία καὶ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὰς δυνάμεις τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην Εἰρήνης, πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, πρὸς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντίγραφα δὲ τῶν ἐγγράφων τούτων νὰ ὑποβληθῶσι προηγουμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

2) Ἐγκρίνει καὶ ἐνισχύει πᾶσαν προσπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι πάντων τῶν Κρατῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν συνθηκῶν, καὶ αὐτῆς τῆς συνθήκης εἰρήνης, καίτοι πιστεύει ἀκραδάντως, ὅτι τὸ διὰ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς θεσπισθὲν ἀπάνθρωπον, ἀνελεύθερον καὶ ἀπολίτιστον μέτρον τοῦ ἐκπατρισμοῦ, ἀποτελεῖ πρᾶξιν καταισχύνουσαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα τῆς ἀποδοκιμασίας αὐτοῦ.

3) Ἀναγνωρίζει τὸ δυσχερὲς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διαδικασίας ἐκτιμήσεως κατὰ μονάδα τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν, πάντως ὅμως παρατηρεῖ ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ ὁμαδικῆς διαδικασίας, οὐχὶ ὅμως καὶ ὀδυστρωτηριακῆς, ἥτις νὰ διεξαχθῇ μὲ ἀναπεπταμένας τὰς πύλας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς δημοσιότητος, ἀφοῦ ἀκουσθῶσιν ἑκατέρωθεν συνήγοροι καὶ ὑπερασπισταὶ τῶν οἰκείων κρατῶν, συνεπικουρούμενοι καὶ ὑπὸ παρατηρητῶν τῶν δικαιούχων μονάδων. Νὰ γίνῃ δὲ ἡ διαδικασία ἐν τόπῳ καὶ κατὰ χρόνον ἀνάλογον πρὸς τὴν σοβαρότητα τοῦ ἐπιδίκου θέματος καὶ ἀφοῦ προηγουμένως θέσωσι τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τε κριτῶν καὶ τῶν συνηγόρων, πάντα τὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διαμαρτύρεται διὰ τὴν μέχρι σήμερον χρησιμοποίησιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀναξίων διανοητικῶς καὶ ψυχικῶς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀντιπροσώπων, ἐνῷ δὲν στερεῖται ἡ χώρα ἁρμοδίων ἀνδρῶν διεθνοῦς κύρους καὶ ἐκτιμήσεως.

4) Ἀποκρούει καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἀνεπιφυλάκτως τὴν διὰ γενικοῦ συμψηφισμοῦ ἐξόφλησιν τῶν ἑκατέρωθεν δικαίων, καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως: 1) Ἐπὶ τῶν νομικῶν συνεπειῶν μιᾶς τοιαύτης διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος, ἀσφαλὲς κατάντημα τῆς ὁποίας ἔσεται νὰ ἐπιπέσῃ ὁλόκληρον τὸ βάρος τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὡς μόνου ὀφειλέτου, ἐνῷ ὑφίσταται ἤδη συνοφειλέτης αὐτοῦ. 2) Ἐπὶ τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς συνδρομῆς ἥτις θὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως, δυναμένης νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν τεράστιον ἀριθμὸν τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἡμῶν πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς, πόρων οἵτινες ἀσφαλῶς θὰ διατεθῶσιν εἰς βάρος τῶν ἀσθενεστέρων γειτόνων της. 3) Ἐπὶ τῆς διεθνοῦς μειονεκτικότητος ἥτις δημιουργεῖται διὰ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν τυχὸν ὑπογραφὴν νέων μεμονωμένων πράξεων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Τουρκίας καὶ κατόπιν καταλύσεως ὑφισταμένων τοιούτων ἐν ὁμοδικίᾳ μετὰ τῶν τέως συμμάχων της, οἵτινες ὡς προκύπτει ἐκ τῶν μέχρι σήμερον δεδομένων, θὰ εὑρεθῶσι θᾶττον ἢ βράδιον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀξιώσωσι ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐκ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης οἰκονομικῶν δικαίων των.

5) Διακηρύττει ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ, ὅτι οἱαδήποτε θυσία ἀπέναντι τῆς σημερινῆς Τουρκίας, οὐδεμίαν ἀπολύτως δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ σκοπιμότητα καὶ ἑπομένως πᾶσα πρόωρος θυσία ἡ παροχὴ γενήσεται ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἐπὶ ἐνισχύσει καθεστῶτος στρατιωτικοῦ, πεφυσιωμένου ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ νίκῃ του καὶ ἀκορέστου ἐν ταῖς ἀξιώσεσιν αὐτοῦ, ὑποχρεωμένου δὲ ἄλλως τε νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβολαίου τῆς Συνελεύσεως Σεβαστείας.

6) Προσκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιδείξῃ πᾶσαν δραστηριότητα ἐν τῇ πιστῇ τῶν συνθηκῶν ἐφαρμογῇ, καὶ ἐπωφελουμένη τῆς διεθνοῦς θέσεώς της, ὡς μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, νὰ ἀξιώσῃ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τούτων, ἐφελκύουσα τὴν προσοχὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου ἐπὶ τῆς λήψεως μέτρων πρὸς ματαίωσιν πάσης πράξεως καὶ ἐνεργείας ὑπονομευτικῆς τῆς εἰρήνης.

7) Ἀξιοῖ ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς, ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐντὸς τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων τῆς Χώρας κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀνεξελέγκτου ἐξοφλήσεως τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν.

8) Ἐν τέλει ἐκφράζει ὅλην αὐτῆς τὴν ὀδυνηρίαν καὶ ἀποστροφὴν ἐπὶ τῇ κατὰ κόρο διαλαλουμένῃ εἰδήσει ὅτι τὸ πέρας τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν θέλει ἐπισφραγισθῇ διὰ πανηγυρικῆς μεταβάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐδάφη ἐκεῖνα ἐφ' ὧν τὸ ἀθῶον αἷμα χιλιάδων θυμάτων, οὐχὶ πλέον τοῦ πολέμου, ἀλλὰ τῆς βαρβάρου ἐγκληματικότητος, δὲν ἔχει ξηρανθῇ εἰσέτι καὶ ὁ πόνος τῶν κεκρυμμένων αἰχμαλώτων θὰ πλανᾶται ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν τῶν συνδαιτημόνων. Ἐλπίζει ὅτι τὸ πικρὸν τοῦτο παράπονον θέλει καταστήσῃ προσεκτικὴν τὴν Κυβέρνησιν καὶ θέλει ματαιώσῃ τὴν ἄσκοπον διοργάνωσιν εὐωχίας ἐν χώραις ἱεραῖς, ἧς ἡ εὐωχία θὰ κατίσχυνε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἔσχατον ἐπίπεδον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Ἐξουσιοδοτεῖ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Μιχαὴλ Κανταξίτου, Σόλωνος Εὐδοξιάδου καὶ Δημητρίου Παπάζογλου νὰ ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς τοὺς κ.κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, Πρόεδρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας, Ἀρχηγοὺς Κομμάτων καὶ Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΜΙΡΜΠΩ
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ὅταν ἔπαυσε νὰ τραγουδῇ:

—Ὤ! τὸ μικρὸ συννεφάκι! ἔκραξεν ἡ Κλάρα ξαναπαίρνοντας τὴν εὐθυμία της... Κύτταξε τί ὡραῖο ποὺ εἶναι, ἔτσι ρόδινο, ἀπάνω στὸ γαλανὸ τοῦ οὐρανοῦ!... Δὲν τὸ γνωρίζεις ;... Δὲν τὸ εἶδες ποτέ σου ;... Μὰ εἶναι ἕνα συννεφάκι γεμᾶτο μυστήριο... καὶ μάλιστα δὲν εἶναι συννεφάκι... Κάθε μέρα, τὴν ἴδια ὥρα, παρουσιάζεται... ἔρχεται ποιὸς ξέρει ἀπὸ ποῦ... Καὶ εἶναι πάντα μοναχό, πάντα ρόδινο... Γλυστράει, γλυστράει... Ὕστερα ἀραιώνει, σκορπίζεται, διαλύεται, χάνεται στὸ ἄπειρο... Ἔφυγε!... Καὶ ὅπως κανεὶς δὲν ξέρει ἀπὸ ποῦ ἦλθε, ἔτσι κανεὶς δὲν ξέρει ποῦ ἔχει πάει!... Ὑπάρχουν ἐδῶ ἀστρονόμοι σοφοί, ποὺ πιστεύουν ὅτι εἶναι πνεῦμα... Ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶναι κάποια ψυχὴ ποὺ ταξειδεύει... κάποια μικροῦλα ψυχὴ ἁμαρτωλὴ σὰν τὴ δική μου...

Καὶ προσέθεσε, μιλώντας στὸν ἑαυτόν της:

—Μήπως εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς καϋμενούλας τῆς Ἄννας ;

Γιὰ κάμποσα λεπτά, ἐκύτταζε μὲ θαυμασμὸ τὸ ἄγνωστο σύννεφο, ποὺ ἄρχισε νὰ χλωμιάζῃ καὶ νὰ χάνεται σιγὰ-σιγά.

—Νά!... κύττα, λυώνει... Λυώνει... Τελείωσε!... Πάει τὸ συννεφάκι... Ἔφυγε!...

Ἔμεινε σιωπηλὴ καὶ θαμβωμένη, μὲ τὰ μάτια χαμένα στὸν οὐρανό.

Ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι σηκώθηκε ξαφνικὰ κ' ἔκανε τὰ δένδρα νὰ ἀνατριχιάσουν ἁπαλά. Ὁ ἥλιος ἔγινεν ὀλιγώτερον καταθλιπτικός. Τὸ φῶς του ἔλαμπε πρὸς τὴν δύσι μὲ συντεφένιες ἀναλαμπές. Καὶ ἡ σκιὲς τῶν περιπτέρων, τῶν μεγάλων δένδρων καὶ τῶν μνημείων τοῦ Βούδδα ἔπεφταν πειὸ μακρυές, πειὸ λεπτὲς καὶ ὁλογάλανες ἀπάνω στὴ χλόη...

VIII

Εἴμεθα κοντὰ στὴν καμπάνα.

Τὰ μεγάλα κλαδιὰ τῆς ἀνθισμένης δαμασκηνιᾶς μᾶς ἐμπόδιζαν τὴν θέα. Τὴν ἐμαντεύαμε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ φύλλα, τὰ λουλούδια, τὰ ἄσπρα καὶ στρογγυλὰ μπουμπούκια, σὰν μαργαρίτες.

Τὰ παγώνια μᾶς ἀκολούθησαν ὀλίγα μέτρα, τολμηρὰ καὶ προνοητικὰ μαζί, ἁπλώνοντες ἀπάνω στὴν κόκκινην ἄμμο τὴν ὑπέροχη οὐρά των. Ἄλλα ἦσαν κατάλευκα, σὰν ἀπὸ λευκὸ βελοῦδο, τῶν ὁποίων τὸ στῆθος ἦταν διάστικτο μὲ μαυρισμένες κηλῖδες, καὶ τὸ κεφάλι στολισμένο μὲ ἕνα μεγάλο πλατὺ λοφίο σὰν ἐβαντάγια, ποὺ τὸ κάθε φτερό, λεπτὸ καὶ ἀλύγιστο, ἔφερε στὴν ἄκρη σὰν μιὰ ρόδινη κρυστάλλινη σφαῖρα.

Σιδερένια κρεββάτια, καὶ ἄλλα ὄργανα τῶν βασανιστηρίων ὁλοένα ἐπολλαπλασιάζοντο. Στὴ σκιὰ μιᾶς γιγαντιαίας μυρικιᾶς, εἴδαμεν ἕνα εἶδος πολυθρόνας ροκοκό. Τὰ μπράτσα τῆς πολυθρόνας ἦταν καμωμένα ἀπὸ ἕνα πριόνι καὶ ἕνα χαλύβδινον κοφτερὸ ἔλασμα, ἡ πλάτη καὶ τὸ κάθισμα ἀπὸ πλῆθος μυτερῶν καρφιῶν. Σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ καρφιὰ ἐκρεμιόταν ἕνα κουρελάκι σάρκας. Μὲ πολλὴν ἐπιδεξιότητα ἡ Κλάρα τὸ ἔβγαλε μὲ τὴν ἄκρη τῆς ὀμβρέλλας της καὶ τὸ πέταξε στὰ λαίμαργα παγώνια, ποὺ μόλις τὸ εἶδαν ὥρμησαν ἀπάνω του ὅλα μαζύ. Γιὰ κάμποσα λεπτὰ δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ἐκθαμβωτικὸ ἀνακάτωμα, μία σύγκρουσις πολυχρώμων πετραδιῶν, καὶ παρ' ὅλη μου τὴν ἀηδία, ἐκάθησα καὶ ἐκύτταζα τὸ ἐξαίσιο θέαμα. Σκαρφαλωμένοι στὰ γειτονικὰ δένδρα, φασιανοὶ καὶ μεγάλοι πετεινοί, παρακολουθοῦσαν τὶς μάχες τῶν παγωνιῶν, καὶ ἐπερίμεναν ὕπουλα τὴν ὥραν τοῦ συμποσίου.

Ἀποτόμως, στὸν τοῖχο τῶν δαμασκηνιῶν, ἀνοίγονταν μιὰ μεγάλη τρύπα, ἕνα εἶδος ἀψῖδος φωτὸς καὶ λουλουδιῶν, καὶ ὅπου ἐπρόβαλεν ἡ καμπάνα. Ἡ πελώρια καὶ φοβερὴ καμπάνα ἦταν ἐμπρός μας... Οἱ βαρεῖς στῦλοι της, βερνικωμένοι μαῦροι, στολισμένοι μὲ χρυσὲς ἐπιγραφὲς καὶ μὲ κόκκινες μορφές, ἔμοιαζαν μὲ πλαγιὰ ὄψι ἑνὸς ναοῦ καὶ ἔλαμπαν παράξενα μέσα στὸν ἥλιο. Ὁλόγυρα, ἡ γῆ, σκεπασμένη μὲ στρῶμα ἄμμου ὅπου ὁ ἦχος τῶν βημάτων ἐσβυνόνταν, ἦταν περιτριγυρισμένη ἀπὸ τὶς ἀνθισμένες δαμασκηνιές, ἀνθισμένες μὲ τὰ πυκνὰ ἐκεῖνα λουλούδια, ποὺ ἔντυναν μὲ τὰ λευκά τους μπουκέτα ὅλο τὸ ὕψος τῶν κλαδιῶν. Ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ λευκοῦ καὶ κόκκινου αὐτοῦ κύκλου, ἡ θέα τῆς καμπάνας ἦταν πένθιμη, θλιβερή. Ἦταν, σὰν νὰ ποῦμε, μιὰ ἄβυσσος μέσα στὸν ἀέρα, μιὰ κρεμασμένη ἄβυσσος, ποὺ ἔμοιαζε ν' ἀνεβαίνῃ ἀπὸ τὴν γῆ στὸν οὐρανό, καὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐφαίνετο τὸ βάθος, ὅπου ἐσυσσωρεύοντο βωβὰ σκοτάδια.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ τυπογραφικὰ παλαιὰ ζητοῦνται πρὸς ἀγορὰν μὲ τὴν ὀκᾶ. Προσφοραὶ Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΑΡΙΣΗΣ Α.Ε.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1929

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Διαθέσιμα:			Κεφάλαιον Μετοχικὸν	Δρ. 9.500.000.—	
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι Ἐσωτερικοῦ	Δρ. 5.096.309.95		» Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν	» 610.000.—	
Τράπεζαι Ἐξωτερικοῦ καὶ Συν)καὶ	» 977.188.85	6.073.498.80	» Ἔκτακτον	» 600.000.—	10.710.000.—
Χρεώγραφα Ἰδιοκτησίας Τραπέζης		3.258.745.80	Καταθέσεις Ὄψεως καὶ ἐπὶ Προθεσμίᾳ	» 10.956.296.45	
Προκαταβολαὶ ἐπὶ Ἀξιῶν		1.678.451.—	Ταμιευτήριον	» 8.227.369.30	19.183.665.75
Προεξοφλήσεις Ἐμπορικῶν Γραμματίων		10.244.832.95	Διάφοροι Λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ		1.870.456.60
Τρέχοντες καὶ Ἠγγυημένοι Λογαριασμοὶ		8.755.900.10	Μερίσματα Παρελθουσῶν Χρήσεων		21.535.—
Διάφοροι Λ)σμοὶ Χρεωστικοὶ		1.551.961.40	Μέρισμα Χρήσεως 1929		1.068.750.—
Ἀκίνητα Τραπέζης		1.300.770.—	Ἐπιταγαὶ Ἐντολαὶ Πληρωτέαι		64.752.70
Ἐγκαταστάσεις, Ἔπιπλα, Χρηματοκιβώτια κλπ.	Δρ. 190.685.70		Ἐγγυητικαὶ Ἐπιστολαὶ		1.145.311.30
Μεῖον ἀποσβεννυμένων	» 110.685.70	80.000.—	Κομισταὶ Ἀξιῶν πρὸς Εἴσπραξιν		4.309.519.30
Χρεῶσται Ἐγγυητικῶν Ἐπιστολῶν		1.120.311.30	Καταθέται Χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν καὶ ἐγγύησιν		6.318.950.—
Ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν		4.309.519.30			
Χρεώγραφα Τρίτων		6.318.950.—			
	Δρχ.	44.692.940.65		Δρχ.	44.692.940.65
Διάφοροι Λ)σμοὶ Τάξεως		5.990.000.—	Διάφοροι Λ)σμοὶ Τάξεως		5.990.000.—
	Δρχ.	50.682.940.65		Δρχ.	50.682.940.65

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ			ΠΙΣΤΩΣΙΣ		
Ἔξοδα διαχειρίσεως, μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα προσωπικοῦ	Δρ. 696.883.70		Τόκοι, Προμήθειαι, Συναλλαγματικαὶ Διαφοραὶ καὶ Διάφορα Κέρδη	Δρχ.	3.611.301.25
Τόκοι καὶ Προμήθειαι	» 1.334.497.20				
Φόροι Δημοσίου	» 76.966.60				
Ἀποσβέσεις διάφοροι	» 200.203.75	2.308.551.25			
Καθαρὰ Κέρδη διατιθέμενα		1.302.750.—			
	Δρχ.	3.611.301.25		Δρχ.	3.611.301.25

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 1.302.750

Κράτησις 10 ο)ο διὰ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 25 τοῦ Καταστατικοῦ	Δρχ. 130.000.—
Μέρισμα ἐκ δρχ. 11,25 κατὰ μετοχὴν ἐπὶ μετοχῶν 95.000	» 1.068.750.—
Ποσοστὰ Διοικητ. Συμβουλίου, Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ	» 104.000.—
	Δρχ. 1.302.750.—

Τὸ μέρισμα χρήσεως 1929 ἐκ δρχ. 11,25 κατὰ μετοχήν, εἶναι πληρωτέον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων καὶ εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ 9 μερισματαποδείξεων. Ὁ φόρος Δημοσίου εἰς βάρος τῶν κ. κ. Μετόχων.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 12η Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
Β. Ν. ΑΡΣΕΝΙΔΗΣ

Διευθυντὴς
Κ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
Κ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "Δ. Α. ΣΤΑΘΑΤΟΣ„

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1929 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Ἀξία ἀτμοπλοίων:			Κεφάλαια: Ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα		£ 164500. 0. 0
Ἀρχικὴ ἀτμοπλοίων «Διονύσιος Σταθάτος», «Ἀντώνιος Σταθάτος» καὶ «Μαρία Σταθάτου»	£ 154433. 0. 0		Ἀποθεματικόν: Ἐπὶ Α', Β', Γ' καὶ Δ' χρήσεων		» 4113.15.[illegible]
Ἀρχικὴ ἀτμοπλοίου «Ἑλένη Σταθάτου» 60)οο	» 24000. 0. 0		Ἐκκρεμεῖς Λ)σμοί: Ἀκανόνιστοι τὴν 31-12-1929		» 798. 1.[illegible]
Μεῖον:	£ 178433. 0. 0		Μέρισμα Διανεμητέον: Δ' χρήσ. £ 164500.—@ 1)6		» 12337.10.[illegible]
Ἀπόσβ. 1926,1927,1928 £ 14259. 0. 0			Ποσοστὰ Διοικητ. Συμβουλίου: Χρήσεως 1929		» 55. 3. 1
Ἀπόσβεσις 1929 » 5353. 0. 0	» 19612. 0. 0		Φόροι: Καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ ἀκαθαρίστου μερίσματος	£ 3768.18. 0	
Πλέον:	£ 158821. 0. 0		Ἐπιτηδεύματος 1930	» 460.12. 0	
Ἀγορὰ 25)οο εἰσέτι ἀτμοπλοίου «Ἑλένη Σταθάτου»	» 10055.11. 0	£ 168876.11. 0	Ἀμοιβῆς Διοικητ. Συμβουλίου	» 16.16.11	» 4246. 6.11
Ἀσφάλιστρα: Προκαταβεβλημένα		» 5267.17.11			
Πλοίαρχοι: Προκαταβολαὶ των		» 2544.19. 7			
Ἔξοδα Ταξειδίων: Τὰ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν		» 4808. 4. 7			
Ἀβαρίαι: Ἀκανόνιστοι (ἀτμόπλοιον Μαρία Σταθάτου)		» 34.19. 5			
Τράπεζαι καὶ Ταμεῖον: Καταθέσεις καὶ Ταμεῖον 31-12-1929		» 211. 1. 0			
STATHATOS Co LIMITED, LONDON: Λογαριασμὸς τῶν 31-12-1929		» 4307. 3. 2			
		£ 186050.16. 8			£ 186050.16.[illegible]

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΖΗΜΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΔΩΝ

Ἔξοδα Ἐκμεταλλεύσεως 1929	£ 104988.15. 1	Κέρδη: Μεταφερθέντα ἐκ χρήσεως 1928	£ 1933. 6.[illegible]
Τόκοι: Καταβληθέντες εἰς STATHATOS CO Ltd	» 197.16. 1	Ναῦλοι καὶ Ὑπερημερίαι Ἀτμοπλοίων	» 126391.10.[illegible]
Ἀπόσβεσις ἀτμοπλοίων 1929	» 5353. 0. 0	Ἐπιστροφαί: Ἐπὶ διαφόρων ἐξόδων ἀτμοπλοίων	» 818.16.[illegible]
Γενικὰ Ἔξοδα: 1929	» 766.15.11	Τόκοι Καταθέσεων	» 62.16.[illegible]
Τέλος Ἐπιτηδεύματος: 1930	» 460.12. 0		
Κέρδος πρὸς διανομὴν	» 17439.10. 8		
	£ 129206. 9. 9		£ 129206. 9.[illegible]

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ

Εἰς Ἀποθεματικὸν	£ 1261. 2. 8
Μέρισμα διανεμητέον πρὸς 1)6	» 12337.10. 0
Φόρος Κ. Π. ἐπὶ ἀκαθαρίστου Μερίσματος £ 16106. 8. 0. @ 23.40 ο)ο	» 3768.18. 0
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	» 55. 3. 1
Φόρος ἀμοιβῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου	» 16.16.11
	£ 17439.10. 8

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Οἱ Διευθύνοντες Σύμβουλοι
ΑΝΤ. Δ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ — ΑΝ. Σ. ΜΑΡΑΤΟΣ

Τὸ Μέρισμα ἐκ σελινίου ἑνὸς καὶ πενῶν ἓξ (1)6) κατὰ μετοχήν, ἐλεύθερον, φόρου, πληρωθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 μερισματαποδείξεως, μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἄνω Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.
(Δημοσιευθήτω ὑπὸ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγ ναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργ τε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέν ναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν σεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον μύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ ρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ φορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθ νους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Κ. Γ. Στ. Καρλόβασι. Δὲν ἐ σθη ἀκόμη τὸ νομοσχέδιον, κατὰ πᾶσ πιθανότητα θὰ βραδύνῃ ἀκόμη νὰ σθῇ. Ὑπενθυμίσατέ μας τὸ ζήτημα ἕνα μῆνα.

κ. Χαρ. Κεχαγιᾶν, Θεσσαλονίκη. ψατέ μας μὲ ποῖον ἀριθμὸν πρωτο καὶ πότε ἀκριβῶς ἐστάλησαν εἰς τ πουργεῖον.

κ. Λ. Ρ. Ζάκυνθον. Ἀμφότεραι αἱ λαὶ εἶνε ἰδιωτικαί. Ἡ μὲν τῶν ἐ πλοιάρχων ἑδρεύει ἐν Ὕδρᾳ, ἡ δὲ ἐν Πειραιεῖ. Ἀποταθῆτε λοιπὸν εἰς ἐν λόγῳ σχολὰς δι' ἐπιστολῆς καὶ ζη τε νὰ σᾶς στείλουν κανονισμόν.

κ. Α. Δαμάλαν, Δερβένιον. Δὲν ἐ χθησαν ἀκόμη τὰ δικαιολογητικά, διό διαγωνισμὸς ἀνεβλήθη ἐπὶ τρίμηνον. Πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου καθηγητ νων γλωσσῶν.

κ. Π. Μακρῆν, Κοντεβιάνικα. Πρέπει νὰ φοιτήσουν πρῶτα εἰς τὴν λήν. Ἔπρεπε ὅμως νὰ εἴχατε ὑποβ αἴτησιν πρὸ μηνός.

κ. Ε. Ζ. Πειραιᾶ. Προεκηρύχθη Ἰανουάριον. Θὰ προκηρυχθῇ πάλιν Ἰανουάριον τοῦ ἑπομένου ἔτους.

κ. Κ. Στρίγκαν, Κλήμεντι. Δυστυχ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεω ληξε πρὸ διετίας. Καταβάλλονται ἐνέργ αι νὰ δοθῇ νέα παράτασις, ἐλπίζομεν νὰ τελεσφορήσουν, ὅπως ἄλλως τε ἀπαιτ τὸ δίκαιον.

Βίλλην, Κοζάνην. Σεῖς θὰ ὑποβάλ μόνον πιστοποιητικὸν προέδρου κοινότητ ἐμφαῖνον τὴν ἐγγραφήν σας εἰς τὰ τρῷα τῶν ἀρρένων καὶ θὰ μνημονε στὴν αἴτησίν σας ὅτι οἱ κληρωτοὶ τῆς παρχίας σας δὲν ἐκλήθησαν ἀκόμη.

κ. Α. Ροζολῆν, Ἄστρος. Μάλιστ Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, νὰ ὑποβ θῇ αἴτησις εἰς τὸ Ταμεῖον Θυμάτων λέμου, μετὰ πιστοποιητικῶν προέδρου νότητος, δι' ὧν νὰ ἐμφαίνεται: 1) Ἡ κογενειακὴ κατάστασις τοῦ αἰτοῦντος. Ὅτι εἶνε ἄπορος. 3) Ὅτι ἐτελέσθη ὁ μος. Μαζὶ μὲ τὰ πιστοποιητικὰ αὐτὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἀντίγραφον τοῦ διπλώ ματος, δι' οὗ ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις.

κ. Κ. Ν. Τὸ σχέδιόν σας εἶνε ἀνε φάρμοστον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΑΡΙΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Τραπέζης, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι αὐτῆς εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 30ὴν Μαρτίου ἐ. ἔ. 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα Καταστήματι τῆς Τραπέζης.

Τ' ἀντικείμενα τῆς Συνεδριάσεως ταύτης ἔσονται:

1) Ἀκρόασις τῶν Ἐκθέσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν.
2) Ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1929 καὶ τοῦ διανεμητέου μερίσματος.
3) Ψηφοφορία ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.
4) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὸ Ἔτος 1930 καὶ προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
5) Ἐκλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 29 καὶ 34 τοῦ Καταστατικοῦ δικαίωμα πρὸς παράστασιν ἔχει πᾶς κύριος 25 (εἴκοσι πέντε) τουλάχιστον μετοχῶν.

Ἡ κυριότης τῶν μετοχῶν ἀποδεικνύεται διὰ τῆς καταθέσεως εἴτε παρὰ τῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης, εἴτε παρά τινι τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῶν ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Τὰ πιστοποιητικὰ τῆς καταθέσεως τῶν μετοχῶν ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν κ. κ. Μετόχων δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Τραπέζης, πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Β. Ν. ΑΡΣΕΝΙΔΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Παρακαλῶ φιλοξενήσατε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὰ κάτωθι παράπονα ὅπως περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν τῶν ἁρμοδίων καὶ κρίνωσι, πῶς καταπονεῖται ὁ πτωχὸς λαὸς ἀπὸ τὴν ἀπροθυμίαν διαφόρων ὑπηρεσιῶν κρατικῶν καθὼς καὶ ἀπὸ μερικὰς παραλόγους ἀξιώσεις ὑλικὰς τὰς ὁποίας προβάλλουν χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψει καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καθενός.

Ἐξηγοῦμαι : ἐζήτησα τὴν 19ην τρέχ. ἀπὸ τὸ Ληξιαρχεῖον Πειραιῶς ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου συγγενοῦς μου καὶ κατέβαλα καὶ δρχμ. 17. Μοὶ ἐδηλώθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθω σήμερον (Σάββατον) ὅπως τὸ παραλάβω. Ὅταν τὸ ἐζήτησα σήμερον δὲν ἦτο ἕτοιμον ἐπειδή, ὡς μοὶ εἶπον, δὲν ἦτο ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ βιβλία τοῦθ' ὅπερ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἐξακριβώσει ἡ ὑπηρεσία τὴν προηγουμένην φοράν ὥστε νὰ μὴ χρονοτριβῶ. Τέλος μοὶ συνέστησαν νὰ ζητήσω βεβαίωσιν τοιαύτην παρὰ τοῦ νεκροταφείου Ἀναστάσεως Πειραιῶς (γραφεῖον ἐφόρου).

Καὶ ἐκεῖ μοὶ συνέστησαν νὰ ἐπανέλθω αὔριον ὅπως τὸ παραλάβω ἀφοῦ καταβάλω δραχμὰς 50.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε κ. Διευθυντά, ὅτι ἔχω δύο ἑβδομάδας ποὺ ζητῶ τὴν ἄνω βεβαίωσιν ἥτις μοὶ ἀναγκαιοῖ μεγάλως καὶ χάνω οὕτω τὰ ἡμερομίσθιά μου χωρὶς νὰ φέρω καὶ ἀποτέλεσμα. Αὔριον συλλογίζομαι ὅτι πρέπει καὶ νὰ καταβάλω δραχμὰς 50 τὰς ὁποίας δὲν ἔχω.

Πιστεύω νὰ τύχω τῆς εὐμενοῦς ὑποστηρίξεως διὰ τοῦ φύλλου σας καὶ παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ,

Γ. Κασσιδόπουλος

ΙΣΧΥΕΙ Ἢ ΟΧΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ;

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐρωτήσω τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἂν τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1929 ψηφισθὲν νομοθετικὸν διάταγμα περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν εἰς ἀλευρομύλους ἐτέθη εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων διότι μόνον οὕτω ἐξηγεῖται ἡ μὴ μέχρι σήμερον ἐφαρμογή του ὑπό τινων τῶν ἐνταῦθα ἀλευροβιομηχάνων. Δὲν γνωρίζω ἂν τὴν αὐτὴν τύχην ἔλαβε καὶ ἀλλαχοῦ τὸ ἄνω νομοθετικὸν διάταγμα, πάντως ὑποθέτω πῶς εἶνε ἄδικον νὰ ψηφίζωνται νομοθετικὰ διατάγματα καὶ νὰ παραμελῆται, δὲν ξεύρω ἐνεργείαις τίνων, ἢ ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἐφαρμογή των. Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ ἀναμείνωμεν ἀπὸ τὸν κ. Σίδερην μίαν ἔμπρακτον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησιν.

Μετὰ τιμῆς
ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πάτραι τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ συντάξεως ὁριστικοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος ἀπαλλοτριωθέντων διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας χώρων εἰς περιοχὴν «Γουδὶ» Ἀθηνῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1929 Π. Δ.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὴν ὑπ' ἀριθ. 279123) 1929—4—2—30 Δ. Υ. Σ.

Π ρ ο σ κ α λ ε ῖ

Πάντας τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ τοὺς ἀξιοῦντας νομὴν ἢ κυριότητα ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης διὰ τοῦ ἄνω Π. Δ. ἐκτάσεως τῆς ὁριζομένης:

1) Βορείως ὑπὸ τῆς περιοχῆς Φθισιατρ. «Σωτηρία», συνοικισμοῦ Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, ἐκτάσεως Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἀγροπόλεως «Χολαργός», κορυφογραμμῆς προπόδων λόφου «Τσακό», ὁδοῦ πρὸς Ἅγ. Ἰωάννην Κυνηγόν.

2) Ἀνατολ. ὑπὸ ὀρεινῶν ἀντηρίδων Ὄγκου Ὑμηττοῦ μέχρις ὑψώματος Κασέλα.

3) Πρὸς Νότον ὑπὸ Ἐκκλησίας «Ἀστέρι» καὶ ὁρίων κατεχομένης ζώνης συνοικισμοῦ Ζωγράφου, περίπου συμβολῆς ρευμάτων Ἀστερίου καὶ Καλλιρρόης, ἀνατολικῆς γωνίας Νοσοκομείου Παίδων καὶ

4) Πρὸς Δυσμὰς βορείας γωνίας Νοσοκομείου Παίδων, δυτικῶν ὁρίων Στρατώνων Ἱππικοῦ καὶ Πυρ)κοῦ, ἀνατολικῶν τοιούτων Σχολείου Χωρ)κῆς ὁδοῦ Μεσογείων, μέχρις εἰσόδου Φθισιατρείου «Σωτηρία».

Ὅ π ω ς π ρ ο σ α γ ά γ ω σ ι ν

Ἐνώπιον τῆς συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς (γραφεῖα οἴκημα Στρατοδικείου, ὁδὸς Ἀκαδημίας 9) καὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9—12 π. μ. καὶ 3—6 μ.μ. ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας ἢ ἀντίγραφα ἐπίσημα αὐτῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ εἰς χεῖρας των ἔγγραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων διεκδικοῦσι ἢ θέλουσι διεκδικήσῃ τὰς ἀξιώσεις των ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως, ἤτοι:

α') Τῆς διαθήκης, ἣν ἡ κυριότης τοῦ ἀκινήτου προέρχεται ἐκ διατεθείσης κληρονομίας, ἢ διανεμητηρίου Συμβολαίου ἂν προέρχηται ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας καὶ ἐν ταὐτῷ τοῦ τίτλου δι' οὗ ἐγένετο κάτοχος.

β') Ἀγοραπωλητηρίου συμβολαίου ἂν ἡ κυριότης προέρχηται ἐξ ἀγορᾶς.

γ') Τοῦ παραχωρητηρίου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν ἡ κυριότης προέρχηται ἐκ δηλώσεως, συμφώνως τῷ περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς Ἐθν. Γαιῶν Νόμῳ.

δ') Τοῦ συμβολαίου δωρεᾶς ἂν ἡ κυριότης προέρχηται ἐκ δωρεᾶς.

ε') Πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, δι' οὗ νὰ δηλοῦται ὅτι ὁ κομιστὴς αὐτοῦ εἶνε κύριος καὶ κάτοχος τοῦ κτήματος, ἡ ταὐτότης τοῦ κτήματος καὶ πόθεν ἡ προέλευσις τῶν δικαιωμάτων του.

Εἰς τοὺς προσκαλουμένους περιλαμβάνονται καὶ ὅσοι κατὰ τὸ π. ἔτος ὑπέβαλον ἐνώπιον τῆς συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 87129)25—5—29 Δ. Υ. Σ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Λοχαγοῦ Παπανικολάου Ε., διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ἄνω χώρου, ἀξιώσεις κυριότητος ἢ νομῆς ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ μὴ ἔγκαιρος προσαγωγὴ τῶν τίτλων τεκμαίρουσα καθ' ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀνυπαρξίαν τοιούτων, ἀπαλλάσσει τὸ Δημόσιον, πάσης ἀποζημιώσεως αὐτῶν, τῶν διεκδικουμένων ὑπ' αὐτῶν ἐκτάσεων θεωρουμένων ὡς ἀνηκουσῶν κατὰ κυριότητα τῷ Δημοσίῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21η Φεβρουαρίου 1930
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
Ν. ΣΚΟΥΤΑΡΗΣ
Ταγ)ρχης Πεζ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΠΑΤΡΑΙ—ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανίων κολοσσῶν
"ΕΔΙΣΩΝ„
Τὴν 29ην Μαρτίου 6 μ. μ.
"ΒΥΡΩΝ„
Τὴν 3ην Μαΐου 6 μ.μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 57-29
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σπυρ. Σταυρουλόπουλον.
Καὶ εἰς τὰ κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ κ. Κ. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΝ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Κ. ΜΠΑΣΤΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Διότι ὁ Ἱερεμίας Βένθαμ εἶχεν ἔλθει εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ μὲ ἄλλους πνευματικοὺς συντελεστὰς τῆς ἐποχῆς, ἐκπονήσας μάλιστα καὶ σχέδιον συνταγματικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη εἰς μίαν συνέλευσιν τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1823 ἐν Τριπόλει ἀπὸ τὸν γνωστὸν Γρηγόριον Κωνσταντᾶν καὶ ὁ ὁποῖος ἐξ ὀνόματος τῆς συνελεύσεως ἀπήντησεν εὐχαριστῶν εἰς ὡραῖον γράμμα γραμμένον εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικήν, τοῦ ὁποίου κατέχω ἀνέκδοτον ἀντίγραφον.

—Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νέγρη;

—Δὲν ἐσταμάτησεν βέβαια ἡ κίνησις διὰ τὸν κώδικα. Εἰς τὰ 1827 ἡ τρίτη συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ ὡς ἀστικὸν κώδικα τὸν Γαλλικόν, καὶ ἐπὶ Καποδιστρίου γίνεται ἡ πρώτη προσπάθεια συλλογῆς τῶν ἐθίμων ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς ἐκπόνησιν κώδικος. Εἰς τὰ 1835 ὁπότε ἀπεχώρησεν ὁ Μάουρερ, ἀφῆκε μὲν τοὺς τέσσαρας γνωστοὺς κώδικας, ἀλλὰ περὶ ἀστικοῦ ἐφρόνει ὅτι οὗτος ἔπρεπε νὰ γίνῃ σύμφωνος πρὸς τὰ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐὰν ἔμενεν ὀλίγον ἀκόμη διάστημα, ἴσως τὸν εἶχε περατώσει. Εἰς τὰ 1836 γίνεται ἡ πρώτη ἐπὶ Ὄθωνος ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἀστικοῦ κώδικος μὲ βάσιν τὸν Γαλλικόν. Ἔκτοτε μέχρι τοῦ 1874 ἠργάσθησαν πολλαὶ ἐπιτροπαὶ πρὸς σύνταξιν καὶ ἐξ αὐτῶν προῆλθον διάφοροι σπουδαῖοι νόμοι, ὅπως ὁ ἀστικὸς νόμος τοῦ 1856, ὁ νόμος περὶ ἐπιτροπείας κλπ. Εἰς τὰ 1874 εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν ἕτοιμον καὶ πλῆρες σχέδιον κατηρτισμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γαλλικοῦ, Ἰταλικοῦ καὶ Σαξωνικοῦ κώδικος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Νικολοπούλου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἐν συνόλῳ ψήφισις καὶ ἡ κατ' ἄρθρον ψήφισις 2025 ἄρθρων, ποὺ εἶχεν ὁ κῶδιξ, θ' ἀπῄτει μακρὸν χρονικὸν διάστημα, διὰ τοῦτο ἡ ψήφισίς του ἐματαιώθη.

—Ἀλλὰ διατί ἐβράδυνεν τόσο ἡ σύνταξις ἑνὸς κώδικος; Ἀπὸ τὸ 1836 ἕως τὸ 1874 δὲν εἶναι μικρὸν διάστημα.

—Διότι οἱ τότε ἐργαζόμενοι δὲν ἤθελαν νὰ παρουσιάσουν ἁπλῆν μετάφρασιν.

—Εἰς ξένας χώρας ἔχουμεν προηγούμενα ἁπλῆς εἰσαγωγῆς ξένων κωδίκων;

—Βεβαίως. Εἰς τὰ 1856 εἰς τὴν Ρουμανίαν κατεσκεύασαν κώδικα ἐντὸς δύο μηνῶν καὶ τὸ αὐτὸ περίπου συνέβη πέρυσιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅπου παρέλαβον αὐτούσιον τὸν Ἑλβετικὸν ἢ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὅπου εἰς βραχύτατον χρονικὸν διάστημα ἐδημοσίευσαν κώδικα.

—Εἶσθε κατὰ τοῦ συστήματος παρομοίας μεταφορᾶς;

—Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς πιστῆς μεταφορᾶς κανεὶς ἐπιστήμων δὲν δύναται νὰ τὸ ἐγκρίνῃ, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν μεταφυτεύονται. Νομίζω, λοιπόν, ὅτι ἡ ἐπιβράδυνσις διὰ τὴν ὁποίαν μὲ ἐρωτήσατε εἶναι καὶ συνέπεια μιᾶς ἀκμαίας διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπιστημονικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι, μόνον ὅτι οἱ ἐπιστήμονες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν ὑπὲρ τὸ δέον διστακτικοί, διότι ὅλοι ἦσαν τρόφιμοι τῆς ἱστορικῆς σχολῆς τοῦ Σαβινύ.

—Μέχρι τοῦ 1911 δὲν ἔγινε πλέον ἄλλη προσπάθεια;

—Μᾶλλον μεταφραστικαὶ προσπάθειαι.

—Καὶ ποῦ ἐστηρίχθη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ 1911;

—Τότε ὡς τελειότερον ἀστικὸν νομοθέτημα ὑπῆρχεν ὁ Γερμανικὸς κῶδιξ τοῦ 1896, ὁ ὁποῖος ἐν μέρει ἀποτελεῖ συνέχειαν τοῦ καὶ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἐν μέρει δὲ ἀποδίδει ἐγχώριον Γερμανικὸν δίκαιον. Ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς, εἶνε τὸ αὐστηρότερον λογικὸν οἰκοδόμημα ποὺ ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ. Ἐπειδὴ τότε εἰς τὰ 1911 δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τελειότερον καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέγα μέρος ἀποτελεῖ συνέχειαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, διὰ τοῦτο εὐλόγως ἐπροτιμήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρότυπον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἠργάσθησαν ὅλαι αἱ ἐπιτροπαὶ μέχρι τοῦ 1920. Ἡ ἐργασία ὅμως αὐτή, ἡ ὁποία συνετελέσθη τότε, κατέστησεν ἐμφανεστέραν τὴν δυσχέρειαν, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ὁ χειρισμὸς τοῦ κώδικος αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν σήμερον ὑποστηρίζουν πολλοὶ ὅτι πρέπει ν' ἀπόσχωμεν ἀπὸ τὸν κώδικα αὐτὸν ὡς βάσιν καὶ ἢ νὰ κωδικοποιήσωμεν τὸ ἰσχῦον δίκαιον ἢ νὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1874.

—Ἡ ἰδική σας γνώμη ποία εἶναι ;

—Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι, πρὸ παντὸς τὸ συζητούμενον ζήτημα καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ἡ Κυβέρνησις, ἀφορᾷ εἰς τὴν μορφὴν καὶ ὄχι εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ μέλλοντος κώδικος. Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ νέου κώδικος δὲν θ' ἀποκλίνῃ τοῦ σημερινοῦ, ἀλλ' εἰς μερικὰ σπουδαῖα σημεῖα χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, ἢ τουλάχιστον χρειάζεται νὰ λάβῃ ὁ νομοθέτης ὡρισμένην στάσιν ἐπ' αὐτῶν.

—Ποῖα εἶναι τὰ σημεῖα αὐτά;

—Ἐπὶ παραδείγματι, πῶς θὰ ρυθμισθῇ ἡ ἱκανότης τῶν σωματείων ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ; Ὅπως ἔχει σήμερον ἢ ἐπὶ τὸ ἐλευθεριώτερον ; Τὸ δίκαιον τῆς συμβάσεως ἐργασίας, τὸ θεμελιωδέστερον, τὸ σπουδαιότερον τμῆμα τοῦ περιουσιακοῦ μέρους τοῦ κώδικος, τὸ ζήτημα τοῦ γάμου (περιορισμὸς κωλυμάτων, θὰ εἰσαχθῇ καὶ ἢ ὄχι ὁ πολιτικὸς γάμος, καὶ ἂν ναί, θὰ εἰσαχθῇ ἐπιπροσθέτως εἰς τὸν θρησκευτικὸν γάμον, ἢ ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ; Τὸ ζήτημα τῶν διαζυγίων, τὸ ὁποῖον θ' ἀκολουθήσῃ, νομίζω, τὸν ἴδιον δρόμον μὲ τὸν νῦν ἰσχύοντα νόμον. Τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῶν ἀνηλίκων θ' ἀκολουθήσωμεν τὸ ἴδιον σύστημα ἢ θὰ εἰσαγάγωμεν τὸ Γερμανοελβετικὸν σύστημα τῆς ἐποπτείας ἐκ μέρους εἰδικῶν ἀρχῶν; Τὸ ζήτημα τῶν νόθων τέκνων. Τὸ ζήτημα τῆς νομίμου μοίρας· θὰ προστατεύσωμεν ἐμπραγμάτως τοὺς νομίμους μεριδούχους ἢ μόνον ἐνοχικῶς, ὅπως κάμνει ὁ Γερμανικὸς κῶδιξ κλπ.); Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα εἶνε ζητήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συζητηθοῦν καὶ νὰ δοθῇ μία ὡρισμένη κατεύθυνσις εἰς τρόπον ὥστε, ὅταν θὰ τὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλή, νὰ μὴν παραστῇ ἀνάγκη ριζικῶν μεταβολῶν τοῦ σχεδίου.

—Καὶ ἡ γενομένη μέχρι σήμερον ἐργασία τί θὰ γίνῃ;

—Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μορφὴν τοῦ κώδικος, ὅπερ καὶ μόνον συζητεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Κυβέρνησις, νομίζω ὅτι δὲν πρέπει ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη ἐργασία, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γερμανικοῦ κώδικος, ν' ἀχρηστευθῇ, ἀλλ' ὅτι δὲν δυνάμεθα πλέον ν' ἀκολουθήσωμεν κατὰ τὴν μορφὴν ἀπαρεγκλήτως, ὅπως ἔγινε μέχρι σήμερον, τὸν Γερμανικὸν κώδικα. Εἶναι δυνατὸν κάλλιστα, χρησιμοποιοῦντες καὶ νεωτέρους ἀπὸ τὸν Γερμανικὸν κώδικα ξένους νόμους καὶ ἕτοιμα σχέδια νὰ ἐπιτύχωμεν, κάτι τι τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἁπλούστερον εἰς τὸν χειρισμόν. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ παραλάβωμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1874 συμπληροῦντες αὐτὸ μὲ τοὺς νεωτέρους μας νόμους, θὰ δημιουργήσῃ ἀνυπερβλήτους δυσκολίας κατὰ τὴν διατύπωσιν ὅλων ἐκείνων τῶν οὐσιαστικῶν μεταρρυθμίσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶνε, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀπαραίτητοι καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε διατυπωμέναι κατὰ προσαρμογήν, τρόπον τινά, πρὸς τὸ ἰσχῦον Ρωμαϊκὸν δίκαιον εἰς τὸν Γερμανικὸν κώδικα. Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1874 περιέχει τύπους ξένους πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν τόσον ἔχομεν συνηθίσει μετὰ ἑκατονταετῆ ἐπεξεργασίαν. Καὶ ναὶ μὲν οἱ τρεῖς τοπικοὶ κώδικες (Ἰόνιος, Σαμιακὸς καὶ Κρητικὸς) ἐμφανίζουν τὴν αὐτὴν περίπου μορφὴν μὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1874, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἔχουν τύχει ἐπιστημονικῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπεξεργασίας, καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι εἶναι σχεδὸν ἄγνωστοι.

—Ὥστε μᾶλλον ἀποκρούετε τὴν υἱοθέτησιν τοῦ σχεδίου τοῦ 1874.

—Νομίζω ὅτι ἡ υἱοθέτησις τοῦ σχεδίου τούτου θὰ ἐδημιούργει διὰ τὴν παροῦσαν γενεὰν μεγίστας δυσχερείας. Ἐνῷ τοὐναντίον, ἐὰν κατασκευάσωμεν κώδικα παραλαμβάνοντες ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἐκείνας τὰς μορφάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι Ρωμαϊκαί, καὶ εἶναι αὗται πολλαί, καὶ εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ κατορθώσωμεν νὰ δώσωμεν μείζονα ἁπλότητα, ἔχοντες ὡς πρότυπον τὸ Γαλλοϊταλικὸν σχέδιον, τότε θὰ ἐπιτύχωμεν κάτι τι σχετικῶς ἄρτιον.

—Ἡ ἐργασία αὐτὴ δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ συντόμως;

—Ταχύτης εἰς τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον μὲ τὴν υἱοθέτησιν τῶν δύο ἄκρων γνωμῶν. Δηλαδή, ἢ νὰ παραλάβωμεν τὸν Γερμανικὸν κώδικα, ἐξαιρέσει τῶν ἀλλοτρίων πρὸς ἡμᾶς θεσμῶν, ἢ νὰ παραλάβωμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1874 μὲ ἐλαχίστας τροποποιήσεις.

—Εἰς τοῦτο συμφωνεῖτε σεῖς ;

—Οὐδέτερον ἐξ αὐτῶν τῶν τρόπων δύναμαι νὰ ἐγκρίνω. Πᾶσαι ὅμως αἱ ἄλλαι λύσεις θὰ ἀπαιτήσουν ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, ἐξαρτώμενον, φυσικά, ἐκ τῆς μεθόδου καὶ ἐκ τῶν ὅρων τῆς ἐργασίας. Κατ' ἐμέ, καθὼς σᾶς εἶπα, ὡς πλαίσιον μὲν τρόπον τινὰ ζητῶ τὸν Γερμανικὸν κώδικα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πλαίσιον θὰ κεντηθοῦν ἐκεῖναι αἱ μορφαὶ ἀπὸ τὴν Γαλλοϊταλικὴν ἁπλουστέραν μορφολογίαν, αἱ ὁποῖαι θὰ καταστήσουν εὐχερεστέρον τὸν χειρισμὸν τοῦ κώδικος. Καὶ συγχρόνως θὰ δώσουν εἰς τὴν ἰδικήν μας γενεὰν ποὺ θὰ τὸν μεταχειρισθῇ πρώτη, μίαν συνέχειαν τῆς σημερινῆς νομικῆς νοοτροπίας.

—Ποῖα μέρη θὰ εἶναι ἕτοιμα κατὰ τὸ προτεινόμενον ὑφ' ὑμῶν σύστημα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραληφθοῦν ὡς ἔχουν ἀπὸ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν;

—Ἐνδεικτικῶς σᾶς λέγω, τὸ κληρονομικὸν δίκαιον τὸ θεωρῶ ἕτοιμον, ἐξαιρέσει α') τοῦ τμήματος «πλείονες κληρονόμοι καὶ εὐθύνη τοῦ κληρονόμου διὰ τὰ χρέη», τὸ ὁποῖον ἔχει παραληφθῆ ἀπὸ τὸν Ἑλβετικὸν κώδικα, ἀλλὰ χρειάζεται περαιτέρω ἐπεξεργασία καὶ β') τοῦ κεφαλαίου τῆς Νομίμου μοίρας, τὸ ὁποῖον εἶναι μὲν ἕτοιμον, ἀλλ' ἐπειδὴ δημιουργεῖ ἐνοχικὴν μόνον ἀπαίτησιν, ἔχει κατὰ τὴν γνώμην μου ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως. Ἐκ τοῦ ἐμπραγμάτου δικαίου ὅ,τι εἶναι ἕτοιμον ἠμπορεῖ νὰ παραληφθῇ, ἐξαιρέσει τοῦ ζητήματος τῆς νομῆς, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως, διότι ἐδῶ πρέπει, νομίζω, νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Γερμανικὴν μορφὴν καὶ μόνον τὴν μορφὴν καὶ ἐξαιρέσει ἀκόμη τοῦ κεφαλαίου περὶ ἐνεχύρων, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ παραληφθῇ ἀπὸ τὸ Γαλλοϊταλικὸν σχέδιον. Τὸ ἐνοχικὸν δίκαιον εἶναι σχεδὸν ἕτοιμον ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ κώδικος, αὐτὸ ὅμως εἶνε ἀκριβῶς τὸ τμῆμα, τὸ ὁποῖον, διότι ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ ὅλου δικαίου, ἔχει ἀνάγκην ἀναχωνεύσεως καὶ ἁπλοποιήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γαλλοϊταλικοῦ σχεδίου τοῦ 1929, διατηρουμένης ἐννοεῖται τῆς αὐστηρᾶς διακρίσεως μεταξὺ συμβατικῆς ἐνοχῆς καὶ τρόπου μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος. Τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς συγχωνεύσεως εἶνε βεβαίως δύσκολον, ὄχι ὅμως καὶ ἀδύνατον. Ἐὰν δὲ κατορθωθῇ τοῦτο, τότε κατ' ἀνάγκην θὰ παραλάβωμεν ἐκ τοῦ Γαλλοϊταλικοῦ σχεδίου καὶ τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τῶν Γενικῶν ἀρχῶν τοῦ ὅλου Ἀστικοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ περιέχεται εἰς τὸ ἐνοχικὸν μέρος. Ὑπολείπεται τώρα τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον ἐκ τοῦ ὁποίου ἕτοιμον θεωρῶ τὸ ἀφορῶν τὰς περιουσιακὰς σχέσεις τῶν συζύγων. Κατὰ τὰ λοιπά, ὡς πλαίσιον θὰ χρησιμεύσῃ ὁ Γερμανικὸς κῶδιξ, ἀφοῦ προηγουμένως καθορισθοῦν τὰ οὐσιαστικῶς μεταρρυθμιστέα θέματα περὶ τῶν ὁποίων ἤδη σᾶς ὡμίλησα.

—Νομίζετε ὅτι μία ἐρανιστικὴ προσπάθεια, ἢ τροποποιήσεις ὡρισμένων τμημάτων τοῦ Γερμανικοῦ κώδικος κατὰ τί παρουσιάζουν τόσον μεγάλην δυσκολίαν;

—Νὰ σᾶς εἴπω : Ἔργον τοιαύτης λογικῆς πληρότητος, οἷον εἶνε ὁ Γερμανικὸς κῶδιξ, μὲ τὴν αὐστηρὰν ἑνότητα καὶ σύνθεσιν τῆς ὕλης, ἡ ὁποία τὸν διακρίνει, ὁμοιάζει πρὸς καλλιτεχνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον καλεῖταί τις νὰ μιμηθῇ εἰς τὸ σύνολον τοῦ ὕφους ἀλλάζων μόνον μερικὰ σημεῖα, ἕνα παράθυρον λ. χ. ἢ καὶ ἕνα πάτωμα ὁλόκληρον. Κίνδυνος εἶναι ν' ἀποτύχῃ, διότι τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ τὸ διατρέχει μία πνοὴ ἑνιαία καὶ συνεπῶς ἡ ἀντικατάστασις ἑνὸς παραθύρου ἢ ἄλλου τινὸς σημείου κινδυνεύει νὰ καταστρέψῃ τὴν πνοὴν αὐτὴν ποὺ κάμνει ἀκριβῶς τὸ ἔργον ὡραῖον, διὰ νὰ μεταφερθῶμεν εἰς τὰς ἰδικάς μας σκέψεις ποὺ κάμνει ἀκριβῶς τὸν νόμον ἐξυπηρετικὸν τοῦ προορισμοῦ του.

—Καὶ ὅταν τέλος πάντων τελειώσῃ ὁ νέος κῶδιξ, τί ἐλπίζετε σεῖς ἀπὸ τὴν εἰσαγωγήν του;

—Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω εἶναι ὅτι ὁ νέος κῶδιξ θὰ καταστήσῃ μοιραίως ἀπαραίτητον καὶ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς Δικονομίας.

—Μόνον τῆς Δικονομίας; Ὁ ὀργα-
νισμὸς τῶν Δικαστηρίων, νομίζετε, ὅτι πρέπει καὶ ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ὡς ἔχει;

—Ἀσφαλῶς ὄχι. Θὰ πρέπῃ νὰ γίνουν καὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων, συμβολαιογράφων καὶ δικηγόρων. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ συνολικὴ προσπάθεια δὲν πρέπει νὰ γίνῃ διὰ μιᾶς. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀπέτυχε τὸ ἔργον τῆς κωδικοποιήσεως τοῦ Δημητρακοπούλου, εἶναι ὅτι κατήρτισε τέσσαρας συγχρόνους ἐπιτροπὰς πρὸς ἀναθεώρησιν ὅλων τῶν κωδίκων καὶ οὕτω πως κατένειμεν τὰς ἐπιστημονικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου. Τοιαύτη ταυτόχρονος ἐπιστημονικὴ ἐργασία, τόσον τεραστία, μόνον εἰς ὀλίγα ἐκ τῶν μεγάλων κρατῶν ποὺ διαθέτουν τεράστιον ἐπιστημονικὸν συγκρότημα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ὠφέλεια τὴν ὁποίαν ἀναμένει τις ἀπὸ τὸν νέον ἀστικὸν κώδικα ἐξαρτᾶται τόσον ἀπὸ τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σημαντικὰς καινοτομίας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν μορφὴν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος ἡ Κυβέρνησις. Ἕνα ἀγαθὸν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προβλέψῃ ὡς βέβαιον: Ὅτι δηλαδὴ θὰ παύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ διέπεται ἀπὸ τέσσαρα διάφορα ἀστικὰ δίκαια, τὰ ὁποῖα συγκρούονται μεταξύ των καὶ δημιουργοῦν βλάβην εἰς τὰς συναλλαγάς, ἥτις θὰ ἦτο ἀκόμη μεγαλυτέρα, ἐὰν τὰ τμήματα τῆς χώρας τὰ διεπόμενα ὑπὸ τοπικῶν κωδίκων, εἶχαν ἀκμαίαν ἐμπορικήν, βιομηχανικὴν καὶ ἐν γένει οἰκονομικὴν κίνησιν. Ἡ ἑνότης αὐτὴ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου θὰ φέρῃ καὶ τὸ ἄλλο ἀγαθόν, ὅτι θὰ καταστήσῃ τὴν νομοθέτησιν καὶ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν γένει ἐπὶ ἄλλων πεδίων δυνατάς. Διότι σήμερον λ.χ. ἕνας νόμος φορολογικὸς ἢ ἀγροτικὸς ἢ ρυθμίζων ζητήματα ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ ἐν γένει δικαίου, εἶνε διατυπωμένος εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Ρωμαϊκοῦ μόνον δικαίου, καὶ συνεπῶς ἡ τύχη αὐτοῦ καὶ ἡ ἐξέλιξις εἰς τοὺς τρεῖς τοπικοὺς κώδικας εἶναι ἐντελῶς ἀκαθόριστος καὶ δημιουργεῖ πολλάκις ἀποτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ νομοθέτου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐτελείωσεν ἡ συνομιλία μου μετὰ τοῦ διακεκριμένου νομομαθοῦς. Τὰς ἀπόψεις ἄλλων ἐπιστημόνων θὰ ἐκθέσω εἰς αὐριανὸν ἢ μεθαυριανόν μου ἄρθρον.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΤΑΤΙΚΩΤΕΡΑΣ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἡ ὑπηρεσία διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μακρὰν ἔκθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἐπέτυχεν ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς συστάσεώς της.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, κατεσχέθησαν, συλληφθέντων καὶ παραπεμφθέντων εἰς τὴν Ποινικὴν Δικαιοσύνην, ὅλων τῶν λαθρεμπόρων, τὰ ἑξῆς εἴδη:

Καπνὸς εἰς φύλλα χιλιόγρ. 76.759, καπνὸς κεκομμένος χιλογρ. 9.310, σιγαρέττα χιλιογρ. 10.850, πούρα χιλιογρ. 43, πούρα χιλιογρ. 43, σιγαρόχαρτον φυλλάδια 3.961.800, λευκὸς χάρτης, κατάλληλος διὰ κάπνισμα χιλιογρ. 493.

Ταινίαι σιγαρέττων τῶν 25 γραμμαρίων 14.240, τῶν δὲ 12 1)2 γρ. 40000, οἰνόπνευμα χιλιόγρ. 14.708, ἔλαιον χιλιόγρ. 1896, ὑφάσματα βαμβακερὰ χιλιόγρ. 3.337, ὑφάσματα μεταξωτὰ χιλιόγραμ. 1243, ζάκχαρις χιλιόγρ. 6227, καφὲς χιλιόγρ. 364, δημητριακοὶ καρποὶ χιλιόγρ. 10.749.

Οἱ φόροι καὶ οἱ δασμοὶ ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, οἵτινες θὰ διέφευγον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελον κατασχεθῆ ταῦτα ἀνέρχονται εἰς 123.064.900 δρ.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω προληφθεῖσαν ζημίαν δὲν περιλαμβάνεται ἡ σοβαρωτάτη τοιαύτη, ἡ καθ' ἡμέραν προσγιγνομένη εἰς τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς κατασχέσεως 56 μηχανημάτων κοπῆς καπνοῦ καὶ ἀρκετῶν ποσοτήτων εἰδῶν μονοπωλίου καὶ ναρκωτικῶν.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας διώξεως λαθρεμπορίου κατωρθώθη νὰ περισταλῇ ἡ ἁλιεία διὰ δυναμίτιδος εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας.

Κατὰ τὸ ἑξάμηνον χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἡ ὑπηρεσία λειτουργεῖ, συνελήφθησαν 56 ἁλιεύοντες διὰ δυναμίτιδος, κατεσχέθησαν 29 λέμβοι καὶ πολλαὶ δεκάδες χιλιογράμμων δυναμίτιδος.

Ἐξετάζουσα ἀκολούθως τὰ ἐπιτευχθέντα γενικώτερα ἀποτελέσματα ἡ ὑπηρεσία διώξεως λαθρεμπορίου, ἀποδεικνύει ὅτι χάρις εἰς τὴν συστηματικὴν καταδίωξιν τῶν λαθρεμπόρων κατωρθώθη ἡ κατὰ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν αὔξησις τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐξ ἐμμέσων φόρων κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος 1929—1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πραγματοποιηθείσας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1928—1929. Τὴν αὔξησιν ταύτην τῶν ἐσόδων ἐκ τῶν ἐμμέσων φόρων πρῶτος ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς ἀπέδωκεν εἰς τὰ ἐφαρμοσθέντα ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας μέτρα κατὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐρχομένης οἰκονομικῆς χρήσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Συγκεκριμένως ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ σιγαροχάρτου τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1928 ὁλόκληρον εἶχον προϊὸν τὴν κατανάλωσιν 1.997.374 φυλλαδίων, κατὰ τὸ ἔτος 1929 παρουσίασαν τὴν εὐχάριστον μορφὴν τῆς κατωτέρω προϊούσης βελτιώσεως.

Τὸ Α' 6μηνον κατὰ μέσον ὅρον ἡ μηνιαία κατανάλωσις δὲν ὑπερέβαινε τὰς ἀντιστοίχους τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰμὴ κατὰ 300—500 χιλιάδας φυλλάδια, κατὰ τὸ Β' ὅμως ἑξάμηνον, ὁπότε ἐλειτούργει καὶ ἡ ὑπηρεσία διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου, ἡ μηνιαία κατανάλωσις κατὰ μέσον ὅρον ὑπερβαίνει τὴν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δύο ἑκατομμύρια φυλλάδια, ἤτοι ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1928 εἶχε κατανάλωσιν φυλλάδια 1.997.394, ἐνῷ ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1929 φυλλάδια 16.747.614.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τὸ τρέχον ἔτος συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γενικοῦ προγράμματος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη κατόπιν μελέτης τῶν ἐκθέσεων τῶν διαφόρων ταπητουργικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐμπειρογνωμόνων.

Τὰ κυριώτερα κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν, ὅστις ἀνέρχεται ἐν ὅλῳ εἰς 4 ἑκατομ. δραχμῶν, πλὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν γραφείων καὶ τοῦ προσωπικοῦ εἶνε τὰ ἑξῆς :

Διὰ διαφήμισιν, συμμετοχὴν εἰς ἐκθέσεις κλπ. 700 χιλιάδες. Δι' ἔξοδα ἀντιπροσώπων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐμπορικὰ ταξείδια εἰς τὰς χώρας καταναλώσεως κλπ. 1.000.000. Δι' ἀποστολὴν εἰδικῶν ἐργατίδων εἰς τὰ χωρία πρὸς διδαχὴν τῆς ταπητουργίας, διὰ βραβεῖα κλπ. 600 χιλιάδες.

Τὰ λοιπὰ ἔξοδα ἀφοροῦν τὴν ἐνοικίασιν μεγάλης αἰθούσης ὅπου θὰ συγκεντρωθοῦν πρὸς ἔκθεσιν καὶ πώλησιν τὰ ὑπάρχοντα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἀποθέματα ταπήτων καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ διευθύνοντος καὶ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Ὡς ἔσοδα ὁ Ὀργανισμὸς θὰ ἔχῃ ἀφ' ἑνὸς τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων του, τὴν προμήθειαν ἐκ τῆς πωλήσεως ταπήτων καὶ τὴν διαφορὰν τόκων ἐκ τῆς παροχῆς δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ εἰς τοὺς ταπητουργούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ προϊὸν τοῦ εἰδικοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν νημάτων, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόδοσις, καίτοι σήμερον μικρά, ἐλπίζεται ὅτι θὰ αὐξήσῃ μελλοντικῶς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διαχείρισις ὑπουργείου Στρατιωτικῶν διακηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν τσιγκογράφησιν σχημάτων ἐκτυπουμένων δύο (2) κανονισμῶν Πυρ)κοῦ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4997) 22965)14—11—29 Δ.Υ.Σ. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς τὴν 6ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12—13. Οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν κοινοποιηθήσονται τοῖς ἐνδιαφερομένοις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ παρὰ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19η Φεβρουαρίου 1930
Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΛΙΟΣΗΣ
ἀντ)ρχης

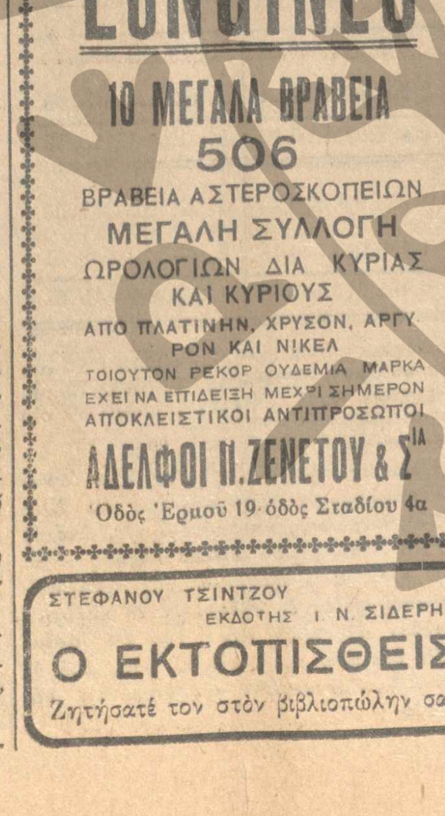

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΑΡΚΑ
LONGINES
10 ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
506
ΒΡΑΒΕΙΑ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΩΝ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥΣ
ΑΠΟ ΠΛΑΤΙΝΗΝ, ΧΡΥΣΟΝ, ΑΡΓΥΡΟΝ ΝΙΚΕΛ
ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΥΔΕΜΙΑ ΜΑΡΚΑ ΕΧΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ Η. ΖΕΝΕΤΟΥ & Σια
Ὁδὸς Σταδίου 4α

ΣΤΕΦΑΝΟΥ [illegible]
ΕΚΔΟΤΗΣ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ
Ο ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΙΣ
Ζητήσατέ τον στὸν βιβλιοπώλην σας

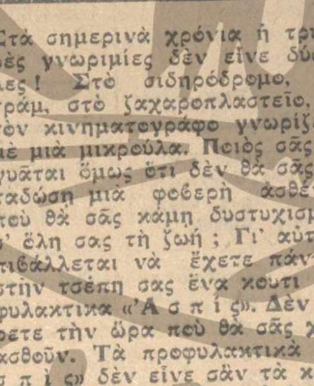
Ἔχετε πάντοτε στὴ τσέπη σας ἕνα κουτὶ
ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ
ΑΣΠΙΣ

Στὰ σημερινὰ χρόνια ἡ τρυφερὲς γνωριμίες δὲν εἶνε δύσκολες! Στὸ σιδηρόδρομο, στὰ τράμ, στὸ ζαχαροπλαστεῖο, εἰς τὸν κινηματογράφο γνωρίζεσθε μὲ μιὰ μικροῦλα. Ποιὸς σᾶς ἐγγυᾶται ὅμως ὅτι δὲν θὰ σᾶς μεταδώσῃ μιὰ φοβερὴ ἀσθένεια ποὺ θὰ σᾶς κάμῃ δυστυχισμένο σ' ὅλη σας τὴ ζωή; Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ ἔχετε πάντοτε στὴν τσέπη σας ἕνα κουτὶ προφυλακτικὰ «Ἀ σ π ί ς». Δὲν ξεύρετε τὴν ὥρα ποὺ θὰ σᾶς χρειασθοῦν. Τὰ προφυλακτικὰ «Ἀ σ π ί ς» δὲν εἶνε σὰν τὰ κοινὰ préservatifs. Εἶνε ἐκλεκτῆς ποιότητος, πολὺ στερεὰ καὶ σᾶς προφυλάσσουν πλήρως ἀπὸ κάθε ἀφροδίσιον νόσημα.

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ἡ Ὁμοσπονδία [illegible] λήλων ἐξέδωκε χθὲς [illegible] νωσιν:

«Ἡ Ἐκτελεστικὴ [illegible] τῆς Ὁμοσπονδίας [illegible] λήλων, ἔχουσα ὑπ' [illegible] ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσ[illegible] τῆς Κυβερνήσεως, [illegible] ζήτημα τῶν κοινων[illegible] διαπιστώσασα:

1) Συνέχισιν [illegible] νης παρὰ τῆς Κυβε[illegible] καὶ ἀνθυπαλληλικῆ[illegible] μένης ἤδη διὰ τῆς [illegible] δοτικῶν ἀπόψεων [illegible] ματος.

2) Ἀθέτησιν [illegible] παλληλικὸν κόσμον [illegible] σεων, καθόσον ἡ μ[illegible] κοῦ νομοσχεδίου πρ[illegible] πρὸς οὐσιαστικὴν ἐ[illegible] τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ [illegible]

[illegible]

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΙΝ

Κατόπιν σχετικ[illegible] πουργείου Γεωργί[illegible] Στρατιωτικῶν ἀπε[illegible] τὸ ὑπουργεῖον Γεω[illegible] εὐθυντὰς καὶ παρ[illegible] κῶν συνεργείων δι[illegible] σιν Θεσσαλίας, Μ[illegible] τοὺς κάτωθι ἀξιω[illegible]

Ταγματάρχας [illegible] λην, μηχανικοῦ Σ[illegible]

Λοχαγοὺς πεζικ[illegible] Κνιθάκην, Ρέντην [illegible] φούτην.

Ὑπολοχαγοὺς π[illegible] ροβολικοῦ Χατζηπ[illegible] δάκην.

Ἀνθυπολοχαγοὺς [illegible] πεζ. Πασπαράκην [illegible] πεζ. Κωνσταντινίδ[illegible] κλάρην, λοχ. πεζ[illegible] κην, Δημᾶκον, ἀν[illegible] λοχ. πεζ. Παναγ[illegible] πεζ. Τιμογιαννάκ[illegible] κην, ὑπολοχ. πεζ. [illegible] Μπόντζον, Σερέπ[illegible] πολ. πυρ. Παπακ[illegible] Σοφικίτην, λοχ. [illegible] πεζ. Παπαθανασ[illegible] λην, Παπαδάκην, [illegible] δην, λοχ. πεζ. Π[illegible] τον, ὑπολ. πεζ. Κ[illegible] πεζ. Ἀργυρόν, [illegible] θυπίλαρχον Σκου[illegible] κόδειλον, Κοντόν, [illegible] δην, πεζ. Γιαννα[illegible] ἀνθ. πεζ. Καραθ[illegible] μᾶν, ἀνθυπίλαρχ[illegible] Καρτάλον, ὑπολ. [illegible] παμαντέλον, Καρ[illegible] δην, ὑπολ. μηχ. [illegible] μηχ. Κιφωνίδην, [illegible] πυρ. Καβαλᾶν, [illegible] Κώσταν, Ἀντω[illegible] τζηκολάου, Λεγ[illegible] δην, ὑπολ. πυρ. [illegible] Προβιδάκην, πυ[illegible] Μιχαλέαν, λοχ. [illegible] πεζ. Κριτσίνην, [illegible] Βασσαρδάνην, [illegible] Κίτσον, Χλωρό[illegible] νην, πεζ. Σκανα[illegible] μηχ. Βογιατζῆν, [illegible] πολ. πεζ. Μανάβ[illegible] λοχ. πεζ. Καροφ[illegible] κλάκην, πεζ. Γκ[illegible] Χρηστέαν, λοχ. [illegible]

Ὁμοίως ἀποσ[illegible] τας εἰς τὸ ὑπ[illegible] κτηματολογικὰς [illegible] σίας τρέχοντος ἔ[illegible] ωματικοὺς :

Ταγματάρχας [illegible] Τσακαλῶτον, πυ[illegible] κην.

Ὑπολοχαγοὺς [illegible] τιστήν, ἀνθ. πε[illegible] πεζ. Βλαχόπουλο[illegible] νην, Φιλίππου, [illegible] πεζ. Τζιόβαν, [illegible] Δανέλλην, ὕλαρχ[illegible] Βεΐμον, Γριβέα[illegible] ὑπολ., μηχ. Βρετ[illegible]

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Κατὰ ληφθέν[illegible] ἐρράγη εἰς τὸ [illegible] πυρκαϊὰ εἰς τὴν [illegible] κα. Δὲν εἶνε ἀ[illegible] τῶν ζημιῶν.

Παρὰ τὴν Δ[illegible] εἰς ἀποθήκην [illegible] καπνὰ ἀξίας [illegible] μῶν.

ΚΛΟΠΗ ΕΙΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Δύο κλέπται, [illegible] ζεται Δημητρίου [illegible] νύκτα εἰς τὸ ἐ[illegible] στάσιον ζαχαρ[illegible] τοῦ κ. Α. Ἀκ[illegible] στα γλυκίσματα [illegible] λα τὰ ἑρμάρια, [illegible] περιείχοντο αἱ [illegible] τος, ἀνερχόμενα [illegible] τόπιν ἀπῆλθον [illegible] πίλι πλῆρες γλ[illegible] κὲρ καὶ δύο μ[illegible] σματα. Φεύγον[illegible] τὴν ὁδὸν Ἡρῴ[illegible] φύλαξ τοῦ Γ' [illegible] ψιασθεὶς τούτο[illegible] προήρχοντο τὰ [illegible] τουν εἰς χεῖρά[illegible] δυνήθησαν νὰ [illegible] ἀστυφύλαξ τοῦ [illegible] θήσουν. Ὁ εἷς [illegible] τὸ ζιμπίλι ἐτρά[illegible] σθη. Παρεδόθη [illegible] ὁ κρατῶν τὰ [illegible] Δημητρίου.

Ὁ συλληφθ[illegible] ἀποκαλύψῃ τὸν [illegible]

ΖΗΤΕΙΤΑΙ [illegible] Γερμανικῆς. Ε. [illegible] Σταδίου 7β, Ἀ[illegible]

ΣΤΟΙΧΕΙΑ τυπογραφικὰ παλαιὰ ζητοῦνται πρὸς ἀγορὰν μὲ τὴν ὀκᾶ. Προσφοραὶ Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΓΡΙΟΤΗΤΟΣ

ΜΙΑ ΜΑΚΑΒΡΙΟΣ ΣΚΗΝΗ

[illegible]

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

[illegible]

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

[illegible]

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

[illegible]

ΔΙΑ ΤΑ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ
[illegible] THERMOSINE
LARCHETTE
[illegible]
ΝΙΚΟΣ Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Στοὰ Πεσμαζόγλου

ΑΡΚΙ
[illegible]
Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & Σια
ΑΘΗΝΑΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρὸς
[illegible]

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΔΙΑΡΡΗΔΗΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΟΥΤΕ ΔΕΧΕΤΑΙ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΚΕΛΛΟΓΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αὐθεντικαὶ πληροφορίαι ἐκ Βασιγκτῶνος ἀναφέρουν ὅτι ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χοῦβερ ἀπορρίπτει τὸ σχέδιον τοῦ Μεσογειακοῦ συμφώνου καθὼς ἐπίσης ἀποκρούει οἱανδήποτε σχετικὴν ἐπέκτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ συμφώνου Κέλλογκ.

Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται προσθέτως ὅτι ἡ στάσις τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῇ Ναυτικῇ Διασκέψει θὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς τάσεις τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας, τῆς ὁποίας ἡ πλειοψηφία ἐμμένει εἰς τὴν αὐστηρὰν ἑρμηνείαν τοῦ δόγματος τοῦ Μονρόε.

Τονίζεται ὅτι πάντως οἱ πολιτικοὶ ὑπολογισμοὶ θὰ ἀποτρέψουν τὸν κ. Χοῦβερ, καὶ ἂν τὸ ἐπεθύμει ἀκόμη, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν χειρονομίαν τοῦ Οὐΐλσωνος.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΚΑΛΙ - ΒΕΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεσκέφθη σήμερον τὴν πρωΐαν τὰ ὀρφανοτροφεῖα Κανισκέρειον καὶ Μπενάκειον, τὴν δὲ 11ην ἐπεσκέφθη τὸν Αἰγύπτιον διοικητὴν τῆς Ἀλεξανδρείας.

Τὴν μεσημβρίαν παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νηπιακοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἑλληνίδων, ὅπου προσεφώνησεν αὐτὸν ἡ κυρία Μαρία Καζούλη. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἀπαντῶν, ἐξῆρε τὴν συμβολὴν τῶν Ἑλληνίδων εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. ὑπουργὸς παρηκολούθησεν ἀγῶνα ποδοσφαίρου ἀγγλοελληνικόν, ἀκολούθως δὲ ἐδέχθη τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας εἰς τὸ γενικὸν προξενεῖον.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ φθάσῃ εἰς τὸ Κάϊρον τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, θὰ γίνῃ δὲ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Φουὰτ τὴν μεσημβρίαν. Τὴν ἑσπέραν θὰ παρατεθῇ εἰς τιμήν του γεῦμα εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσουν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὴν Τετάρτην θὰ παρακαθήσῃ εἰς γεῦμα εἰς τὴν βρεττανικὴν ἁρμοστείαν καὶ τὴν Πέμπτην εἰς γεῦμα παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν Γκαλὶ βέη.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αἰγύπτου Γκαλὶ βέης, ἀπηύθυνε ραδιογραφικῶς πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον τὸν ἀκόλουθον χαιρετισμόν:

«Εὔχομαι εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα τὸ καλῶς ἤλθατε καὶ εὐχάριστον διαμονὴν ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἐδάφους, χαίρω δὲ ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς προσεχοῦς συναντήσεώς μας».

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπήντησε ραδιογραφικῶς ὡς ἑξῆς:

«Βαθέως συγκεκινημένος ἐκ τῶν φιλοφρόνων λόγων σας, σᾶς παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε, ὅτι λογίζομαι ἰδιαζόντως εὐτυχής, διότι θὰ σᾶς συναντήσω καὶ θὰ διέλθω ἡμέρας τινὰς ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς ὁποίας ὁ πολιτισμὸς ὑπῆρξε πρόδρομος τοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὁ λαὸς τῆς ὁποίας συνενοῖ τὰ αἰσθήματα τῆς ἐγκαρδίου φιλίας του πρὸς τὰ τῆς Αἰγύπτου».

ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΤΟΪΟΝ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

ΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου τὸ μέγα ἑλβετικὸν ἀεροπλάνον «Ἂντ Ἄστρα» μὲ τὸ ὁποῖον ὁ βαρῶνος Ρότσιλντ ὠργάνωσε μεγάλην ἐναέριον ἐκδρομὴν εἰς Ταγκανίκαν τῆς Ἀφρικῆς πρὸς κυνήγιον λεόντων. Τὸ ἀεροπλάνον διηύθυνεν ὁ διάσημος Ἑλβετὸς ἀεροπόρος κ. Βάλτερ Μίττελχολτσερ, ἐπέβαινον δὲ αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ βαρώνου Ρότσιλντ ὁ δεύτερος πιλότος Βέϊκμαν καὶ ὁ μηχανικὸς Κούντσλε. Τὸ ταξείδιον καὶ αἱ κυνηγετικαὶ ἐκδρομαὶ διήρκεσαν 7 ἑβδομάδας διότι τὸ ἀεροπλάνον ἀνεχώρησεν ἐκ Ζυρίχης κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, διήνυσαν δὲ ἐν ὅλῳ 17.535 χιλιόμετρα εἰς 115 ὥρας πτήσεως.

Ἡ ἀποστολὴ ἦτο ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀπὸ κυνηγετικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀεροπορικῆς ἀπόψεως διότι διὰ πρώτην φορὰν ἀεροπλάνον ἐπέταξεν ἀπὸ τὸ Κιλιμαντζάρο, τὸ μεγαλύτερον ὄρος τῆς Ἀφρικῆς (ὕψους 6200 μέτρων) ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ὄρος Κέννα (ὕψους 5600 μέτρων).

Βάσις τῆς κυνηγετικῆς ἐκδρομῆς τῆς ἀποστολῆς ἦτο ἡ πόλις Ναϊρόμπι τῆς ἀγγλικῆς ἀποικίας Κέννα. Αἱ κυνηγετικαὶ ἐκδρομαὶ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς ἐγένοντο κυρίως εἰς τὴν μεταξὺ τῆς λίμνης Βικτωρίας καὶ τοῦ ὄρους Κιλιμαντζάρο πεδιάδα. Οἱ ἀεροπόροι διεπίστωσαν ὅτι εἰς τὴν πεδιάδα ἐκείνην διαβιοῦν περὶ τὰς 100.000 ἀγρίων ζώων, μεταξὺ τῶν ὁποίων 3 περίπου χιλιάδες λεόντων. Κατὰ τὰς ἓξ ἑβδομάδας τοῦ κυνηγίου των ἐφόνευσαν πέντε λέοντας, πέντε βουβάλους, δύο ρινόκερω καὶ πολλὰς ἀντιλόπας.

Οἱ ἀεροπόροι ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχαιότητας σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν ἀναχωροῦν κατ' εὐθεῖαν διὰ Ρώμην.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΟΙΤΥΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Η ΔΙΚΗ...ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ

Μετὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου λόγῳ τῆς μὴ προσελεύσεως καὶ ὁρκωμοσίας τοῦ κ. Μπέη Μαυρομιχάλη, ἡ Κυβέρνησις προεκήρυξεν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἦτο πρὶν σύμβουλος τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας. Παρὰ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἰδικῶν νομομαθῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὥρισε τὴν ἐκλογὴν διὰ τὴν 9 Μαρτίου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσέφυγαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ὥρισε δικάσιμον τὴν 29ην Ἀπριλίου, κατόπιν τῆς ἐκλογῆς δηλαδή.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ θὰ προκαλέσῃ ἐπερώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΦΟΡΟΥ

Διὰ διατάγματος καταργεῖται ὁ ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς περιθάλψεως καὶ στεγάσεως προσφύγων τῆς περιφερείας.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΡΑΓΔΑΙΑΣ ΒΡΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβε χθὲς τὰ ἑξῆς τηλεγραφήματα, ἀναφερόμενα εἰς καταστροφὰς ἐκ θυέλλης καὶ νεροποντῆς:

Τοῦ νομάρχου Κεφαλληνίας ἀναφέροντος ὅτι καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἀπὸ τῆς Πέμπτης ἐνέσκηψε θύελλα πρωτοφανοῦς ἐντάσεως. Μερικαὶ οἰκίαι εἰς τὴν περιφέρειαν Θηναίας ὑπέστησαν ζημίας πολλὰ δὲ ἐλαιόδενδρα ἐξερριζώθησαν. Ἡ θύελλα ἐξακολουθεῖ.

Καὶ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Ἱστιαίας (Εὐβοίας), ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι καταιγὶς ἐνσκήψασα ἀπὸ διημέρου καὶ ἐξακολουθοῦσα ἀκόμη ἐπροκάλεσε πλημμύραν τοῦ χειμάρρου Ξηριᾶ, παρέσυρε δὲ καὶ τὸ νεοκατασκευασθὲν πρόχωμα. Τὰ ὕδατα τὰ ὁποῖα διέρχονται ὑπὸ τὴν μικρὰν γέφυραν, παρέσυραν τὸ ὑπόβαθρον αὐτῆς. Ἡ συγκοινωνία Ἱστιαίας μετὰ τῶν χωρίων Εὐβοίας διεκόπη.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ' 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ταχεῖα ἁμαξοστοιχία Ἀθηνῶν—Θεσ)νίκης κατηργήθη μέχρι πλήρους διορθώσεως τῆς γραμμῆς. Λειτουργεῖ μόνον τὸ Σεμπλόν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΝ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως χθὲς τὴν νύκτα, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προσφυγικοῦ συλλαλητηρίου —περὶ οὗ γράφομεν εἰς τὴν οἰκείαν στήλην— κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σήμερον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν, ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἀδικαιολόγητον τὸν προκληθέντα ὑπὸ τῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων θόρυβον περὶ τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν, δεδομένου ὅτι ἡ ὑποκινουμένη ὑπ' αὐτῶν ἐξέγερσις στηρίζεται εἰς τὰς περὶ συμψηφισμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν πληροφορίας, συμψηφισμοῦ τὸν ὁποῖον δῆθεν ἐπιδιώκει διὰ τῶν συμφωνιῶν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἐνῷ —παρατηρεῖται ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων— ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει ἀντιθέτως, διὰ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν, ὅπως ἀνατεθῇ εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἑκατέρωθεν ἀξιώσεων.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, ὡς ἐτονίσθη ἐκ τῆς ἰδίας κυβερνητικῆς πηγῆς, θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν προσφύγων κατὰ τὴν σημερινήν των ἀκρόασιν παρ' αὐτῷ, ἐξηγῶν ἀναλυτικῶς τὴν ἐν προκειμένῳ τακτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὰς ἀναφερομένας κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσφυγικοὶ κύκλοι ἀπαντοῦν ὅτι εἶνε παγκοίνως γνωσταὶ αἱ ἐπιδιώξεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς προσφυγικὰς περιουσίας, τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ὁ συμψηφισμός, ὡς ἴσων πρὸς τὰς τουρκικάς. Ἡ δὲ πρότασις περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀποτελεῖ εἰμὴ συγκάλυψιν τῶν τεκταινομένων, ἀφοῦ μάλιστα ὑπάρχει καὶ ἡ προηγουμένη ἐκτίμησις τῶν οὐδετέρων, εἰς βάρος τῆς προσφυγικῆς περιουσίας.

Οἱ ὡς ἄνω ἐνδιαφερόμενοι προσφυγικοὶ κύκλοι παρατηροῦν προσθέτως ὅτι ἡ ἀπὸ χθὲς ἀναληφθεῖσα προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς κατευνασμὸν τῆς ἐξεγέρσεως τῶν προσφύγων εἶνε ἐνδεικτικὴ τοῦ ὅτι αὐτὸς ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνησθάνθη ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀδικίαν τὴν προσγινομένην πρὸς τὰς προσφυγικὰς ἀπαιτήσεις, ἰδίᾳ δὲ τὰς τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατενόησε καὶ ὁ ἴδιος τὴν δικαιολογημένην ἐξέγερσιν τῶν προσφυγικῶν μαζῶν τὰς ὁποίας θὰ προσπαθήσῃ ἤδη νὰ ἐξευμενίσῃ ἴσως διὰ «συγκερασμένων» δηλώσεων.

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὡς ἐγνώσθη, πρόκειται νὰ δοθοῦν ὑπὸ τύπον ἀνακοινωθέντος πρὸς τὰς ἐφημερίδας.

ΑΡΧΕΤΑΙ ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΟΤΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΠΑΙΖΕΙ.—ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐξεδόθη χθὲς ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

«Ἡ Συνομοσπονδία Δημοσίων Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος κατόπιν τῶν ἐπιβεβαιωθέντων πλέον ἐνδοιασμῶν της, τοὺς ὁποίους ἐξ ἀρχῆς διετύπωσε ὅσον ἀφορᾷ τὰς πραγματικὰς προθέσεις καὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν στοιχειωδῶν ἀπαιτήσεων τῶν ὑπαλλήλων, εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ ἑπόμενα:

Ἁπλῆ παραβολὴ τῆς ὑπεραισιοδοξίας τὴν ὁποίαν ἐντατικῶς ἐκαλλιέργησε ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν ὑπαλληλικῶν ζητημάτων πρὸς τὸ σημερινὸν κατάντημά των, ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ δεκαοκτάμηνος ἱστορία, ὅλα αὐτὰ τὰ διατυμπανισθέντα μέτρα ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων, αἱ ἐπιτροπαί, αἱ ὑποεπιτροπαί, αἱ μελέται, τὰ νομοσχέδια, αἱ ὑποσχέσεις, εἰς ἕνα καὶ μόνον ἀπέβλεπον σκοπόν: Νὰ καλλιεργήσουν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους μίαν πεποίθησιν ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τους, καὶ νὰ χαλαρώσουν κάθε διάθεσιν δράσεως ἐν ἀναμονῇ τῶν μὴ προοριζομένων πρὸς πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων.

Οὕτως, ὅπως ἀπεδείχθη πλέον καθαρά, ἡ περίφημος ὑπαλληλικὴ ἐπιτροπὴ συνεστήθη καὶ συνεκροτήθη ἐξ ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς ὑπαλληλίας διὰ νὰ ῥαβδοξυλώνῃ σχέδια καὶ νομοσχέδια καὶ νὰ καλλιεργῇ μὲ τὸ σήμερον καὶ αὔριον τὴν πλάνην ὅτι ἐπὶ τέλους κάποιαν ἡμέραν θὰ ἱκανοποιοῦντο αἱ ἀξιώσεις τῶν ὑπαλλήλων. Δὲν διέφυγεν ἐν τούτοις τὴν προσοχὴν τῶν ὑπαλλήλων τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις πολλάκις νίπτουσα τὰς χεῖρας της ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ δυσανασχετοῦντος ὑπαλληλικοῦ κόσμου, διεκήρυσσε ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ καταστήσῃ νόμους τὰ σχέδια τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὅτι δῆθεν ἐξ αἰτίας τῆς βραδύτητος τῆς ἐπιτροπῆς ἐβράδυνεν ἡ λύσις τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ζητημάτων. Ἀλλ' ἐπίσης εἶνε γεγονὸς ὅτι ὁσάκις ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ὑπαλλήλων ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεκρυστάλλωνε ἕνα σχέδιον νόμου ἐπὶ τέλους, ἐξητμίζετο τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς κόσμος ὅτι τοῦτο παρεπέμπετο εἰς νέας μελέτας καὶ ἐπεξεργασίας.

Ἐντεῦθεν ἐμορφώθη εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἡ ἀντίληψις ὅτι μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἐπιτροπῆς ἐπαίζετο μία συμπαιγνία εἰς βάρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Περὶ τούτου μαρτυρεῖ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ μισθολογίου, αἱ δηλώσεις περὶ διαγραφῆς τῆς πιστώσεως τῶν 160 ἑκατομμυρίων καὶ αἱ περιπέτειαι τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Καὶ ἤδη, ἀντὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ὑπαλληλικῶν ζητημάτων, ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς κόσμος ἀντιμετωπίζει τὰς πραγματικὰς κυβερνητικὰς διαθέσεις ἐπὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ, δηλαδὴ οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων καὶ περιορισμοὺς τῶν ἐλευθεριῶν των. Οὕτω, τὸ μόνον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης ἱστορίας, ἦτο νὰ καλλιεργηθῇ ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸν λαὸν ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι κατέφαγαν τὸν Προϋπολογισμὸν μὲ ἐπανειλημμένας δῆθεν βελτιώσεις τῆς μισθοδοσίας των καὶ ἄλλα ὠφελήματα.

Κατόπιν τούτου, ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς κόσμος, μὴ δυνάμενος ν' ἀνεχθῇ τὴν κατάστασιν αὐτήν, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ διεκδικήσῃ μὲ τὰς δυνάμεις του τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἀπαιτήσεών του. Ἀπαρχὴν τῆς προσπαθείας ταύτης θ' ἀποτελέσουν αἱ ἀποφασισθεῖσαι συγκεντρώσεις καθ' ἅπαν τὸ Κράτος μὲ τὰ ἑξῆς διεκδικήσεις:

Α'. Ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου:

1. Ἀντιπροσώπευσιν εἰς τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια δι' αἱρετῶν ἀντιπροσώπων ὡς τοῦτο ἰσχύει εἰς τὰς περισσοτέρας πολιτισμένας χώρας καὶ διὰ νὰ παύσῃ νὰ ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ τὴν αὐθαίρετον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τῆς διευθυντοκρατίας.
2. Δημοσιότητα τῆς διαδικασίας ὥστε νὰ μὴ κρίνεται ὁ ὑπάλληλος ἐπὶ τῇ βάσει συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ἀλλὰ βάσει πραγματικῶν στοιχείων καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα ἀκροατηρίου.
3. Περιορισμὸν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου εἰς τὸ καθαρῶς ὑπηρεσιακὸν ἔργον τοῦ ὑπαλλήλου.
4. Καθορισμὸν πειθαρχικοῦ δικαίου καὶ δικονομίας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ δικάζουν τὰ συμβούλια καὶ ὄχι κατὰ τὴν αὐθαίρετον καὶ προσωπικήν των κρίσιν ὡς γίνεται σήμερον καὶ παράστασιν τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου.
5. Περιορισμὸν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ γενικῶν γραμματέων τῶν Ὑπουργείων ὡς κομματικῶν παραγόντων εἰς τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον.

Β'. Ἐπὶ τῶν ἀδειῶν διαθεσιμότητος καὶ ὑγείας:

1. Δικαίωμα τοῦ ὑπαλλήλου ἀνεξαρτήτως ἐτῶν ὑπηρεσίας ἡ μηνιαία κατ' ἔτος ἄδεια μετ' ἀποδοχῶν.
2. Δικαίωμα τοῦ συνόλου τῶν ὑπαλλήλων ἡ ἄνευ ἀποδοχῶν ἄδεια εἰς τοὺς προέδρους καὶ γραμματεῖς τῶν κεντρικῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων.
3. Διαθεσιμότητα εἰς τὴν περίπτωσιν καταργήσεως θέσεως καὶ ἀσθενείας διαρκείας.
4. Ὑποχρεωτικὴν παροχὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀδείας καὶ νοσηλείων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους μέχρις ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας των.
5. Ἄδειαν τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων μέχρις ἓξ μηνῶν διὰ τὴν περίπτωσιν τοκετοῦ.
6. Ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸ Κράτος νοσηλείαν φυματικῶν ὑπαλλήλων.
7. Ἐξασφάλισιν ὅρων ὑγιεινῆς εἰς τὰ δημόσια καταστήματα.

Γ'. Ἐπὶ τοῦ μισθολογικοῦ:

1. Χορήγησιν τοῦ κρατηθέντος μέρους τῆς τελευταίας αὐξήσεως.
2. Καταβολὴν ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου τῆς ἀναγεγραμμένης — καὶ διαγραφείσης τελευταίως — πιστώσεως τῶν 160 ἑκατομμυρίων.
3. Καθορισμὸν ἐλαχίστου ὁρίου συντηρήσεως καὶ ἐλάττωσιν τῆς ἀναλογίας μισθῶν μεταξὺ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ διαβάθμισιν τῶν κατωτέρων δικαστικῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.
4. Χορήγησιν τοῦ ἀνωτέρου μισθοῦ εἰς τοὺς μὴ προαγομένους ἐλλείψει θέσεως ὑπαλλήλους.
5. Χορήγησιν οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος.
6. Μισθολογικὴν ἐξίσωσιν τῶν ὁμοιοβάθμων.

Δ'. Ἐπὶ τῶν συντάξεων:

1) Ἐλάττωσιν τοῦ χρονικοῦ ὁρίου τῆς αὐτοβούλου ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, μετὰ 25ετῆ ὑπηρεσίαν διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 20 διὰ τὰς γυναῖκας.

2) Χορήγησιν ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως μετὰ συμπλήρωσιν 25ετοῦς ὑπηρεσίας, ἐλαχίστων ὑπαλλήλων δυναμένων, ὡς ἀποδεικνύει ἡ στατιστική, νὰ ἐπιζήσουν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς μισθολογικὰς καὶ βιωτικὰς συνθήκας, μετὰ 35ετῆ ὑπηρεσίαν.

3) Γενικῶς νὰ γίνουν ἀνθρωπινώτεραι αἱ συντάξεις καὶ νὰ καταργηθοῦν αἱ χαριστικαὶ τοιαῦται.

Ε'. Ἐπὶ τῆς κατοικίας τῶν ὑπαλλήλων:

Ἀντὶ τοῦ γνωστοῦ κατασκευάσματος «περὶ ἀνεγέρσεως εὐθηνῶν κατοικιῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους», τὸ ὁποῖον μόνον ὡς εἰρωνεία δύναται νὰ θεωρηθῇ:

1) Χορήγησιν μακροπροθέσμων καὶ μικροτόκων δανείων.

2) Παραχώρησιν οἰκοπέδων ὑπὸ τῶν δήμων, κοινοτήτων, τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν μονῶν δωρεὰν ἢ εἰς προπολεμικὰς τιμάς.

3) Τροποποίησιν γενικῶς τοῦ νόμου εἰς τρόπον ὥστε νὰ στεγασθοῦν οἱ οἰκονομικῶς ἀσθενέστεροι ὑπάλληλοι.

Ἡ Συνομοσπονδία, καταγγέλλουσα τὴν πολιτικὴν τῶν παρελκύσεων καὶ τῶν ἀναβολῶν, καλεῖ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ συσπειρωθοῦν περὶ τὰς ὀργανώσεις των, νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὰς διαταγάς της καὶ μετ' ἀποφασιστικότητος νὰ διεκδικήσουν τὰ δίκαιά των κατὰ τὸν ἀρχόμενον ἀγῶνα.

(Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἀφίκετο σήμερον ἐκ Χάγης μέσῳ Παρισίων ὁ κ. Ἐξηντάρης, πρόεδρος τῆς παρὰ τῇ Μικτῇ Ἑλληνοβουλγαρικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσωπείας.

Ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Ἐξηντάρη ἔθεσα τὴν πληροφορίαν περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σόφιας σχετικῶς πρὸς τὰ κοινοτικὰ καὶ μοναστηριακὰ ἑλληνικὰ κτήματα ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ὁ κ. Ἐξηντάρης ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς ὑποεπιτροπῆς οὐδεμίαν σημασίαν ἔχουν ἐφ' ὅσον ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸ ζήτημα εὑρίσκεται ἐνώπιον τοῦ διεθνοῦς δικαστηρίου τῆς Χάγης, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις θὰ εἶνε δικαία κατὰ τὴν ἀποκομισθεῖσαν ἐκεῖθεν ἐντύπωσιν.

Ὁ κ. Ἐξηντάρης ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Ἀθήνας.

ΑΘΡΟΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΛΥΣΣΗΣ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς Θηβῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφέρει ὅτι ἀρκετὰ ζῶα προσεβλήθησαν ἀπὸ λύσσαν. Μεταξὺ τῶν προσβληθέντων ζώων εἶνε καὶ εἷς ἵππος τῆς χωροφυλακῆς ὁ ὁποῖος ἔδηξε τέσσαρας χωροφύλακας.

ΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ο ΦΟΡΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν σύσκεψιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καθωρίσθησαν αἱ διαρρυθμίσεις, αἵτινες θὰ γίνουν εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν.

Εἰς τὸ καταρτισθὲν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀμέσου φορολογίας ἐτέθη διάταξις καθ' ἣν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπιτηδεύματος θὰ ὑπαχθοῦν καὶ οἱ ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποὶ ἐξαγωγικοὶ οἶκοι καπνοῦ διὰ καταβολῆς μικροῦ τινος φόρου, τὸν ὁποῖον ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται οὗτοι. Ὁ φόρος θὰ κυμαίνεται ἀπὸ 20—70 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἀναλόγως τῆς καπνοπαραγωγικῆς περιφερείας καὶ τῆς ποιότητος τοῦ καπνοῦ.

Εἰς ἃς πόλεις ὑπάρχουν πλείονες οἰκονομικαὶ ἐφορίαι ἡ κατάταξις τῶν ἐπιτηδευματιῶν θὰ γίνῃ ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνης ἐπιτροπῆς, λαμβάνεται δὲ πρόνοια ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ προβῇ εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν κατόπιν ἐπιτοπίου ἐξετάσεως αὐτῶν.

Τέλος ὁρίζεται ὅτι ἐὰν ἐπιχειρηματίας τις ἔχῃ καὶ ὑποκαταστήματα εἰς ἐπαρχιακὰς πόλεις θὰ ὑπόκειται εἰς φορολογίαν μόνον τὸ κεντρικὸν αὐτοῦ κατάστημα.

Ἡ φορολογία τοῦ συνθετικοῦ μεταβάλλεται ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον καὶ καταργοῦνται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τεκμηρίων.

Ἡ φορολογικὴ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος θὰ ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας, ὅπου δὲ ταῦτα δὲν συμπίπτουν μὲ τὸ τεκμήριον τοῦ ἐνοικίου ἢ τοῦ αὐτοκινήτου τότε θὰ συμπληροῦται ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος ἀναλόγως.

Διὰ τὸ τοκόσημον ὁρίζεται ὅτι ἀπαλλάσσονται τούτου ὅλαι αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἐμπορικαὶ πιστώσεις. Τὸ νομοσχέδιον θὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν, καθ' ἃ δὲ ἀνεκοινώθη, ἐξεδόθησαν αἱ σχετικαὶ διαταγαὶ πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, διὰ τῶν ὁποίων ἐντέλλονται αὗται ὅπως ἀναστείλουν τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων φόρων ἐκ παρομοίων ὑποθέσεων.

Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἀπεφασίσθη νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ φόρου ἡ πρόσοδος τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ μερισμάτων διὰ τὴν σύστασιν τῶν ὁποίων συνέπραξαν αὗται καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν εἰς τὰ χαρτοφυλάκιά των κατὰ τὸ φορολογούμενον ἔτος τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν τῆς συμπράξεώς των εἰς τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον.

Διὰ τὰς πιστώσεις τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ πέραν τοῦ ἑταιρικοῦ των κεφαλαίου ἐκπίπτεται ἐκ τῶν κερδῶν ὁ τόκος τῶν πιστώσεων αὐτῶν, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερος τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς χώρας εἰς ἣν ἑδρεύει τὸ κεντρικὸν κατάστημα αὐτῆς.

Τὰς ἐπιφερομένας μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν ὁ κ. Μαρῆς θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ νομοσχεδίου. Αἱ διαρρυθμίσεις αὗται, πλὴν τῆς κατὰ 20 ο)ο μειώσεως τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου, θὰ ἀνάγωνται καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐκπιπτομένου ποσοστοῦ διὰ τὴν συντήρησιν κλπ. τῶν οἰκοδομῶν.

Η ΔΙ' ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

Αἱ συνεννοήσεις τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπλοΐας καὶ τῆς ἑταιρείας «Ἰμπέριαλ Αἰαργουαίης» κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως παρασχεθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἑταιρείαν νέα προσωρινὴ τριμηνιαία σύμβασις διὰ τὴν διεξαγωγὴν μέσῳ Ἑλλάδος τῆς ἐναερίου συγκοινωνίας Λονδίνου—Ἰνδιῶν.

Κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν δὲν θὰ συναφθῇ ὁριστικὴ σύμβασις κανονίζουσα τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐναερίου ταχυδρομείου καὶ τὴν στάθμευσιν τῶν ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀερολιμένας καὶ ἀεροδρόμια, πρὶν λυθοῦν ὡρισμένα ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὰς ἑλληνικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὴν συγκρότησιν ἑλληνικῆς ἑταιρείας ἐναερίων συγκοινωνιῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ γίνεται μελέτη τοῦ ζητήματος τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρείας ἐναερίων συγκοινωνιῶν καὶ ἐγκαταστάσεως ἑλληνικῶν ἀερολιμένων καὶ ἀεροδρομίων.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΕΔΑΦΙΚΗΝ ΒΛΕΨΙΝ ΕΧΕΙ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐσυνέχισε σήμερον τὴν ἐξέτασιν τοῦ σχεδίου τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδῆ βέης εἰς δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ ξένου Τύπου ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ Τουρκία οὐδὲ σπιθαμὴν ξένου ἐδάφους ἐπιθυμεῖ.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς).—Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» ἀγγέλλει ὅτι ὅπως ἡ Κυβέρνησις συγκεντρώσῃ πλειοψηφίαν θὰ ἀσκήσῃ πολιτικὴν φορολογικῶν μειώσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καταστήσῃ εὐθηνοτέραν τὴν ζωήν, θὰ ἀναλάβῃ δὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ψηφίζουσα σχετικὸν νομοσχέδιον μέχρι τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰουλίου. Ἐπίσης θὰ χορηγήσῃ ἀμνηστείαν περιλαμβάνουσαν καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ἀλλὰ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ Λονδῖνον ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος ὅπως διετυπώθη εἰς τὸ ὑποβληθὲν γαλλικὸν ὑπόμνημα.

Η “ΜΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑ„ ΔΙΑ ΤΗΝ “ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ„ ΤΗΝ ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΩΡΑΙΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἐπιστρέψασα «Μὶς Τουρκία» διέψευσε τὰς πληροφορίας τῆς «Τζουμχουριέτ» περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς «Μὶς Εὐρώπης» καὶ προσέθεσεν ὅτι εὑρίσκει πολὺ ὡραίαν τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου ἂν καὶ τῆς ἤρεσε περισσότερον ἡ «Μὶς Βέλγιον».

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ ΤΗΣ ΙΛΕΑΝΑΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΜΝΗΣΤΗΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 (Τηλεγραφικῶς)— Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βουκουρεστίου, ὁ Αὐλάρχης θὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν, διότι πολὺ ἀργὰ ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ παρελθόντος τοῦ κόμητος Χόμπεργκ καὶ τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιτρέπουν τὸ συνοικέσιόν του μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἰλεάνα.

Ὁ κόμης Χόχμπεργκ ἐν τούτοις ἐδήλωσεν εἰς ἀντιπρόσωπον τῆς «Νταίηλυ Μαίηλ» ὅτι αὐτὸς ἀτομικῶς θεωρεῖ τοὺς ἀρραβῶνάς του ἰσχύοντας καὶ ὅτι ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν πλῷ, τοῦ ἐτηλεγράφησεν ὅτι οἱ ἀρραβῶνές των δὲν διελύθησαν.

ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 8.15′ ἐσημειώθη αἰσθητὴ σεισμικὴ δόνησις.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Τὴν μεσημβρίαν σήμερον θὰ συνέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία μελετᾷ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου, πρὸς συνέχισιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν τεθεισῶν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν βάσεων. Αἱ ἀστυνομικαὶ διευθύνσεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπέβαλαν ἤδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοὺς ζητηθέντας πίνακας κενῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς γείτονος, ὑπολείπεται δὲ ἡ ὑποβολὴ πίνακος καὶ τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὰ προάστεια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1930 ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	23ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	31ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους .... δρ.	876.306.260.97	635.912.550.88	644.833.494.73
Ἐξωτερ. συν)μα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62) ...	3.191.081.165.12	3.836.570.035.57	3.829.187.161 07
Ἕτερον ἐξωτερ. συνάλλαγμα	9.827.589.72	2.787.655.—	2.841.519.12
Κερματικὰ ἑλλην. νομίσμ.	—	108.079.73	103.870.48
Ἐμπορικαὶ συν)και καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ δρ	49.969.408.09	175.529.189.05	183.113.261.90
Πιστώσ. πληρ. εἰς δραχμὰς	—	133.007.671.15	136.125.334.55
» » εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	61.298.558.60	57 500.190.25
Χρέος τοῦ Δημοσίου (Ἐκ δαν. κυκλ.	—	2.714.111.162.45	2.714.111.162.45
(Ἐκ λοιπῶν δαν	3.759.525.381.32	882.379.762.—	882.379 762.—
Ἐπενδύσεις	—	55.532.375.—	55 532.375.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	56.365.526.80	56.434.939.60
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητ.	42.938.226.45	308.698.485.46	308.878.487 88
Σύνολον	7.929.677.932.12	8 862.301.051.69	8.868.044.559.03

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	23ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	31ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ (Τακτικὸν...	—	54.900.000.—	54.900.000.—
(Ἔκτακτον	—	8.519.731.60	8.549.731.60
Τραπεζ. γραμμ. ἐν κυκλοφ.	4.863.352.807.66	4 916.898.570.—	4.907.255.387.50
Λογαρ. τρεχ. καὶ καταθέσ.:			
Δημοσίου	666.738.223.61	242.462.386.99	854.565.430.64
Τραπεζῶν	964.587.723.48	436.688.481.23	501.278.418.04
Ἕτεροι λογαριασμοί...	891.430.858.9	880.429.059.56	714.815.480.28
Γραμμ. καὶ τραβηχτ. ὄψεως	—	9.463.626.—	10.374.929 35
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξ. συν)μα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	108.383.316.—	1.654.477.436.33	1.138.642.476.38
Ἕτερον ἐξωτερ. συν)γμα	9.827.890.72	2.152.946.15	2.152.946.15
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.357.383.77	276.308.813.83	275.539.759.09
Σύνολον	7.929.677.632.12	8.862.301.051.69	8 868.041.559.03

Ἡ κατάστασις τῆς 31 Ἰανουαρίου 1930 παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ πλέον ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 938.366.927, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 23 Ἰανουαρίου 1930 κατὰ 5.743.508 δραχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ ἐνεργητικῷ αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους κατὰ 7.922.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 7.585.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 3.120.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 180.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 9.380.000 καὶ πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 3.800.000.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν τῶν καταθέσεων τοῦ Δημοσίου κατὰ 612.100.000, τῶν λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 64.610.000 καὶ γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 910.000. Μείωσιν δὲ τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 9.643.183, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 165.615.000, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 495.835.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 369.000 δραχ.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 23ης Ἰανουαρίου—προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστ. ἄρθ. 62)	14ης ΜΑΪΟΥ	23ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	31ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Χρυσὸς .... Δρ.	876.306.260.97	635.912.550.88	643.834.494.73
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσόν... Δρ	3.087.697.846.12	2.202.092.599.24	2.688.546 684.69
Σύνολα (α)	3.964 004.110.—	2.838.005.150 12	3.332.381.179.42
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια.. Δρ.	4.863.352.807.61	4.916.898.570.—	4.907.255.387.50
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	2.522.756.836.08	1.569.043.553.78	2.081.034.258.31
Σύνολα (β)	7.386.109.643.69	6.485.942.123.78	6.988.289.645.81

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:	(14) 5)28=53.67 ο)ο (23) 1)30=43.76 ο)ο (31) 1)30=47.68 ο)ο
Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματ. κυκλοφορίαν:	(14) 5)28=31.51 ο)ο (23) 1)30=52.72 ο)ο (31) 1)30=67.89 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται ὅτι τὸ κάλυμμα ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθη κατὰ 631.622.931, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ἰανουαρίου 1930 ηὐξήθη κατὰ 494.376.029. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθησαν κατὰ 397.819.998, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ἰανουαρίου 1930 ηὐξήθησαν κατὰ 502.347.522. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β)—δυναμικὴ κυκλοφορία—ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθη κατὰ 5.99 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ἰανουαρίου 1930 ηὐξήθη κατὰ 3.92 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κατηγορίας ἐν σχέσει μὲ τὸ κάλυμμα (σύνολον α), ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθη κατὰ 13.62 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ἰανουαρίου ηὐξήθη κατὰ 15.17 ο)ο.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Τραπέζης «Μάρμορος Μπλάνκ» ἐτησίου τεύχους τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀνασκόπησιν τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς Ρουμανίας κατὰ τὸ 1929, παραλαμβάνομεν τὰς κάτωθι ἐνδιαφερούσας πληροφορίας:

Κατὰ τὸ 1929 παρήχθησαν 27.148.476 καντάρια σίτου, 3.323.514 καντάρια σικάλεως, 27.371.140 καντάρια κριθῆς καὶ 13.592.924 καντάρια βρώμης, ἐπὶ συνόλου καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως 6.313.264 ἐκταρίων.

Ἐκ παραλλήλου ἤρχισεν ἡ ἐντατικὴ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου. Κατὰ τὰ στατιστικὰ δὲ δεδομένα, καταλαμβάνει αὐτὴ τὰ 60 ο)ο τῆς ὅλης καλλιεργημένης ἐκτάσεως ἡ Μολδαβία καὶ ἡ Βεσσαραβία. Ἡ μελισσοκομία ἔχει ἐπίσης ἀναπτυχθῆ. Ἡ ἐτησία παραγωγὴ τοῦ μέλιτος ὑπολογίζεται εἰς 3.600.000 χιλιόγραμμα, τοῦ δὲ κηροῦ εἰς 190.000 χιλιόγραμμα, ἀξίας περίπου 200 ἑκατομ. λέϊ.

Ἀφ' ἑτέρου ἀκμάζει σπουδαίως ἡ ξυλεία, ἡ ὁποία ἐκτείνεται εἰς περιφέρειαν 7.248.985 ἐκταρίων.

Περαιτέρω τὸ δελτίον ἀσχολεῖται μὲ τὸν μεταλλευτικὸν πλοῦτον τῆς Ρουμανίας. Οὕτω ἡ παραγωγὴ τοῦ ἀνθρακίτου ὑπερβαίνει τὰ 100 ἑκατομ. τόννων, τοῦ γαιάνθρακος περὶ τὰ 1800 ἑκατομ. τοῦ δὲ λιγνίτου περὶ τὰ 3 ἑκατομμύρια. Ἀλλ' ὁ μεγαλύτερος πλοῦτος τῆς χώρας μετὰ τὴν καλλιέργειαν εἶνε τὸ πετρέλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ παραγωγὴ συνεχῶς αὐξάνει. Οὕτω τὸ 1925 ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 2.316 ἑκατομ. τόννους, τὸ 1926 εἰς 3.241 ἑκατομ., τὸ 1927 εἰς 3.661 ἑκατομ., τὸ 1928 εἰς 4.282 ἑκατομ. καὶ τοὺς 9 μῆνας τοῦ 1929 εἰς 3.522 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις κυμαίνεται μεταξὺ 1.300—1.370 ἑκατομμύρια τόννων, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ συνεχῶς αὐξάνει ἀνελθοῦσα ἀπὸ 1912 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1928. Συνεπείᾳ 2.344 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1928. Συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ πετρελαίου αὐξάνει ἀναλόγως καὶ ἡ παραγωγὴ ἀσφάλτου, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται εἰς 3.500 ἑκατομμύρια τόννους.

Ἀφ' ἑτέρου ἐξορύσσεται ἐν Ρουμανίᾳ χρυσὸς καὶ ἄργυρος. Οὕτω ἡ παραγωγὴ χρυσοῦ κατὰ τὸ 1926 ἀνῆλθεν εἰς 1731 χιλιόγραμμα, τὸ 1927 εἰς 2.006 καὶ τὸ 1928 εἰς 1809 χιλ. Τοῦ δὲ ἀργύρου κατὰ τὸ 1926 εἰς 2.914, τὸ 1927 εἰς 4.376 καὶ τὸ 1928 εἰς 2.279 χιλιόγραμμα.

Ἡ παραγωγὴ τῶν σιδηρούχων μεταλλευμάτων κυμαίνεται ἐτησίως μεταξὺ 107.384—85.000 τόννους. Τοῦ μαγγανίου δὲ εἰς 31.267 τόννους.

Τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικὸν εἰς τὰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις ἀνέρχεται εἰς 78.151 ἐργάτας, ὑπαλλήλους κλπ. Τὰ δὲ κεφάλαια τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1929 ἀνήρχοντο εἰς 2.780.311.500 λέϊ.

Περαιτέρω ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Κράτους, ὡς εἶναι οἱ σιδηρόδρομοι, αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι, τὰ μονοπώλια, τὰ ΤΤΤ., τὰ ταμεῖα ὁδοποιίας, τὰ ἰχθυοτροφεῖα, οἱ λιμένες κλπ. καὶ ἀναφέρει τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τοὺς ὀργανισμοὺς τούτους καὶ τὰ καταβαλλόμενα τέλη διὰ τὴν συντήρησίν των.

Ἀκολούθως ἀσχολεῖται μὲ τὴν βιομηχανίαν τῆς Ρουμανίας. Οὕτω ἐνῷ κατὰ τὸ 1914 ὑπῆρχον μόνον 1114 ἐργοστάσια, ταῦτα ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1928 εἰς 4.094, παράγοντα ἐτησίως εἴδη ἀξίας 60 δισεκατομ. λέϊ καὶ ἀπασχολοῦντα 214.000 ἐργατῶν κλπ.

Ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων ἐνῷ μέχρι τοῦ 1926 ηὔξανε συνεχῶς κατὰ ἑκατομμύρια λέϊ, ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου, καθ' ὃ εἶχε φθάσει εἰς 37.135.032 λέϊ, ἤρχισε νὰ κατέρχεται, ὥστε κατὰ τὸ 1928 νὰ εἶνε 32.145.100 λέϊ, κατὰ δὲ τοὺς 9 μῆνας τοῦ 1929 19.315.459 λέϊ. Ἐκ παραλλήλου ἡ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1926 εἰς 38.223.520 λέϊ, κατὰ τὸ 1928 εἰς 26.919.256, κατὰ δὲ τοὺς 9 μῆνας τοῦ 1929 εἰς 15.095.210 λέϊ. Δηλαδὴ ἐνῷ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου κατὰ τὸ 1926 ἦτο ἐνεργητικόν, ἤδη εἶναι παθητικὸν ἀνερχόμενον εἰς 4.220.250 λέϊ.

Τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν κατὰ τὸ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 43.570.000 λέϊ, ἐξ ὧν τὰ 4.089.000 ἦσαν ἔλλειμμα.

Εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον ἀσχολεῖται μὲ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ τῆς Ρουμανίας καὶ ἀναφέρει ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἦτο ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ νομισματικὴ σταθεροποίησις καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς χώρας.

Ἀναφέρει δὲ ἐν συνεχείᾳ τὰ ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, καὶ τὰ ὁποῖα οὐδόλως διαφέρουν τῶν ληφθέντων καὶ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1928. Ἐκ παραλλήλου ἀναφέρει καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς χώρας. Οὕτω ἵδρυσε δι' εἰδικοῦ νόμου «Τὴν Ἐθνικὴν Ἑταιρείαν τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως» μὲ κεφάλαια 500 ἑκατομ. λέϊ καὶ μὲ τὸν σκοπὸν τὴν παροχὴν βιομηχανικῶν δανείων μὲ τόκον οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 12 ο)ο. Ἡ Ἑταιρία αὐτὴ συνῆψεν ἐσχάτως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον 12 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς αὐξήσεως τῶν πιστώσεων εἰς τὴν βιομηχανίαν. Ὠργάνωσεν ἐπίσης τὴν ἀγροτικὴν πίστιν ἐπὶ νέων βάσεων, διὰ τῆς ἱδρύσεως Τραπεζῶν, συνεταιρισμῶν κλπ., τῆς παρακολουθήσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐνισχύσεως διὰ χρημάτων ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἐν τέλει ἀναφέρει τὴν κίνησιν τῶν 10 μεγάλων Ρουμανικῶν Τραπεζῶν τῶν ὁποίων τὰ κεφάλαια ἀνήρχοντο εἰς 4.197.000.000 λέϊ κατὰ τὸ 1929 καὶ αἵτινες εἶνε ἡ «Μάρμορος Μπλάνκ», ἡ «Ρομανεάσκα», ἡ «Χρυσοβελόνη», «Τοῦ Ρουμανικοῦ Ἐμπορίου», «Τῆς Ρουμανικῆς Πίστεως», ἡ «Γενική», ἡ «Ἀγροτική», ἡ «Πιστωτική», ἡ «Τοῦ Ἐμπορίου Κραγιόβα» καὶ ἡ «Τεσμεσβάρ». Καὶ καταλήγει μὲ μικρὰν ἀνασκόπησιν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐπιμελητηρίων, ἡ ὁποία διὰ τῆς δράσεώς της συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς χώρας μετὰ τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν.

Ἡ ἔκδοσις αὐτὴ τῆς «Μάρμορος Μπλάνκ» μολονότι ἀναφέρεται εἰς γενικότητας, εἶνε ἐν τούτοις πολύτιμος, διότι ἐμφανίζει τὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητα τῆς γείτονος χώρας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα ἀπὸ ἐτῶν ἐκδίδει παρομοίαν ἐτησίαν ἀνασκόπησιν, ἡ ὁποία μολονότι στηρίζεται καὶ αὐτὴ εἰς γενικότητας, ἐν τούτοις εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ ἐμπορίου, ἀσχολεῖται περισσότερον μὲ τὴν κίνησιν αὐτοῦ μετὰ τῶν γειτόνων κρατῶν.